

Parıldayan siperlerde direniş sürüyor!

F tipi hapishaneler ve tecrite karşı başlatılan şanlı Ölüm Orucu direniş tüm görkemiyle devam ediyor. Faşizmin tahliye saldırısını 6. Ölüm Orucu ekipleriyle yanıtlayan tutsakların direniş karşısında Adalet Bakanı hergün yeni "reformlar" ve açıklamalar yapıyor. 28 Ağustos 2001 tarihinde Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk,

yaptığı açıklamada tutsakların ortak yaşam alanlarını boykot ettiğini açıklayarak "Ölüm Orucu"na devam edenler kendi kendilerini tecrit ediyor, eylem maalesef devam ediyor" diye konuştu. Adalet Bakanlığı yaptığı "yargı reform"larıyla tutsakların eylemlerini kendiliğinden bitireceğini düşünerek, talepler karşısında suskunluğunu ko-

ruyor. F tipi hapishanelerde tutsaklara işkence ve zorla müdahale devam ederken dışarıda ölüm orucunu sürdüren tutsakların evlerini, mahallelerini abluka altına alan devlet, F tiplerinde yapılan görüşlerde ailelere onursuzca arama dayatarak yakınlarıyla görüşmelerini engellemek istiyor. Sayfa 9'da

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Sayı:2001-10 **10** * Yıl:1 *31 Ağustos-14Eylül 2001 * 15 Günlük Devrimci-Sosyalist Gazete * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

İşçi-köylü'den

“Stratejik güvenlik” anlayışı ve görevimiz

Egemen sınıfların son süreçteki MGK toplantıları ve faşist Türk ordusunun Ağustos ayındaki görev değişikliklerinde yapılan açıklamalar; TC'nin emperyalistlerin politikaları doğrultusunda “ulusal güvenlik” konusunda yeni ilke kararları aldıklarını ortaya koydu.

Devamı 30'da

Emperyalizm tarafından “yeniden yapılandırılan” Türkiye “ulusal güvenlik” kavramında değişikliğe gitti. “Stratejik güvenlik anlayışı” doğrultusunda devlet hem sınırötesi hem de içte vurucu bir güç olarak konumlandırılıyor.

Hakim sınıflar “stratejik güvenlik anlayışı” çerçevesinde halka yönelik saldırılarını boyutlandırıyor. Kuşkusuz ki, “stratejik güvenlik anlayışı”, “sosyal patlama” korkusundan bağımsız değildir. Sayfa 16'da

ANKARA 2. NO'LU DGM BAŞKANLIĞI'NA

ANKARA

Sayın Yargıçlar,
12 Eylül Askeri Cunta sonrasında 10 yıl hapis yatıp çıktıktan sonra, yasal bir kuruluş olan Umut Yayıncılık ve Basım Sanayi LTD. ŞTİ bünyesinde çıkan çeşitli gazetelerde çalışmaya başladım. 10 yıldır bu gazetelerde çeşitli görevlerde bulundum. Şu anda çıkarttığımız **Devrim Yolunda İşçi-Köylü Gazetesi**'nin Genel Yayın Yönetmeni görevini sürdürüyorum. Daha önce çıkarttığımız **Özgür Gelecek Gazetesi**'nde de aynı görevi yürütüyordum. Gazetemizin ve benim devrimci-sosyalist, politik kimliğimiz bilinmektedir. Bu 10 yıllık süreçte çeşitli defalar gözaltına alınıp bırakıldım. Öyleki, muhalif bir gazetede çalışmam ve öncesinde hapisanede yatmış olmam bir suçmuş gibi değerlendirilerek kolluk güçleri tarafından sürekli üzerime gelindi. Ama hiç birisinde de tutuklanmadım, savcılık ya da hakimlikçe serbest bırakıldım. Açılan davalarda da takipsizlik ya da beraat kararları verildi. Çünkü çalışma alanımız yasal-demokratik bir alandır. Yasadışı bir faaliyetim ve yasadışı bir örgütle bağım yoktur. Yaptığım çalışmalarda yasal çalışmalardır.

Fakat "potansiyel suçlu" görülmem hep beni takip etti. Ve en son, 25-27 Mayıs 2001 tarihinde Hollanda da gerçekleştirilen, 37 ülkeden 217 demokratik kitle örgütünün oluşturduğu merkezi örgütlenme olan "Halkların Uluslararası Mücadele LİG"i kongresine yayınevimiz-gazetemiz adına katılmam ve seçilen yönetimde 2. Başkan (Başkanvekili) görevini üstlenmem nedeniyle varolan "potansiyel suçlu" görülme durumum daha da büyüdü. Ve peşinden bu komplo ile karşı karşıya kaldım.

18 Haziran'da İstanbul'da gözaltına alınarak Tokat İl Jandarması'nda 6 gün boyunca sürekli gözlerim bağlı, durmaksızın yüksek sesle çalan bir radyo, iki kişinin sürekli izleyiciliğinde tutularak ve ayrıca sık sık sorguya alınarak; sorguların bazılarında da ölümle

tehdit edilerek psikolojik işkenceye tabi tutuldum.

Sayın Yargıçlar;

2000 yılının sonlarında, gazetemiz **Özgür Gelecek**'de "Karadeniz Dağlarında TKP/ML TİKKO Gerillalarıyla 2 Hafta" başlıklı bir röportaj dizisi yayınlandığı doğrudur. Dizinin sunuş bölümünde de belirtildiği gibi bu yazı yurtdışından gelen bir muhabirin çalışması ve izlenimleridir.

İddia edildiği üzere, bu çalışmayı yazan ben olmadığım gibi, bizim yayınevi olarak ve benim Genel Yayın Yönetmeni olarak röportajla ilgimiz; elimize düzenlenmiş olarak ulaşan izlenim ve röportajları gazetede dizi olarak yayımlamaktan ibarettir.

Oysa; itirafçılık yaparak ve bana affi cürümde bulunarak kendisini kurtarmaya çalışan sanığın ifadeleri dayanak gösterilerek suçlanmaya çalışılıyor. "Zeki UYGUN" takma adıyla röportajı benim yaptığım ve silahlı eğitim aldığım ve hatta "zaman zaman" diye bir ibareyle, hep bunları yaptığım yargısı uyandırılmaya çalışılıyor.

Yukarıda da ifade ettiğim gibi, benim böyle bir faaliyetim olmamıştır. İşim gereği de askeri eğitime ihtiyacım yoktur.

Helé benim sol çevrede kod adı kullanmam abesle iştigaldir. Gazete ve yayınlarımızı takip eden herkesin beni şeklen ve ismen tanıması kadar doğal birşey yoktur. Gazete arşivimize bakıldığında, 10 yıl boyunca defalarca panel, seminer çalışmalarım ve benimle yapılan röportajlar yayınlanmıştır. Gazetemizi az-buçuk takip edenlerin beni tanıması mümkündür. O nedenle yapacağım bir çalışmada başka bir isim kullanmanın hiç bir anlamı da, mantığı da yoktur. Üstelik de yapılan, bir gazetecilik çalışmasıdır.

İkinci bir nokta; "Zeki UYGUN adıyla röportaj yapıldığı" iddiasına ilişkin; çok önemli görülmeyebilir ama iddianın dayanaksızlığına işaret açısından yine de belirtmek istiyorum: Muhabirin adını bilmiyo-

rum ama şunu biliyorumki; röportaj çalışması elimize ulaştığında üzerinde sadece "Zeki" ismi bulunmaktaydı. Soyisim yoktu. Yayına girerken "UYGUN" soyadı gazete bürosunda bizim tarafımızdan eklendi. O nedenle "Zeki UYGUN" adıyla röportaj yapıldığı iddiasında, en azından soyadı bağlamında düzmece olduğu açıktır. Ya da büyük bir tesadüftür.

Bunlarla birlikte şunu da ifade etmek istiyorum ki, röportaj olayından dolayı açılan basın davasından zaten muhabir-yazar ve yazı işleri müdürümüzün yargılanması İstanbul DGM'de sürmektedir. Burada bunu "silahlı eğitim" eklenerek kılık değiştirilmek, basın davası olmaktan çıkartılmak istenmektedir. Ve 168/2 gibi bir maddeye bağlanmaya çalışılmaktadır. Bu çok büyük haksızlıktır. Bu kadar basit midir gerçekten örgüt üyeliği suçlaması. Bunu hayretle karşılıyorum.

İddianamede, "sanığın zaman zaman kırsaldaki yasadışı örgüt mensupları ile buluşarak onlarla röportajlar yapma, kamera çekimi, fotoğraflama gibi denemeler elde ederek bunları İşçi-Köylü gazetesi ile **Özgür Gelecek** dergisinde Zeki UYGUN adı ile 'Karadeniz Dağlarında TKP/ML TİKKO Gerillaları' başlığında yayınlamıştır. (Dergi fotokopileri dosyaya ekli dir)" deniliyor.)

Fotokopilerden de görüldüğü gibi, bu kişinin sadece **Özgür Gelecek**'de tek bir röportajı yayınlanmıştır. Ama buraya, "İşçi-Köylü gazetesi" ve "zaman zaman" kavramları da eklenerek imaj yaratılmaya çalışılmakta ve bu da bana fatura edilmek istenmektedir. İddialar işte bu kadar temelsizdir.

Bu iddialar kesinlikle doğru değildir. Kabul etmiyorum. "Potansiyel suçlu" görülmem en son uluslararası bir kuruluşta görev üstlenmem de eklendiğinde "suç" um artmış ve üzerime bir komplo kurulmuştur. Bir itirafçının ifadele-

riyle de bu gerekçelendirilmek istenmektedir.

Haksız olarak iki aya yakındır tutuklu bulunmaktayım. Bunun bir süresini F tipi olmak üzere hep hücrelerde ve tecrit şeklinde geçirdim. Gerçektende, F tipleri tecrit-izolasyon ve baskıya dayalı bir rejim içindedir. Sosyal-kültürel hayat ve sağlıklı yaşam koşulları yoktur. Baskı ile de huzursuz bir ortam yaratılmıştır. Bunların değiştirilmesi, baskı ve tecrit-izolasyonun kaldırılarak, insan doğasına; sosyal-kültürel ve insani ihtiyaçlara uygun hale getirilmesi gerekir.

Sayın Yargıçlar;

10 yıldır gazetecilik yapmaktayım. Bu tür komplolarla gazetecilik çalışmam engellenmek istenmektedir.

Yaptığım iş bellidir, iş adresim, eşim ve çocuğumla birlikte kaldığım ikametim sabittir. Hiçbir yasadışı faaliyet içerisinde değilim. Şimdi söz konusu edilen iddialarda doğru değildir, kabul etmiyorum.

Mağduriyetimin daha fazla sürmemesi için tahliyemi ve beraatımı talep ediyorum. □

8 Ağustos 2001
Memik Horuz

Seni Sordukça coplanayım

Bağrı yanık bir anayım
Ben kayıbımı arayım
Suçum nedir benim evlat
Seni sordukça coplanayım

Yüreğimde acı dinmez
Evlat seni kimse bilmez
Zalim eller aman vermez
Seni sordukça coplanayım

Kayıplar hep yurt çapında
Birin birer gözaltında
Ne var bunun burasında
Seni sordukça coplanayım

Cumartesi Anaları
Kapanmıyor yaraları
Dar ettiler buraları
Seni sordukça coplanayım
Tokat'tan bir İşçi-köylü okuru

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hilâyetin Ağu Mah.
İman Murat Sok. No:23/2
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Genel Yayın Yönetmeni: Memik HORUZ
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Barış AÇIKEL
Baskı: Serler Matbaası Genel Dağıtım: YAY-SAT

ISSN. 1303-0299

Hesap Numaraları Sakine Dönmez
Ziraat Bankası Aksaray Şubesi
Yurtdışı DM Hesap no: 301009-389694
Yatırımbank Valide Sultan Şubesi Avusturya Şifini
Hesap No: 345-4018882
Yapı ve Kredi Bankası Aksaray İstanbul Şubesi
Yurtdışı FRF Şube Kod:0020
Hesap No: 3013651,5 Yurtdışı TL Hesap No: 858704

Abone Koşulları:
6 aylık: 10.200.000 1 yıllık: 20.400.000
Not: Posta ücretleri dahildir.

elektronik posta adresimiz:
umutyayincilik@superonline.com

MGK toplantısı gerçekleştirildi

Hakim sınıflar "sosyal patlama" tehlikesine karşı "Ulusal Güvenlik" adı altında halka yönelik saldırılarını tartışmaya ve planlamaya devam ediyor

Devletin temel kurumu olan MGK; yasama, yürütme ve yargı kurumlarının üstünde, onları denetleyen ve yöneten belirleyici bir kurum olma özelliğini koruyor. MGK'nın kararlarının "tavsiye" niteliğinde olduğu şeklindeki anayasa hükmü, devletin niteliğini gizlemekten başka bir şey değildir. MGK'nın aldığı kararların istisnasız TBMM'de yasalara dönüştürülmesi bunun en açık göstergesidir. Yapılan son MGK toplantılarında yaşanan ekonomik ve siyasal krizin aşılabilmesi için çözüm üzerinde tartışmalar yürütülürken, IMF ve DB'nin ülkemiz emekçi halklarına dayattığı "yıkım" programının ortaya çıkaracağı sosyal ve siyasal sonuçlardan hareketle yeni düzenlemeler ve yaşanacak olası bir "sosyal patlama" karşısında hazırlıklar yapılması üzerinde tartışmalar yürütülüyor. Şimdilerde MGK toplantılarının birinci gündem maddesi arasında "sosyal patlama tehlikesi" ve tamda bu nedenden dolayı ANAP 7. Olağan Büyük Kongresi'nde tartışmaya açılan "Ulusal Güvenlik" yer alıyor. Türkiye'nin değişim anahtarını bu kavramda saklı olduğunu ileri süren Mesut Yılmaz "Ulusal Güvenlik" kavramının Avrupa Birliği uyum çalışmalarındaki engelleyici rolüne dikkat çekerken TSK (Türk Silahlı Kuvvetleri), AB'li emperyalistlere sırtını dayayan M. Yılmaz'a 7 Ağustos tarihinde Genel Kurmay Başkanlığı Genel Sekreterliği imzasıyla yaptığı açıklamayla yanıt vermekte gecikmedi. Genel kurmay açıklamasında; Yılmaz'ı onursuzluk ve TSK'yı yıpratmakla itham etti. Türkiye'nin hala terör, irtica, şeriat gibi tehditlerle yüzyüze bulunduğu belirtilen ve buradan hareketle "Ulusal Güvenlik" kavramının yeniden düzenlenmesine ihtiyaç olmadığına vurgu yapılan TSK açıklamasına karşın, ANAP Merkez Karar ve Yönetim Kurulu (MKYK) Genel Başkanları Mesut Yılmaz'a destek verdiklerini içeren yazılı bir açıklama daha yaptılar kamuoyuna. Ancak süreçle birlikte yaşananlar göstermektedir ki egemen sınıflar "Ulusal güvenlik" kavramında yeni açılımlar yapmaktadırlar. "Stratejik güvenlik anlayışı" olarak ifadelendirdikleri bu açılım, devletin bu anlayışa göre örgütlenmesini de beraberinde getirmektedir. M. Yılmaz'ın da çıkışını bu kapsamda değerlendirmek gerekmektedir. Esas alınan anlayış "stratejik güvenlik anlayışı"dır. Bu anlayış çerçevesinde gerçekleştirilen tartışmalar, daha fazla söz söyleme ve pay kapma mücadelesidir. TUSİAD'ın ve AB'li emperyalistlerin doğrudan destek verdiği

ANAP'ın orduya karşı "demokrasi havariliğine" soyunması ve "Ulusal Güvenlik" üzerinden yürütülen tartışmaların egemen sınıf klikleri arasında yaşanan mücadelenin bir sonucu olarak değerlendirilmeye gerekiyor. Burjuva medyanın da manşetine taşıdığı Genelkurmay Başkanlığı Genel Sekreterliği imzasını taşıyan 4 sayfalık açıklamada tartışmaların meşru zeminde gerçekleşmediği görüşüne karşın TUSİAD'da ANAP'a açıklamalarıyla tam destek vererek Kopenhag Kriterleri'ne uyum gereği böyle bir tartışmanın zaman ve içerik açısından doğru olduğunu ortaya koyan ANAP'ın görüşlerini paylaştı.

"Demokratik açılımlarla" toplumun gözünü boyama derdine düşen AB'li emperyalistler ve TUSİAD'ın tam desteğini alan ANAP; Anayasa ve yasalarda Kopenhag Kriterleri'ne uygun değişikliklerin bir an önce yapılarak Avrupa'yla bütünleşme yönelimine girilmesi gerektiğini söyleyerek egemen hale gelmenin mücadelesini veriyor. TSK ve beraberindeki egemen klikler ise mevcut sistemin temel değişikliklere gidilmeden, devam etmesinde ısrar ediyor. "Ulusal Güvenlik" tartışmasıyla amaçlananda görülmesi gereken esas nokta ise emperyalistlerin giderek derinleşen krizinin ülkemize yansıdığı ve bir mali krize dönüştüğü böylesi bir ortamda emekçi yoksul halkı "demokrasi" ve "İnsan hakları" aldatmacasıyla oyalayarak, yaşanacak olası sosyal tepkilerin yumuşatılmasıdır. Son iki aylık dönemde yapılan MGK gündemlerindeki tartışmaların başında gelen "Sosyal patlama"lara neden olacak öfkenin şiddetinin azaltılması, sınıfsal bir kim-

liğe bürünmesinin önlenmeye çalışılmasından başka bir şey değildir.

"Ulusal Güvenlik" tartışmalarından anlaşılması gerekenlerin bir boyutu yukarıda ortaya koyduğumuz çerçevedeyken, faşist TC devletinin kurulduğu günden bu güne kadar sergilediği pratik ise "Ulusal Güvenlik" adı altında halka, devrimcilere komünistlere yönelik giriştiği katliamlar, uyguladığı baskı ve işkenceler şeklinde olmuştur.

Egemen sınıfların "Ulusal Güvenlik" olarak ortaya koydukları; gerek demogojik söylemlerle emekçi halkın öfkesini köreltmeye çalıştıkları gerekse de katliam ve işkencelerle sağlamaya çalıştıkları "güvenlik" emperyalist ağababaları ve kendilerinin güvenlikleridir. Soluklanmadan katliamların gerçekleştirilmesinin, devrimci-komünistlerin, F tipi zindanlarda tecrit edilmesinin, MGK kararlarıyla grevlerin yasaklanmasının, emekçi memurların üzerine Ankara'nın göbeğinde gaz bombaları yağdırılmasının, Konya'da, Tokat'ta, Edirne ve Balıkesir'de halktan insanların jandarma kurşunuyla; işkenceyle öldürülmesinin tek bir nedeni vardır

Mesut Yılmaz

Hüseyin Kıvrıkoğlu

onlar açısından "güvenliklerinin" korunması...

21 Ağustos'ta yapılan MGK toplantısı öncesinde "Ulusal Güvenlik" eklenli tartışmaların yarattığı gergin hava toplantıya beklenildiği gibi yansımada. "Ulusal Güvenlik" doğrudan tartışılmasa da gündem maddesi olarak ele alınan tüm konulara "Ulusal Güvenlik" damgasını vurdu. "Ana dilde eğitim hakkı, ölüm cezasının kaldırılması, siyasi partilerin kapatılmasının zorlaştırılması" MGK gündeminde tartışılan konularken, "Ulusal Güvenlik" tartışmasının en somut yansıması anayasa değişikliği konusunda oldu. Toplantıdan "AB'ne üyelik bağlamında hazırlanan "Ulusal Program" da ön görülen önlemlerle örtüşen anayasa değişikliği önerilerinin olgunlaştırılarak TBMM Genel Kurulu'ndan geçmesi "tavsiye" kararı çıktı.

Anlaşılan o ki; "Ulusal Güvenlik"lerini korumada söz birliği belgesi olan "Ulusal Program" çerçevesinde ülkemizin emperyalistlere bağımlılığını ve talanını daha da boyutlandırıyorlar.

Zamlarla halk yoksullaşırken, patron-ağaların keseleri kabarıyor

H. Merkezi: Yaşanan ekonomik krizle birlikte devletin krize kaynak yaratma amaçlı uyguladığı zam terörü hızından hiçbir şey kaybetmeden yeni zamlarla sürüyor. IMF ve DB'nin ön gördüğü ekonomik program Kemal Derviş tarafından tüm boyutlarıyla yaşama geçirilmiş olmasına karşın ekonomide hiçbir düzelmeye yaşanmaması, yıkım programının sahiplerini yeni arayışlara iterken yaşanan gelişmeler her geçen gün halkın tepkisine neden oluyor. Yılbaşından bu yana geçen 8 aylık süre boyunca temel ihtiyaç maddeleri başta olmak üzere iğneden ipliğe yapılan zamlar yoksul halkın yaşam koşullarını her geçen gün daha da zorlaştırıyor. Elektrikten ulaşma, telefonda benzine neredeyse tüm ürünler hem yüksek oranlarda hem de birkaç kez zlandı. Evlerde kullanılan elektriğin kilowatt saati % 77 artarken, İstanbul'da belediye otobüsü bileti. % 50,12 kg tüpgazın fiyatı % 130 arttı. 31 Aralık 2000 tarihinde 598 bin olan süper benzin fiyatı 1 milyona 148 bin liraya tırmanırken 8 ayda 16 kez zam yedi. Normal ve kurşunsuz benzin de yaklaşık aynı oranda zlandı. Geçen yılın Aralık ayı sonunda litre fiyatı 261 bin olan otogaz ise bugün 661 liraya çıkarak % 153 lük bir artış yaşandı Sağlık ücretlerinde % 20 oranında arttı. Tabloda yer alan rakamlar, zam terörüyle halkın nasıl acımasızca soyulduğunun en çarpıcı göstergesi. □

8 ayda zam yağmuru dinmedi (bin TL)

Ürün	31.12.2000	17.08.2001	artış oranı (%)
Tüpgaz (12 kg ev)	6.115	14.100	130,58
Elektrik (mesken/kwh)	52.580	93.500	77,82
Telefon/kontürlü	28	41	46,43
İETT otobüs bileti	400	600	50,00
Uçak bileti (Ank.-İst.)	46.000	95.000	108,52
Kurşunsuz benzin (lt)	597	1.148	91,96
Süper benzin (lt)	598	1.148	91,97
Normal benzin (lt)	573	1.098	91,82
Gazyağı (lt)	482	859	85,93
Motorin (lt)	443	801	80,81
Yeni rako (35 c)	2.200	3.300	50,00
Otogaz (lt)	261	661	153,26
Tekel 2000 sigara (kusa)	650	1.150	76,92
Camel sigara (kusa)	850	1.600	88,24
1.Hamur kağıt (80 gr)	683.000	870.000	27,38
Gazete kağıdı (49 gr)	492.000	581.000	18,00

ABD'nin askeri gücü olarak Türkiye, Hazar bataklığına sokuluyor!

Azərbaycan ve İran arasındaki Hazar gerginliği Kıvrıkoğlu'nun Azərbaycan'ı ziyareti ile doruğa ulaştı

Geçtiğimiz ay (23 Temmuz 2001) sıcak çatışmanın eşiğine gelen Azerbaycan ve İran arasındaki Hazar gerginliği Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun jet uçaklarıyla Bakü'ye gitmesiyle doruğa ulaştı. Azerbaycan için petrol arayan bir petrol araştırma gemisinin Hazar'ın tartışmalı bölgesi olan Araz, Alov ve Sharg bölgelerine girmesi üzerine İran'ın kendisinin de hak iddia ettiği bu bölgede başka bir devletin araştırma yapamayacağı mesajını bir savaş gemisiyle verdi. Savaş gemisinin bölgeye girmesi üzerine petrol araştırma gemisi bölgeyi terkederken araştırmayı yapan İngiliz tekel BP çalışmalarını durdurdu. Batılı petrol şirketleri ve ABD, İran'ın tutumunu "provokasyon" olarak değerlendirirken; Azerbaycan'ın yanında yer aldıklarını ifade eden açıklamalarda bulundular. ABD'nin bölgeye ilişkin politikaları doğrultusunda Türkiye'yi Hazar sorununun ortasına sokması, bölgedeki çatışma riskini daha da arttırırken; bu yaşananlar kar-

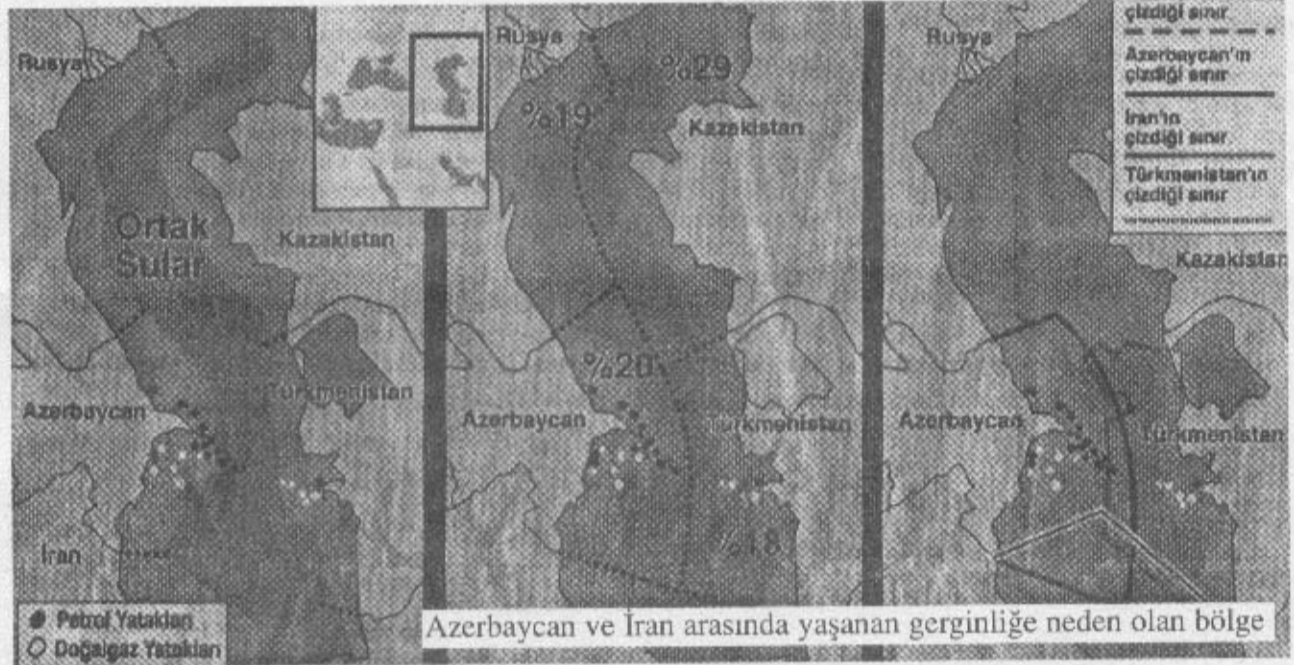
sısında İran-Rusya yakınlaşması ise dikkat çekiyor. Rusya ve İran, Hazar'ı kendi aralarında paylaşturan 1950'lere ait anlaşmanın geçerliliğini sağlamak için ittifaklarını güçlendiriyorlar. Türkmenistan'ıda yanına alan iki bölge gücünün öncelikli hedefi ise ABD ile batılı petrol mühendislik ve nakliye şirketlerinin faaliyetlerini felç etmek. ABD ve TC devleti tarafından Azerbaycan'ın sorunlu bölgede aktifliğini sürdürmesi yönünde teşvik edilmesi, 20 bin askeriyle bölgedeki en büyük askeri güce sahip olan Rusya'nın yeni takviye güçler konuşlandırmasına neden oluyor. Yaşanacak olası bir savaş durumunda ise petrol fiyatlarının tırmanışa geçeceği bilinen bir gerçek. ABD tarafından Hazar bataklığına sürüklenen Türkiye ve Azerbaycan karşısında Rusya,

İran ve Türkmenistan olası bir savaş gücü olarak yer alıyor.

Dünya üzerinde emperyalist kutuplaşmaların hızla sürdüğü bir durumda, emperyalist ülkeler sömürü pastasından daha fazla yararlanmak, pay kapmak için uğraşıyorlar. Çin-Rusya ilişkisi, AB bloğu ve ABD olmak üzere dünya üçlü bir emperyalist kampa ayrılıyor. ABD dünya üzerindeki gücünü kaybetmemek, aksine pekiştirmek ve diğer emperyalist ülkeler üzerinde otoritesini sağlamlaştırmak i-

çin büyük çaba sarf ediyor. Son dönemde geliştirdiği yeni savaş konseptiyle beraber Asya-Pasifik bölgesini birinci savaş alanı olarak seçti ve aynı anda iki yerde birden savaş kazanma konseptini terk ederek bir bölgede savaş konseptini uygulamaya başladı. ABD'nin bu konsept değişikliği doğal olarak uşaklarının da strateji değiştirmesini zorunlu kıldı. Bu yeni değişiklik ABD'nin uşaklarını sınır ötesi hareketlerle ABD'nin çıkarlarını korumaya dayalı bir değişiklikti. TC'nin yeni strate-

jisi olan "stratejik güvenlik" işte bu nedenlerden dolayı kabul edildi. Ve ilk olarak Hazar Denizi sorunun da Azerbaycan'a H. Kıvrıkoğlu F-16'lar eşliğinde giderek Rusya ve İran'a ABD'nin mesajı olan bölgeden uzak durmaları mesajını vermeye çalıştı. TC'nin biçilen uşak misyonuna uygun olan bu durum, komşularına yönelik saldırgan bir siyaset izlemeyi de beraberinde getirmektedir. Ve kuşkusuz ki böylesi bir şekillenişten en çok zararı bölge halkları görecektir. □

Paylaşılamayan enerji yatağı: Hazar Denizi

Geçtiğimiz ay Hazar'da petrol arayan BP şirketine ait Jeofizik-3 gemisinin İran hücum botları tarafından durdurulması sonrası; İran, karasuları'nın ihlal edildiğini savunmuş ve geminin bölgeyi terketmesini istemişti. Gemi apar topar Azerbaycan'a dönerken İran jetlerinde Azeri hava sahasını işgal edip gövde gösterisi yapmıştı. Bakü-Tahran arasında yaşanan bu gerginlik Hazar deniziyle ilgili tartışmaları tekrar gündeme getirdi. Çok zengin Hidrokarbon yataklarına sahip Hazar'ın bir önemli yanında petrol kadar kıymetli sayılan havyarın tek kaynağı olan dünyadaki mersinbalığı popülasyonunun %90'ının burada olmasıdır. Yüzölçümü Basra Körfezi ve Umman Denizi'nin toplamından daha büyük olan Hazar'ın tabanında 7 ile 10 milyon ton petrol ve trilyonlarca metre küp doğalgaz olduğu sanılıyor. Bu nedenle de gelecek 15-20 yıl içinde dünyanın yeni enerji merkezi olabilecek bu su kütlesi üzerinde büyük dalaşlar oluyor. Uluslararası petrol devleri sadece Azerbaycan ve Kazakistan sektörlerinde şu ana kadar 60 milyon dolar yatırım yapmış durumdadır.

17 Temmuz 1998'deki Rusya-İran ortak bildiri-

sinde Hazar'da statü belli olmadan hiçbir denizaltı boru hattı döşenemeyeceği vurgulanıyordu. Oysa birçok Batılı ülke Türkmenistan ve Kazakistan'dan Azerbaycan'a Hazar geçişli boru hatları döşemek için harekete geçmişti. Türkiye'de bu gelişmeler sırasında daha çok Bakü tarafında yer aldı. Tabii bu Bakü ile sürekli vurgulanan kardeşlik ilişkileri ile bağlantılı bir durum değil. 24 Ağustos 2001 tarihinde Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun yaptığı Bakü ziyaretinde bu gelişmelerden ayrı ele alınamaz. Harp okulunun ilk mezunlarının diploma törenine katılacak olan Kıvrıkoğlu'nun bu ziyaretini İran bir kışkırtma olarak değerlendiriyor.

Tarihe baktığımızda 1970'te SSCB'nin aldığı karar gereği Hazar'ın beş ayrı sektöre bölündüğünü; İran'a %14; Kazakistan'a %29; Azerbaycan'a %20; Türkmenistan'a %18; Rusya'ya %19 olarak dağıtıldığını görüyoruz. Hazar'a kıyısı olan ülkeler statü konusunda hep kendi çıkarlarını gözeterek hareket ediyor. İran ile Türkmenistan Hazar'dan çıkarılacak petrolün eşit biçimde paylaşılmasını isteyerek Hazar'ın tek bir deniz olduğunu, mevcut uluslararası yasaların uygulanması gerektiğini isterken; Azer-

baycan Rusya ve İran'ın "Hazar bölünemez" tezine karşı çıkarak Hazar'ın "Sınır Denizi" olduğunu savunuyor. Bakü Hazar'ın deniz tabanı ve yüzeyinin kıyıdaş devletlerce sektörlere bölünmesi ve buraların bağlı oldukları ülkelerin kesin kontrolünde olmasından yana. Rusya, Kazakistan, Azerbaycan, Türkmenistan ve İran Hazar'daki etkinlik alanlarını kendi çıkarlarına göre çizerek tartışmalı bölgeler oluşmasını sağlıyorlar. Zaten İran ile Azerbaycan arasında yaşanan son gerginlikte bu tartışmalı bölgelerden birinde yaşanmıştı. Kazakistan'a göre ise "Hazar kapalı bir denizdir ve uluslararası deniz yasalarına tabi olmalıdır." Deniz tabanı eşit olarak bölünmelidir. Özellikle Rusya ise Hazar'ın bölünemeyeceğini ve uluslararası yasaların işletilemeyeceğini savunuyor.

1813'ten bu yana Hazar'ın statüsü ile ilgili her ülkenin kendi çıkarları çevresinde sayısız anlaşma imzalandı. Ancak yeri geldiğinde bu anlaşmalarında çiğnemekten, gövde gösterisi yapmaktan, birbirlerini tehdit etmekten, taciz uçuşları yapmaktan da geri durmuyorlar. Hazar'a kıyısı olan ülkeler her dönem enerji zengini bu dev sudaki kaynakları kapışmanın derdindedir. □

Aymasan işçisi her yerde...

22 Eylül'de Aymasan işçileriyle buluşmaya

Direnişlerini büyüterek gittikleri her yere taşıyan işçilerden gelinen aşamada direnişleri ve katıldıkları program hakkındaki görüşlerini aldık.

Kartal: Direnmenin çeperini her geçen gün büyüterek, mücadelelerinin sesini yükseltip kararlı adımlarla ayları geride bırakan ve direnişlerini sürdüren Aymasan işçileri her yerde... Bir bakıyorsunuz meydanlarda işçi dostlarıyla bir arada; bir bakıyorsunuz şenliklerde "direne direne kazanacağız" önlüğüyle kalem satarken kurulan sohbetlerde ya da bazen televizyon programlarında... Aymasan işçileri, yalnız çadırda oturarak direnişi büyütmenin değil, "halkın olduğu her yere direnişimizi götüreceğiz" düşüncesiyle Hacı Bektaş Veli şenliklerine katıldı. Bir grup şenliklerde iken, çadırda kalan diğer işçilerde Kanal D'de yayınlanan Teke Tek programına katılarak sorunlarını dile getirmeye çalıştılar. Fakat, medyanın gerçek yüzünü programda daha yakından gören işçilere söz hakkı verilmeyerek, direniş saklanmaya, yaşananlar dillendirilmemeye çalışıldı. Oldukça hummalı bir çalışmanın içinde, yapılacak olan geceye hazırlanan işçiler bir yandan bunun örgütlenmesini yaparken, kadın işçilerde kermes için hünerlerini sıralamaya başladılar. Çadıra girdiğinizde gözünüze çarpan, kadın işçilerin elişi ürünleri ufaktan ufaktan çoğalmaya başlamış bile. Çevreden gelen yardımların dışında kendi becerileriyle ürünlerini arttıran işçiler, Sarıgazi'de düzenlenen kültür festivaline de katılarak kalem satıp, yardım topladılar.

Sendikacı Hüseyin Akgül: Patron daha önce alacakları 4-5 aya yayarak i-potek olmayan makineleri satıp paraları

vereceklerini söylediler. Ama bunu ne zaman verir bilmiyoruz. Biz direniş devam kararını aldık. Önümüz-

deki günlerde bir gece düzenleyeceğiz. Burada sendika olarak direnişi esas almadıktan sonra sınıfın bir kazanımı olmayacaktır. Bir bütün olarak saldırılara karşı çıkmalıyız.

Şengül Nergiz: Biz bir kermes düzenlemeyi düşünüyoruz. Direnişe böyle katkı sunmayı doğru bulduk. Oyalar, havlu kenarları, patik... vb.lerle kermesimizi süslemeyi düşünüyoruz. Hacı Bektaş'taki şenliklere de gittik. Bir gece düzenlemeyi düşünüyoruz. Eylül'ün 22'sinde olacak gecemiz. Sanatçıları çağırmayı planlıyoruz. Biz Hacı Bek-

Aymasan işçisi alanlarda

taş'a gittiğimizde herkes bize "Aymasan direnişini örnek alıyoruz" dedi. İlgili oldukça çoktu. Direnişimiz yayılmış. Bize soru soranlar, sohbet edenler oldu. Bunlar bizi sevindirdi.

Mehtap Karatepe: Direnişimiz, bazı sorunlarımızın olmasına rağmen iyi gidiyor. Hacı Bektaş'a kalem satmaya gidildi. Teke Tek programı için Kanal D Televizyonu'na gittik. Programda bize söz hakkı verilmedi, işçilere nasıl bakıldığını yakından gördük. Böylece medyanın taraf tuttuğunu daha yakından anladık. Medya gerçekten sermayenin,

patronların medyası. Tabii ki bizleri savunmayacak. Programda söz hakkı istememize rağmen verilmedi. Sendikacı Musa Servi soru sormak istedi, ancak öylece söz verildi. Ama o da, engellendi. Fatih Altaylı müdahale etti. Süre sınırlıydı ve dönen birçok çark olduğunun farkındaydık. Konu işsizlik ama programın konuyla hiçbir alakası yoktu. Patronlar sürekli krizi bahane etti. Ben buna inanmıyorum. Bu onların krizidir. Ne sermayeleri iflas etmiştir ne de kendileri. Amaçları ucuz işçi çalıştırmaktır. Böylece sermayelerine sermaye katacaklardır. □

Hozat Belediyesi'nde 6 işçi işten atıldı

H.Merkezi: Hozat Belediye Başkanı **Güzel Doğan** Genel İş'e üye 6 işçiyi işten attı. Bu güne kadar 12 işçiyi işten atan belediye başkanı seçildiği günden bu yana işçiler üzerindeki baskılarını da arttırdı. İşçilerin ücretlerini ve kazanılmış haklarını yok sayan Belediye Başkanı belediyede örgütlü Genel-İş Sendikası'yla da sözleşmeye oturmuyarak sendikanın örgütlülüğünü hiçe sayıyor.

Belediye de yaşananlara ilişkin bir açıklama yapan Genel-İş Tunceli Şube Başkanı **Hasan Çiçek;** Belediye Başkanı'nın keyfi uygulamalarını teşhir ederek kriz bahanesiyle 6 işçinin iş hakkının feshedildiğini, ardından ise 2 yeni işçinin belediyede işe başlatıldığını belirtip işten atmalara tepki gösterirken; işçiler belediye binasının önünde oturma eylemine başladılar. □

Tekstil sektöründe işten atmalar ve hak gaspları sürüyor

H.Merkezi: Ekonomik kriz gerekçe gösterilerek işten atılanların sayısı her geçen gün artıyor. Adana'da tekstil sektöründe faaliyet gösteren işyerlerinde son 3 ayda, toplam 500 işçi işten atıldı. Sabancı Holding'e bağlı **Bossa Fabrikası** ağırlıklı olmak üzere işten atılan işçiler yaşanan ekonomik krizle birlikte çığ gibi büyüyen işsizler ordusuna katıldılar. İstanbul Çağlayan'da ise **Inter-Mooa** adlı firmada çalışan konfeksiyon işçileri keyfi işten çıkartmalara, sigortasız çalıştırılmaya ve onur kırıcı hakaretlere karşı mesai de kalmama eylemi yaptılar. Fransa'ya ihracat yapan firma, işçilerin ücretlerine bir yılı aşkın bir süredir zam yapmazken, fahiş fiyatlarla bilgisayarlı makineler almaktadır. □

Kar Plastik işçisi 15 Ağustos'ta greve çıktı

H.Merkezi: Çalışma koşullarının bozulması, ücret ve sosyal hakların giderek kötüleşmesinden kaynaklı sendikal örgütlenmeyi gündemine alarak Petrol-İş Sendikası Boğaziçi Şubesi'nde örgütlenmeye başlayan Kar Plastik işçileri sendikal örgütlenmenin önünü kesmek amacıyla patron tarafından işten atıldı. Seyrantepe'de bulunan Kar Plastik'te 15 Ağustos'ta grev kararı alan 35 işçinin başlattığı mücadele 6 ay öncesine dayanıyor. Sendikaya üye olan 20 işçiyi tazminatlarını ödemediği için işten atan patron geriye kalan 15 işçiyi daha işten atar. 11 Nisan'da sendika işyerinde örgütlenme yapma yetkisi alır. Patron, sen-

dikanın yetkisini düşürme amaçlı Kar adında kurduğu yeni bir şirketle aldığı 15 işçiyle üretimi devam ettirir. Ancak asgari ücretin altında çalıştırdığı işçilerin çoğu bir süre sonra işten çıkar. İşten atıldıkları günden greve başladıkları güne kadar fabrika önünde bekleyen işçilerin grevi işe geri alınmaları ve işyerinde sendikalı olmak talepleriyle başladı. 15 Ağustos'ta işyerine grev pankartının açılmasını engellemeye çalışan patron Settefenka Karabinas işçiler tarafından engellenirken patronun ve işyeri avukatının işçileri grevden vazgeçirmeye dönük çabaları ise işe yaramadı. Grev açılışında bir konuşma yapan Petrol İş Boğa-

ziçi Şube Başkanı **Reşat Tügsüz** patronun keyfi bir tutum sergilediğini söyleyerek grev haklarını kullanacaklarını belirtti.

Grevi kırmaya yönelik çabalar ise devam ediyor. Grevin 3. gününde grev pankartını indirmeye çalışan işyeri avukatı **Vahit Genç** işçiler tarafından engellenirken 20 Ağustos'ta patronun üretimin

15 Ağustos'ta grev pankartı asıldı

durduğu fabrikadan grevi kırmak amaçlı mal çıkardı. Grev süresince fabrikadan mal çıkarmak yasakken, sendikasında mal çıkarmasına izin vermesi işçilerin tepkisine neden oldu. □

“Bu fabrika ya açılacak ya açılacak”

Direnişlerini 3 aydır devam ettiren Sümerbank işçilerine yönelik nakil saldırısı ile örülen direniş ağı parçalanmaya çalışılsada, işçiler kararlılıklarını düzenledikleri etkinliklerle çoğaltarak sürdürüyor

İzmir: Fabrikalarının satılmasına karşı 3 aydır direnen İzmir Sümerbank işçileri emekli edilerek, başka illere nakil yapılarak direnişleri bölünmek isteniyor. Sümerbank Genel Müdürlüğü'nden gelen yazıda 351 işçinin nakillerinin nereye çıktığı yazılı. Emekliliği gelen işçiler emekli edilerek nakilleri yapılmayacak. Emeklilik hakkını almak istiyorsa patrone şikayetçi olmayacağına dair imzalı bir belge verecek, eğer şikayetçi olursa bütün haklarından mahrum edilecekler. Nakilleri gelen işçilerin nakil ücretleri ödenmeyecek. Bütün bu dayatmalara rağmen işçiler mücadelelerini sonuna kadar sürdüreceklerini belirtiyorlar. Aralarındaki dostluğu pekiştirmek, direnişi daha da ileriye taşı-

mak amacıyla Sümerbank işçileri 19 Ağustos 2001 tarihinde saat 20:00'de Fuar Açık Hava Tiyatrosu'nda dayanışma etkinliği düzenlediler. Etkinliğe yaklaşık 1500 kişi katıldı. Etkinlik işçi sınıfı mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşuyla başladı.

Etkinlikteki açılış konuşmasını TEKSİF Sendikası İzmir Şubesi 2. Başkanı **Fethi Avcıl** yaptı. Avcıl konuşmasında yaşananların esas halkasının işçilerin örgütsüz oluşundan kaynaklandığını belirterek, “Sermaye daha fazla kazanmak için Sümerbank işçisini yedi. Ama biz direndik, bundan sonrada direneceğiz. Bizi nasıl 96 gün bölüp parçaladıysa, onların akıbeti de aynı olacak” dedi.

Etkinlikte çeşitli sendika ve kitle örgütlerinin gönderdikleri mesajlarda okundu. Ayrıca yazar **Şennur Sezer**, Türk Yazarlar Sendikası İzmir Temsilcisi **Hidayet Karakış**, Edebiyatçı-Yazar **Adnan Özyalçın**'de kısa birer konuşma yaptılar. TEKSİF Sendikası İzmir Şube Başkanı **Hacı Bekir Yalçınkaya** ve Baştemsilci **Fatma Kanyılmaz** yapılan etkinliğe katılmadılar.

Etkinlikte “Sümerbank işçisi yalnız değildir”, “İş ekmek yoksa barışta yok”, “Yaşasın sınıf dayanışması”, “Birlik mücadele zafer”, “İçerde dışarda hücreleri parçala”, “F tipi ölümler istemiyoruz vb. sloganları sık sık atıldı. Etkinlik **Ali Ekber Eren**'in söylediği türkülerle sona erdi. □

“Bir kilogram zeytin için 5 saat 10 dakikalık emek”

Zenginle yoksul arasındaki gelir farkının uçurumlaştığı ve bir avuç zengin halkın omuzlarına basarak, ekmeğinin son lokmasını da ağzından almaya çalıştığı günlerden geçiyoruz. Özellikle, yaşadığımız krizle birlikte bir gecede neredeyse yarı yarıya düşen maaşlar halkın alım gücünü neredeyse bitirdi. Türk-İş tarafından yapılan bir araştırmaya göre 1 Ağustos tarihinden itibaren brüt 167 milyon 940 bin; net 122 milyon 186 bin 520 liraya yükseltilecek asgari ücretle çalışan bir işçinin 1 kilogram et alabilmesi için

6 saat 27 dakika çalışması gerekiyor. Türk-İş'in araştırma uzmanlarından **Enis Bağdadioğlu** tarafından yapılan araştırmaya göre net 122 milyon 186 bin 520 lira maaşla çalışan bir işçinin 1 tane ekmek alabilmesi için 28 dakika, 1 kilogram çay veya beyaz peynir alabilmesi içinse 6 saat 2 dakika çalışması gerekiyor. Yine rapora göre bir kilogram süt için 1 saat 7 dakika, 1 kilogram kuru fasulye için 3 saat 50 dakika çalışması gerekiyor. Yoksulun sofrasının başta zeytini alabilmesi içinse, bir kilogram için 5 saat

10 dakika emek harcamak gerekiyor. Bunların yanısıra raporda yer alan diğer bilgilerde şöyle;

1 kilogram ay çiçek yağı için 2 saat 51 dakika; 1 kilogram margarin için 3 saat 14 dakika; 1 kilogram şeker için 1 saat 46 dakika; 1 kilogram pirinç için 2 saat 46 dakika; 1 kilogram makarna için 1 saat 14 dakika; 1 kilogram tavuk için 3 saat 41 dakika; 1 kilogram patates için 28 dakika; 1 adet yumurta için ise 8 dakika çalışmak gerekiyor.

Aynı raporda yer alan başka bir ifade de şöyle asgari ücretle çalışan

bir işçi, ayın 19 günü kendisi için, 11 günü ise brüt ücretinden yapılan kesintiler için çalışıyor.

1 Ağustos'tan itibaren brüt 146 milyon 947 bin 500 liradan brüt 167 milyon 940 bin liraya yükseltirken, asgari ücretten 23 milyon 511 bin 600 lira SSK primi; 17 milyon 875 bin 440 lira gelir vergisi; 1 milyon 7 bin 640 lira damga vergisi ve 3 milyon 358 bin 800 lira işsizlik sigortası olmak üzere toplam 45 milyon 753 bin 480 lira kesinti yapılıyor. Son olarak işçiye net 122 milyon 186 bin 520 lira ödeniyor. □

Fındık üreticisi üretemez hale getirilmek isteniyor

Akyazı fındık üreticileri

Samsun: Karadeniz Bölgesi tütün, çay ve fındık üretimi ile ülke tarımında yerini alan ve milyonlarca ailenin geçimini bu üç üründen sağladığı bir bölgedir. Tütün yasasının çıkarılmasının ardından tütün üretimi bitme aşamasına getirilirken, çay üreticileri de yabancı çaylarla ve Çay-Kur'un özelleştirilmesi tehdidi ile karşı karşıya bırakılıyor. Fındık üreticileri de aynı sorunlarla başbaşa. Dünya fındık üretiminin %75'ine sahip olan Türkiye'de apayrı tadıyla bilinen Giresun, Ordu, Trabzon illerinde fındık sezonu 1 Ağustos'ta açılmasına rağmen devlet henüz fındık taban fiyatını açıklamadı. Geçen yıl 50 randımanlı tombul fındık için taban fiyat 1 milyon 100 bin lira iken kara fındık

içinde 1 milyon 20 bin lira olarak açıklanmıştı. Ancak üreticiler %25'lik enflasyon rakamının altında kalan bu fiyattan bile satış yapamamıştı. Fiskobirlik'in peşin ödeme yapmaması sonucu fındık 600-700 bin liradan tüccara satılmıştı.

Ziraat odalarının yaptığı araştırmaya göre geçen yılki taban fiyatın üzerine sıfır zam bile koyulsa sadece baz alınarak bu yılki taban fiyatın 2 milyon 200 bin olması gerekiyordu. Geçtiğimiz aylarda Karadeniz bölgesindeki illerde fındık ekim alanları olarak belirlenen yerler dışında kalan bahçelerin sökülmesi kararı alınmıştı. Bu kararlar birlikte bir çok ilçede fındık üretiminden geçimini sağlayan binlerce köylü

sefaletle yüzyüze kalmıştı.

Fındık üretimine izin verilen yerlerde de sorunlar buralardan aşağı kalır halde değil. Özellikle bu sene fındık sezonunun neredeyse bitme sürecinde taban fiyat 1 milyon 500 bin olarak açıklandı.

Daha önceki yıllarda fındık sezonu başlamadan açıklanan fındık taban fiyatını 9 Ağustos günü yapılan Bakanlar Kurulu toplantısında bekleyen üreticiler yine bir sonuç alamadılar. Bakanlar kurulundan çıkan karar "siz fındık üretmeyin.

Bahçelerinizi sökün. Yerine alternatif olarak kivi ve kıvılağaç ekin" oldu. Bakanlar Kurulu toplantısını basına özetleyen Devlet Bakanı Yılmaz Karakoyunlu: Toplantıda üzüm ve fındıktaki stok sorununun tartışıldığı ve bu sorunu halletmek için de stok fazlası ürünlerin asker ve öğrencilere verilmesinin kararlaştırıldığını belirtti. Toplantıdan taban fiyatla ilgili bir gelişme bekleyen üreticiler daha önce çayda ve tütünde oynanan "stok fazlası var" oyunları ile karşı karşıya. **IMF talimatlarıyla köylüyü üretmez hale getirmek isteyen devlet bunun bahanesini de "stok fazlası var" diyerek ve fındık bahçelerini söktürerek yapıyor.**

Daha önceki yıllara baktığımızda, fındık sezonunun 11 aylık bir dönemde fındık ihracatından sağlanan kar 663 milyar dolar 2000-2001 ihracat sezonunun geride kalan bölümünde de 198 bin ton fındık ihraç edildi. Ve bunun karşılığında da 663 milyon 565 bin dolar gelir sağlanmış-

tır. Şimdi devletin yapmak istediği ise bu denli gelir sağlayan bir ürünü IMF talimatları ile uzun vadede bitirmek. Üreticilere sunulan alternatifte ürünlerde oldukça ilginç. Fındık bahçelerinin sökülmesinin ardından kivi ve kıvılağaç, ekimi öneriliyor. Kivi üretiminin bölge köylülerine çok yabancı olması bir yana kıvılağaç meyve ağacı olmamasının yanında yakacak olarak bile tercih edilmeyen bir ağaç. Bunların yanında ceviz Trabzon hurması, şeftalide alternatif ürünler arasında yer alıyor.

Fiskobirlik geçen yıldan ambarlarında kalan fındığa 2 milyon 500 bin lira taban fiyat veriyor. Bir bütün olarak baktığımızda fındık ekim arazilerinin daraltılması, taban fiyatının bu denli düşük tutulması ülkedeki fındık üretimini azaltarak ABD'den fıstık ve badem alımının hızlandırılması içindir. Çünkü fındık dünya piyasasında Amerikan fıstığının en büyük rakibi durumundadır. Bugüne kadar her zaman 1 doların üzerinde açıklanan fındık taban fiyatı bu yıl bir dolar olarak açıklandı. Fiskobirlik alım politikasını açıklayan Fiskobirlik Yönetim Başkanı **Cevat Aydın** Giresun'da kaliteli fındık fiyatının bir milyon 525 bin lira; sivri kara fındığın 1 milyon 400 bin lira olduğunu açıkladı. Bu açıklamanın ardından bir değerlendirme yapan TZOB Genel Başkanı **Faruk Yücel** fındığın üretim maliyetinin 1 milyon 750 bin lira olarak belirlendiğini ve fındığa en az 2 milyon 300 bin lira taban fiyat verilmesi gerektiğini söyledi. Fındık üretiminin yoğun olduğu Giresun, Ordu ve Trabzon'da üreticiler tepkilerini çeşitli yollarla dile getirdiler. 1 milyon 500 bin lira olarak açıklanan fiyata karşı Giresun Boztepe köylüleri özel sektörün 1 milyon 250 bin liradan fındık alımı yaptığını belirterek taban fiyatın en az 2 milyon 500 bin lira olması gerektiğini söylediler ve fındıkların yakarak taban fiyatını protesto ettiler. □

Pamuk üreticisi kaygılı

H. Merkezi: Çukurova bölgesindeki kuru alanlarda toplanan pamuğun Ağustos ayı başında piyasaya gelmesiyle ahımlara başlayan Çukubirlik'in bu dönem ne kadar pamuk alacağını netleşmemesi pamuk üreticisini tedirgin ediyor. Bu dönem daha geniş alana ekim yapıldığını belirten üreticiler Çukubirlik'in daha geniş alana ekim yapılmasına rağmen az alım yapması durumunda çiftçinin zor durumda kalacağını söylüyorlar. **Turgut**'lu Ziraat Odası Başkanı **Kenan Görbasancı** ise kütül pamuğun üretim maliyetinin 583 bin lira olduğuna işaret ederek önümüzdeki yılda üretimin sürmesi için yüzde 25 kar beklentisi içerisinde olduklarını, bu nedenle pamuk taban fiyatının 730 bin liranın üzerinde olması gerektiğine dikkat çekiyor.

Tütün Üreticisi "Alternatif Ürün Proje"siyle kandırılıyor

H. Merkezi: IMF ve DB'nin Türkiye'ye dayatılan tarımı yıkım programı çerçevesinde tütün

ekiminin sınırlandırılmasıyla birlikte tütün üreticileri de zor anlar yaşıyor. T.Kürdistanı'nda geçimini tütün üretimiyle sağlayan üreticilere ise tütün ekiminin sınırlandırılması göç etmekten başka çare bırakılmıyor. 3600 köyün boşaltıldığı T.Kürdistanı'nda tütün ekiminin sınırlandırılmasıyla birlikte büyük şehirlere doğru bir göçün yaşanması gündeme gelecek. Tarımın tasfiyesi çerçevesinde bitirilmek istenen tütüncülük T.Kürdistanı'nda yaşayan halkın önemli geçim kaynakları arasında yer almaktadır. Susuz ve kırıç topraklarda yetiştirilen tütün ekiminin kısıtlanmasıyla ortaya konulan "Alternatif Ürün Projesi" ise yaşam bulması imkansız bir proje olarak üreticiye umut olarak sunulmaktadır. Tütün ekiminin yapıldığı susuz ve kırıç topraklarda, başka bir ürünün yetiştirilebilmesinin olanağı yoktur. Adıyaman'da 47 bin, Batman'da 43 bin, Bitlis'te 16 bin, Diyarbakır'da 16 bin, Muş'ta 13 bin, Malatya'da 4 bin, tütün üreticisinin bulunduğu gözönüne alınırsa binlerce üretici tarımın tasfiyesi çerçevesinde işsizlik ve göçle kötü yaşam koşullarıyla yüzyüze bırakılmakta. Bilinçli olarak gündeme getirilen Virjinya tipi tütünün yakıldığı yalamıyla ise tütüncülüğün bitirilmesi amaçlanmaktadır. Kötü tütün olduğu ve yakıldığı, söylenen kırıç toprakların ürünü Virjinya tipi tütünün yakılmadığı, bütün sigaralarda dolgu maddesi olarak kullanıldığı ise tekel yetkilileri tarafından açıklanmaktadır.

ÖZGÜRCE
Bulut Çiçek

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından yayımlanamıyoruz.

Fındığa bağlanan umut ...

Fındık üreticisi ve işçisi zor durumda

Istanbul: Keskin virajlı yollardan geçerek, yeşilin bin bir tonundaki doğanın güzelliklerinden sıyrılıp umudunu fındığa bağlamış işçilerin yanına doğru ilerliyoruz. Haritada, gideceğimiz yer epey uzak görünüyor. Bu, sabırsızlığımızı daha da artırırken, gözlerimizi yeni güzellikleri geçebilme kaygısıyla adeta arabanın camına yapıştırıyoruz. Varılacak yer, çalışmak için ailece her yaz gelen Kürt işçilerinin yoğun olduğu Bolu'nun Akyazı ilçesi. Hani şu zalimlikleriyle ünlü Bolu Beyi'ne karşı savaştan ve saziyle destanlaşan Koroğlu'nun diyarı. Yolda, tarla ve bahçelerinde çalışan insanlarla karşılaşıyoruz.

Uzun yolları aştıktan sonra, dere kenarında konaklamış insanları görünce yanlarına gidiyoruz. Kimisi dere kenarında çamaşır yıkıyor, kimi çadırda.

Yanlarına yaklaştıkça konaklayanların fındık toplamaya gelen Kürt işçileri olduğunu anlıyoruz. Çocuklar, her zamanki gibi ortalıkta, dağınık bir biçimde oynar vaziyette. Bizi görünce yanımıza koşuyorlar. Kadınlar ve çocuklardan başka, rahatsız olduğu için fındık toplamaya gidemeyen bir Kürt genciyle karşılaşıyoruz. Yanımıza gelip, bizi selamlıyor. Gazeteci olduğumuzu, görüşmek istediğimizi belirtince sorunlarını dillendirmeye başlıyor.

"İnsanlık dışı bir yaşam sürdürüyoruz"

İ.K: Merhaba, buraya ne zaman geldiniz?

Fındık işçisi Sıraç Çetin: Yaklaşık 10 gün önce, Urfa'nın Viranşehir Eyüpnebi Beldesi'nden geldim.

İ.K: Çalışmak için mi geldiniz?

Sıraç Çetin: Evet, bölgede kuraklık var. Dağlık bir yer de olduğundan iş imkanları bölgede yok. Bizde her yıl buraya fındık toplamaya geliyoruz.

İ.K: Peki köyde hangi işlerle uğraşıyorsunuz?

Sıraç Çetin: Hayvancılık ve tarımla uğraşıyoruz. Bu sene tarım biraz felç oldu. Hayvancılıkta zaten, eti yabancı ülkelere aldıklarından etlerimiz hep elimizde kalıyor. Önceden bir hayvanı 90 milyona satardık, şimdi aynı fiyat.

-Buraya kaç kişi geldiniz,

Ne kadar süre kalacaksınız?

Sıraç Çetin: Biz 6 kişi geldik. Aileler genelde 5,6,7 kişilik oluyor. Çoluk çocuk geliyoruz. 1 ay kalıp gideceğiz.

-Burada hangi koşullarda kalıyorsunuz?

Sıraç Çetin: İnsanlık dışı bir yaşam sürdürüyoruz. Çadırda kaldığımızdan 13-14 yaşındaki çocukların üzerine çığ düşüyor. Çocuklar okula gidemiyor. Doktor masraflarını kendimiz karşılıyoruz. Genelde çadırda kalıyoruz. İhtiyaçlarımızın büyük bir bölümünü evden getiriyoruz. Buradan sebze-meyve alıyoruz sadece.

-Fındıktan, bir ay boyunca aldığınız kazanç ne olacak, bu ara ne kadar zaman yetiyor?

Akyazı fındık üreticileri

S.Ç: Yaklaşık 600-700 milyon kazanmayı düşünüyoruz. Yaklaşık 3 ay geçinmeye çalışıyoruz.

-Yaşadığınız koşulları nasıl değerlendiriyorsunuz?

S. Ç: Yaşadığımız çağda böyle bir şey olması ayıp. Ekmek ihtiyacı, yaşama ihtiyacı olduğundan mecburen katlanıyoruz. Her şey açıkta. İçme suyu yok, elektrik yok. Suyu 300-400 m ilerden sağlıyoruz. Belki Somali' dekilerin hali bile bizden iyidir. Maalesef vurgunlar, soygunlar devam ediyor. Bu vurgunlarda, küçük memuru-esnafı vuruyor.

İ. K: Bu durumu değiştirmek için ne yapmalıyız?

S. Ç: Bir kere insanlar alışmış artık. Çarkı tersine çevirmek zor. Projeler artırıldı Doğu için. Ama o da ağaların elinde. Adamın 13-14 köyü var. Zaten ağa oldukları için bölgede söz sahibidirler. Parası olduğu için saltanat sürüyorlar. Onun için fakirler giderek mağdur oluyor.

Sıraç Çetin, yaşadıkları mağdurlukları böylesi yalın ifadelerle anlatırken, yaşamının zorluklarını ve bu zorlukta hayatta kalabilmenin mücadelesini içimizde daha bir hissederek etrafa bir göz atıyoruz. Ateş üzerinde pişirilen yemekler, elde açılarak hazırlanan ekmekler, akşama yetiştirilen hazırlıklar arasında telaşla yetiştirilmeye çalışılıyor. Kadınlarla yaptığımız sohbetlerde, yoksulluklarını anlatacak kelime bulamıyorlar. Sürekli tekrarladıkları "para tene" (para yok) oluyor. Kimi Diyarbakır'dan, kimi Urfa'dan, kimi Adana'dan... gelerek yaşamalarını birleştirmişler. Burada başlayan dostluklar, bir yıl sonra aynı yerde tekrar başlayacak.

devam ediyoruz. Yollar, fındık ağaçları ile dolu. Kimi yerlerde öylece serilmiş durumda. Yolumuzun üzerinde, bu kez de çalışanları görüyoruz. Yanlarına yaklaşıp onlarla da sohbet ediyoruz. Konuştuğumuz üretici, kamuda görevli olduğundan adını açıklamadan başlıyor konuşmaya.

-Burada mı yaşıyorsunuz?

Üretici: Hayır. Ben kamu görevlisiyim Diyarbakır'dan buraya geldim, tatilimi çalışarak geçiriyorum. Bu bahçe de annemlerin.

-İşçi çalıştırıyor musunuz?

Üretici: Çalıştıramıyoruz, hepimiz (çalışanları göstererek) kardeş ve akrabayız. Mümkün olduğunca işçi tutmamaya çalışıyoruz, çünkü onlara da para vermek zorunda kalıyoruz.

-Toplanan fındıkları nereye veriyorsunuz?

Üretici: Genelde Fiskobirlik'e veriyoruz. Ama Fiskobirlik almıyacak olursa tüccara veriyoruz. Fiskobirlik'in alıp-almayacağı da belli değil zaten.

Önemli olan fiyatlar değil. İsterse bu yıl 2 milyon versinler. Fiskobirlik

fındığı almazsa milletin elindeki fındık yine boşa gider.

"Kurumlar üreticiye sahip çıkmazsa, tüccar istediği gibi yönetir"

-Kota uygulaması var mı?

Üretici: Fiskobirlik'in yapısında var. İsterse depolarım dolu, alamam, herkesten şu kadar alacağım der.

-Fındık toplama ne kadar sürüyor?

Üretici: 1 ay boyunca sürüyor. Sabah 7, akşam 8 olarak çalışıyoruz. 8-10 çuvalda fındık çıkar.

-O zaman malların çoğu elde kalmaz mı?

Üretici: Kalmaz ama ucuza gider. Maliyetinin altında bile gidebilir. İşçi çalışanlar için söylüyorum. Fındık işi bittiği zaman işçinin parası verilmek zorunda. Nakit zaten kimsede yok.

-Fiskobirlik almadığı zaman sizin zararınız ne olur?

Sıraç Çetin

Üretici: Tüccar istediği gibi fiyatları yönlendirir. Hem peşin alım yapmayabilir hem fiyatı çok düşük tutabiliyor. Geçen sene fındığın fiyatı 1 milyondur. Biz tüccara 500-600 binden verdik. Çünkü insanlar sıkışık. İnsanlar 1 yıl boyunca fındık için çalışıyor. Tüm borçları bu fındık döneminde. Alacaklısı bu zaman geliyor. Kurumlar sahip çıkmazsa üreticisine, tüccar istediği gibi yönetiyor.

-Yörenin geçim kaynağı sadece fındık mı?

Üretici: Önceden sadece tarıma, tahıla dayalıydı. Bir de bizim aramızda engebeli. Erozyon çok oluyordu. Fındık olduktan sonrada erozyondan kurtulduk. Şimdi insanlar 1 yıl boyunca fındığa bakıyor.

Üreticinin halinde, çalışan işçiden pek farklı olmadığını görüyoruz. Kadınların yanına yaklaştığımızda ise onlar öfkelerini daha bir yansıtıyorlar. Ana-kız hem fındık topluyor, hem de başlıyorlar yaşadıkları gerçeği dillendirmeye. "Artık devlete güvenimiz kalmadı. Bir daha başa gelenlere inanmıyoruz. Bütün millet Avrupa'ya gidiyor."

İşte size yaşamın gerçekliğinden sunulan bir örnek. Yalnız fındık işçilerinin değil, yaşamak için direnen her işçi-köylü ve emekçinin paylaştığı sorunlar hemen hemen aynı. Bizler sorunlarına bir nebze olsun ortak olabildiğimiz ve taşımaya çalıştığımız fındık işçilerinin yanından, gazetemizi de ulaştırabilmenin sevinciyle ayrılırken; bir daha ki seneye aynı sorunlarla, aynı umutlarla işçilerin gelmeye devam edeceğini biliyoruz. Umutlar bir daha ki seneye devredilirken yoketmek isteyenlere karşı bir mücadele gösterilmeden kazanılacak hiçbir hak olamaz. Öyleyse, haydi kazanmak için umudu çoğaltmaya. □

F tipi hapishanelerde işkence sürüyor

İzmir: 2 Ağustos 2001 tarihinde sabah saatlerinde Buca Hapishanesi'ndeki siyasi tutuklu Kırıklar F Tipi Hapishanesi'ne sessizce nakledildiler. Konuyla ilgili İHD İzmir Şubesi 14 Ağustos 2001 tarihinde saat 13:30'da İHD'de bir basın açıklaması düzenledi. İzmir İHD şubesi sekreteri **Mihriban Karakaya** yaptığı açıklamada; 2 Ağustos'ta 36 siyasi tutuklu ve hükümlünün Buca Hapishanesi'nden Kırıklar F Tipi Hapishanesi'ne nakledildiğini söyleyerek bütün F tipi hapishanelerinde olduğu gibi burada da insan onuruna yakışmayan uygulamaların sürdüğünü belirtti. Hergün tutuklu ve hükümlülere şiddet uygulandığını belirten Karakaya, tutuklu ve hükümlülerin Buca Hapishanesi'nde bulunan özel eşyalarının da verilemediğini söyleyerek, Kırıklar F Tipi Hapishanesi'ndeki uygulamaların 12 Eylül'de Diyarbakır, Mamak hapishanelerindeki uygulamaları anımsattığını ve bu uygulamalarla insanlığın hergün bir yara daha aldığını belirtti. Tüm duyarlı insanları bu yaşananlar karşısında sorumluluklarını yerine getirmeye çağırarak Karakaya'dan sonra sözü tutsak aileleri aldı. TİKB davasından tutuklu **Yüksel Mız-**

rak'ın anne ve babası çocuğunun tek kişilik hücrede tutulduğunu belirterek sevk sırasında oğlunun işkence gördüğünü, bundan kaynaklı kollarında, boynu ve sırtında yaralar olduğunu vurguladı. Oğlunun savcılığa suç duyurusunda bulunduğunu da sözlerine ekleyen anne Mızrak "idareye" oğlunu dövmüşünüz dediğimde "oğlunu arkadaşları dövdü" şeklinde yanıt verdi" dedi. Daha sonra TİKB davasından tutuklu **Ali Çamyar**'ın vasisi **Meral Ünal** sözü alarak yapılan işkenceden kaynaklı Ali'yi tanımadığını söyledi. Ünal; tutsakların zorla saç ve sakalının yarısının kesildiğini de ifade etti. Söz alan bir ailede yapılan aramada ağızlarının içine

bakılmak istendiğini söyledi. Son olarak söz alan İHD İzmir Şube Başkanı **Günseli Kaya**'da 2-3 kişiyle görüşülmesinde bu sonuçların ortaya çıktığını belirterek "36 kişiyle görüşüldüğünde kim bilir ne tür sonuçlar ortaya çıkar" dedi.

17 Ağustos 2001 tarihinde saat 13:00'de ise İHD İzmir Şubesi Kırıklar Hapishane savcısı, müdürleri ve görevli infaz koruma memurları hakkında suç duyurusunda bulundu. Adliye önünde suç duyurusuyla ilgili açıklama yapan İHD İzmir Şube Sekreteri **Mihriban Karakaya**; 7'si ÖO'nda 29'u ise açlık grevinde bulunan 36 tutsağın sevk sırasında eşyalarını almalarının engellendiğine, çıplak soyularak, saç

ve sakallarının gelişi güzel kesildiğine, bu esnada ÖO'ndaki tutsakların dahi dövüldüğüne dikkat çekti. Sayıma gelen gardiyanlar tarafından tutsakların sayım sırasında ayağa kalkmadıkları için dövüldükleri, tehdit ve hakaretlere maruz bırakıldıklarına vurgu yapılan açıklamada, bu uygulamaların sonraki günlerde de devam ettiği belirtildi. Açıklamanın ardından adliyeye gidilerek suç duyurusunda bulunuldu.

Yine 16 Ağustos 2001 tarihinde **Tutuklu ve Hükümlü Aileleri İnisyatifi** adına bir açıklama yapılarak, ülkede yaşanan ekonomik kriz, F tipi hapishaneler ve uygulamalarına dikkat çekilirken, 19 Aralık operasyonundan sonra olağan-

laşacağı söylenen uygulamaların "iyileştirme" adı altında genel uygulamalara dönüştürüldüğünü, olağan dışı yaşamın pekiştirilmesine dönük düzenlemelerin yapıldığı belirtildi. Saat 13:00'de Sümerbank önünde yapılan açıklamada 15 Ağustos tarihinden, 1 Eylül Dünya Barış Günü'ne kadar hapishanelerdeki koşulların düzeltilmesi için çocuklarının 5'er günlük dönüşümlü açlık grevi yapacaklarını, aynı taleplerle 20 Ağustos tarihinden yine 1 Eylül Dünya Barış Günü'ne kadar Tutuklu ve Hükümlü Aileleri İnisyatifi olarak dönüşümlü açlık grevine başlayacakları belirtildi. Açıklama alkış ve zılgıtlarla bitirildi. □

Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde baskılar artıyor

İstanbul: 21 Ağustos 2001 tarihinde saat 12:30'da İHD İstanbul Şubesi'nde bir araya gelen **TUYAB**'lı aileler, Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde meydana gelen olaylarla ilgili bir basın toplantısı yaptılar. Avukatların gözlemlerinin de aktarıldığı açıklamada; tutsakların sayım sırasında ayağa kalkmaya zorlanma, sayı saydırma, yanındaki arkadaşlarını dövme, ayakkabı araması, zorla ağız, saç, sakal, kulak araması yapmaya çalışmak, avukat ve mahkemeye gidişlerde

makat araması yapma gibi uygulamalara maruz kaldıkları anlatıldı.

Ali İhsan Kılıç isimli tutsağın ailesinin anlatımlarına göre; 12.08.2001 tarihinde çocukları ayağa kalkmadığı için iki gardiyan tarafından kollarına girilerek duvara çarpıldığı, bu darp sonucu hiç kimseyi tanımadığı, başının sağ omzuna düştüğü, herkesten ürktüğü, korktuğu belirtiliyor.

Yine **Hüseyin Atıcı**'nın avukatı **Gülizar Tuncer**'in anlatımlarına göre; müvekkili geç-

tiğimiz hafta Kandıra F Tipi Hapishanesi'ne sevk edilmiş, burada zorla soyundurma, makat araması, dayak uygulamalarına maruz kalmıştır. Hastaneye götürüldüğünde de diş, dil altı, ağız araması yapılmak istenmiş ve izin vermeyince feci bir şekilde dövülmüştür.

Açıklamada ayrıca tutsaklardan **M. Zeki Doğan**, **Kemal Toka**, **Merdan Özçelik** ile ilgili de avukatlarının ve ailelerinin anlatımları aktarıldı.

Ayrıca Demokratik Mücadele Platformu da Ağustos

2001 tarihinde yaptığı yazılı açıklamada 19 Aralık katliamındaki vahşet örneklerinin birer birer açığa çıktığını belirterek "19 Aralık'ta Bayrampaşa Zindanı'nda katledilen **Murat Ördekçi**, **Cengiz Çalıkoparan** ve **Mustafa Yılmaz**'ın Adli Tıp kurumuna götürülmeden önce vücutlarındaki mermi çekirdeklerinin çıkarıldığını, yaralarının kesilerek genişletildiğini ve mermi çekirdeklerinin izlerinin yok edilmeye çalışıldığı belirtildi" dendi. □

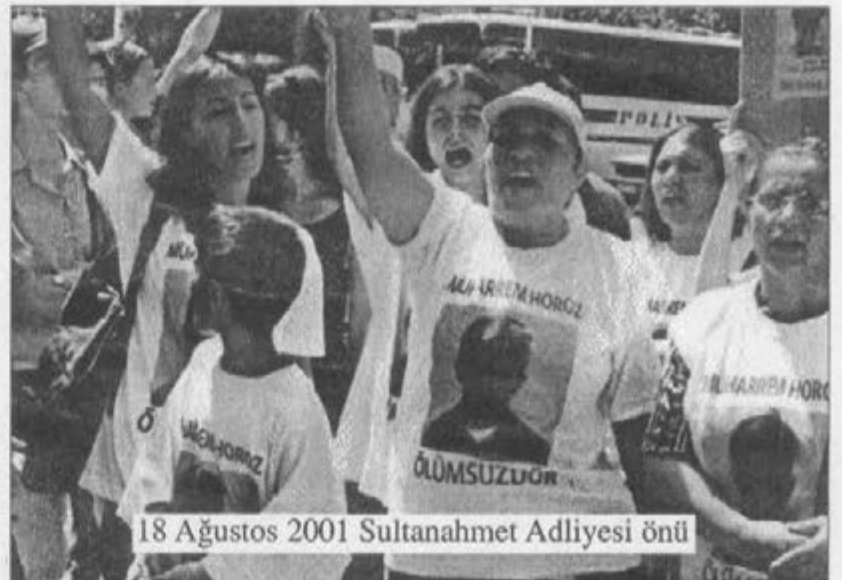
Adalet Bakanı hakkında suç duyurusunda bulunuldu

İstanbul: Siyasi partiler, kitle örgütleri ve tutsak yakınları 18 Ağustos 2001 tarihinde Sultanahmet Adliyesi'ne Adalet Bakanı **Hikmet Sami Türk** hakkında, Ölüm Orucu'nun 236. gününde şehit düşen **Muharrem Horoz** ile Ölüm Orucu'nun 299. gününde şehit düşen **Osman Osmanağaoğlu**'nun ölümüne sebebiyet vermekten dolayı suç duyurusunda bulundular.

Savcılığa suç duyurusunda bulunurken adliye önünde bekleyen kitle

katliamcı devlete olan öfkelerini "**Susma haykır hücre ölümdür**", "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**", "**Muharrem Horoz, Osman Osmanağaoğlu ölümsüzdür**", "**Küçükarmutlu yalnız değildir**" vb. sloganlar haykırdı. Tutsak yakınlarının üzerlerine Muharrem Horoz'un resmi çizili ve "**Muharrem Horoz ölümsüzdür**" yazılı beyaz tişört giydiği dikkat çekerken, kitle ellerinde Ölüm Orucu direnişinde şehit düşenlerin fotoğraflarını olan dövizleri taşıdı.

Suç duyurusundan sonra adliye önünde kurumlar adına açıklamayı Halkevleri'nden **Samut Karabulut** yaptı. Karabulut ölümlerin son bulması için gerekli tedbirlerin alınmasını isterken, Muharrem Horoz ve Osman Osmanağaoğlu'nun ölümlerine neden olmasından dolayı Adalet Bakanı **Hikmet Sami Türk** hakkında soruşturma başlatılmasını istedi. Kitle

18 Ağustos 2001 Sultanahmet Adliyesi önü

suç duyurusundan sonra dağılırken **Mehmet Soylu** adında bir okurumuz aranması olduğu gerekçe-

siyle gözaltına alındı. Soylu iki saat gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldı. □

F tipi zulüm içerde ve dışarda sürüyor Direniş evleri abluka altında

H. Merkezi: F tipi hapisanelere ve yaşamın hücreleştirilmesine karşı başlatılan şanlı Ölüm Orucu direnişi, mevsimleri devirerek ardında 31 şehit bırakarak devam ediyor. Devletin tüm saldırısına karşı direnen devrimci-komünist tutsaklar yeni Ölüm Orucu ekipleriyle zafere ilerliyor. Devletin tahliye saldırısına 6. ÖO ekibi de direnişe katılarak karşılık verilirken, tahliye edildikten sonra ÖO'nu sürdüren bazı tutsaklarda, çeşitli yerlerde direnişlerine devam ediyor.

Dışarıda ÖO eyleminin sürdürüldüğü en yoğun yer ise İstanbul'un Küçükarmatlı semti. Şartlı tahliye edilen 14 DHKP-C dava tutsağının ve 5 TAYAD'lı ailenin ÖO'na devam ettiği semte yönelik devlet terörü artarak sürüyor. Semt girişine yüzlerce çevik kuvvet polisiyle, panzerleriyle iş makineleriyle yığınak yapan devlet, her an yeni bir katliamın hazırlığını yapıyor. Semte saldırmak için direnişçi ailelerine baskı yapılarak, dilekçe toplamaya çalışarak, katliamın alt ze-

minini oluşturma çabasında.

Semtteki direnişçilerden **Reşit Sarı'nın** babası Ali Sarı polisler tarafından kaçırılarak müdahale için dilekçe vermeye zorlandı. Polisler; "Siz dilekçe verirsiniz, bizde alıp getireceğiz onu buraya, yani kurtaracağız" diyerek Reşit Sarı'nın babasına müdahale için işbirlikçiliği teklif etti.

Gemicioğlu Kaçırıldı

Küçükarmatlı'da direnişini sürdüren **Yıldız Gemicioğlu** 16 Ağustos 2001 günü ailesi olduğu iddia edilen elleri silahlı 20 kişi tarafından kaçırıldı. Polis destekli yapılan bu kaçırma olayından sonra, Gemicioğlu'nun akrabası olduğunu söyleyen kişiler, Gemicioğlu'nun annesi, teyzesi ve abisinin mahallede rehin tutulduğunu iddia ederek savcılığa dilekçe verdi. Bu dilekçeden sonra mahalleye zırhlı araçlar, iş makineleri, itfaiye, ambulans ve yüzlerce özel tim yığın devlet, yeni bir katliam hazırlığını yapmaya başladı. Mahallede rehin tutulduğu iddia

edilen kişiler ise bir basın toplantısı düzenleyerek mahallede kendi istekleriyle bulduklarını ve müdahale edilirse kendilerini yakacaklarını belirttiler. Gün boyu mahalleden yoğun ablukayı kaldırmayan polis sabaha karşı geri çekildi. Geri çekilmeden sonra bir gün bile geçmeden tekrar mahalleyi ablukaya alan polis, akrep denilen zırhlı araçlarla mahalleye girerek direniş evlerini kameraya çekti. Mahallenin üstünde askeri helikopterler gezdirilirken, yüzleri maskeli özel timlerde mahalle içerisine girmeye başladı. Her an bir katliamla karşı karşıya olan mahalle halkı direniş evlerinin etrafına barikatlar kurarak ÖO direnişçilerini korumaya aldılar. Polis ablukasının artması üzerine **İHD, ÖDP ve Açılım Hukuk Bürosu** mahalleye girerek direnişçilerle ve mahalle halkıyla görüştü. Gün boyu yapılan görüşmelerden sonra polis ablukasını akşam saatlerine doğru kaldırdı. Polisin tekrar geri çekilmesi üzerine mahalle halkı da barikatları kaldırdı.

Zorla müdahale için kaçırılan **Yıldız Gemicioğlu** ise önce İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne kaldırıldı. Burada bir gün tutulan Gemicioğlu daha sonra Adana'ya götürülerek zorla müdahale edildi.

Trabzon'da Ziyaretçi Tutuklandı

TAYAD'lı ailelerden **Tuncay Sönmez**'in ölüm orucunu sürdürdüğü Trabzon'daki direniş evini ziyarete gelenler, ziyaret dönüşü Beşikdüzü ilçesinde durdurularak gözaltına alındı. Hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınan ziyaretçiler, Siyasi Şube'ye götürüldü. Burada bir gün bekletildikten sonra misafirlerden **Hasan Toğan** tutuklanarak Trabzon Kapalı Hapishanesi'ne götürüldü.

TKP(ML) davasından tahliye edilen **Aydın Hanbayat** (107. gününde), **Sabri Diri** (107. gününde), **Tekin Yıldız** (36. gününde) Alibeyköy'deki direniş evinde eylemlerine devam ediyorlar. □

Tutsaklara kart gönderen kadınlara polis saldırdı

25 Ağustos 2001 kadın örgütlerinin kart atma eylemi

İstanbul: F tipine karşı en ufak sese dahi tahammül edemeyen, saldıran devlet, şimdi de yaklaşık 8 aydır hapisanelerdeki kadın tutsaklara dayanışma duygularını gönderen kadın örgütlerine saldırdı. Her cumartesi **Be-yoğlu Postanesi önünde saat 13:00'de** biraraya gelerek tutsaklara kart gönderdikten sonra basın açıklaması yapan **İHD'li Kadınlar, ÖDP'li kadınlar, Yeni Demokrat Kadınlar, EKB'li Kadınlar, Halkevlerinden kadınlar vb. kadın örgütlerinin oluşturduğu 19 kadın örgütü** açıklamanın sonunda polis saldırısına uğradı. Dağılırken kadınları çembere alan polis aralarında **TUYAB'lı ailelerden Güzel Şahin, Fatma Arslan, Gülseren Oğuz'un** da bulunduğu 19 kadını döverek, yerlerde sürükleyerek gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar aynı gün akşam serbest bırakıldılar.

'96 ÖO Gazisi İbrahim Doğan Yunanistan'da katledildi

H. Merkezi: 69 gün süren 1996 ÖO direnişi gazisi olan **İbrahim Doğan** tedavi görmek için gittiği Yunanistan'ın başkenti Atina'daki **Terapeftirio Hronian Patiseon Hastanesi**'nde elleri arkadan bağlı şekilde asılarak katledildi. 1996'da Bursa Özel Tıp Hapishanesi'nde ÖO direnişinde yer alan İbrahim Doğan direnişin sonucunda ciddi sağlık sorunlarıyla yüzyüze kaldı. Üç yıl boyunca sağlık sorunlarının çözülmesi konusunda hiçbir tedavi olanağı sağlamayan devlet 1999 yılında sağlık durumunun ağırlaşması üzerine İbrahim Doğan'ı şartlı tahliye etti.

Bugün, Ölüm Orucu'nu bitirmek amaçlı sağlık sorunlarından kaynaklı direnişçileri tahliye eden devlet '96'da ÖO gazilerinin bir kısmını ölümün eşğinde tahliye ederken bir çoğunu da tahliye etmeyerek devrimci-komünist tutsaklar üzerindeki katliam politikasını sürdürmeye devam etti. **Polat İyit, Erkut Direkçi, Murat Dil** ve birçok tutsak devletin bu katliam politikasının sonucunda yaşamlarını yitirdiler. Tedavi olmak için gittiği Yunanistan'da kamuoyuna devrimcilerin ÖO'na nasıl kendi gönüllülükleriyle katıldıklarını, devrimcileri inançlarından soyundurmak için devletin uyguladığı politikaları gazetelerde, televizyon ve radyolarda röportajlar yaparak, toplantılara katılarak anlatan **İbrahim Doğan**'da 11 Ağustos sabaha karşı 05:30'ta tedavi gördüğü hastanede elleri arkadan

bağlı vaziyette öldürülmüş olarak bulundu.

Birçok katliamın altına imza atmış ve bu politikasını tutsaklar üzerinde sürdüren faşist TC devleti Konya'da, Tokat'ta, Balıkesir'de halktan insanları kurşunlayarak işkenceyle katletti. İbrahim Doğan'ın katledilmesinde de faşist TC. devletin parmağının olduğu şüphe götürmez bir gerçek. Yunan halkının gündemine Türkiye'deki politik tutsakların direnişini sokmaya çalışan İbrahim Doğan'ın katledilmesi de tesadüf değil bizzat devrimci-komünist tutsakların direnişiyle bağlantılıdır. İbrahim Doğan'ın öldürülmesinin ardından bir açıklama yapan **DHKP/C Balkanlar Temsilciliği**'de faşist TC'den başka düşmanı olmayan İbrahim Doğan'ın katledilmesini Yunan Devleti tarafından aydınlatılmasını istedi.

1972 yılında Maraş'ın Elbistan ilçesinde doğan İbrahim Doğan devrimci mücadeleyle lise yıllarında tanıştı. Tutsak düştüğü 1993 yılına kadar Dev-Genç içerisinde mücadelesini sürdürdü. Tavr Dergisi'nde ve Ankara Halk Sahnesinde çalıştı. □

İbrahim Doğan

1 Eylül Dünya Barış Günü

Dünya barışı ezilen halkların gerçek kardeşliğiyle sağlanabilir ancak!

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'yla dünyayı kana boyayan, milyonlarca insanın ölümüne neden olan, Hitler gibi faşist diktatörlerin Almanya'da olduğu gibi Yahudileri fırınlarda yakarak katledenler, başka ülkelerin topraklarına hakları olmadığı halde girip işgal eden ve yüz binlerce insanı öldüren emperyalist işgalciler, aralarındaki paylaşım savaşını sona erdikten bir müddet sonra "Birleşmiş Milletler" vasıtasıyla 1 Eylül'ü **Dünya Barış Günü** ilan ettiler. Böylece savaşların bir daha olmamasını "temenni" ederek yaptıklarının üzerine sünger çekmeye çalıştılar. İnsanlık 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda gördüğü zulmü ve acıyı hala unutmuş değildir. Japonya'ya atılan atom bombalarının etkisi hala sürmektedir. Halklar çektikleri acıları unutmadılar. Peki bugün değişen nedir?

Her yıl kutlanan Dünya Barış Günü insanlığa gerçek bir barış getirmiş midir? Buna "evet" demek mümkün değildir. Emperyalizm ezilen dünya haklarına saldırmaya ve katletmeye devam ediyor. Günümüz dünyasında işgallerin sayısı belli değildir. "Küreselleşme" aldatmacasıyla dünyayı bir köy gibi gören emperyalistler, istedikleri kararları almakta, IMF ve Dünya Bankası vasıtasıyla ülkelerin ekonomilerini denetim altına alarak milyonlarca insanı açlıkla baş başa bırakmışlardır. Tüm zenginlikleri kendi denetimlerinde gören emper-

yalistler, dayattıkları özelleştirme ve sosyal haklardaki kısıtlamalarla her şeyi ellerine almış bulunuyorlar.

Aralarındaki rekabet ve daha çok dünya pazarlarına hakim olma yarışıyla her geçen gün silahlı güçlerini arttıran, insanlığı korkunç bir felakete sürüklemekten çekinmeyen ve bunun için nükleer silah alanında yeni denemeler yapan emperyalist güçler, barışın temsilcisi ve savunucu olamazlar. Nükleer ve kimyasal silah denemelerinin sonucu dünyanın doğal dengesinin bozulduğu, sel ve diğer doğal afetlerdeki bunca artışın bir nedeni de budur.

Dünyanın her yanı kan ve barut içinde

Emperyalistler kendi çıkarları ve kar hırsları için halkları birbirlerine kırdırmakta, işgaller yapmakta ve buna da o ülkelere ve bölgelere demokrasinin götürülmesi adını vermektedirler. Dünyanın dört bir yanında emperyalistlerin halklara verdiği sadece kan ve gözyaşındır. Ortadoğu ve Balkanlar tüm dünyanın gözleri önünde bir insanlık dramı yaşamaktadır. Siyonist İsrail devletinin işgal ettiği Filistin topraklarında gerçekleştirdiği katliamlara her gün yenileri eklenmektedir. Yugoslavya'nın parçalanmasından sonra bu ülkeyi barış ve demokrasi adına işgal eden BM güçleri emperyalistlerin askerlerinden başkası

değildir. Miloseviç'i Yugoslavya'daki tek savaş suçlusunu gibi Lahey'de yargılayan emperyalistler, kendi suçlarını yine kendilerinin kurdukları mahkemelerde aklamak istiyorlar. Balkanlarda süren işgal ve katliamlar şimdilerde ise Kosova ve Makedonya'da sürmektedir. Körfez Savaşı'ndan sonra Saddam diktatörünü dize getirme ve teslim alma adına Irak'a uygulanan ambargoyla binlerce çocuğun ölümünden sorumlu olan yine emperyalistler değil miydi? Kafkaslardaki yeni enerji kaynakları emperyalistlerin iştahını kabartmakla kalmıyor, buradaki halkların birbirleriyle savaşırılması uzak bir ihtimal değildir. Türkiye ve İran için olası bir savaşın senaryoları şimdiden hazırlanmaya başlandı bile.

Emperyalistler kendi uşaklarına verdikleri destekle ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini bastırmaya çalışıyor. Kendi ülkelerinin bağımsızlığını savunan, özelleştirme, hak gaspları ve anti-demokratik hakların kalkması mücadelesini veren güçlerle; ulusal hakları için mücadele veren ezilen uluslar katledilmektedirler. Türkiye bu ülkelerin başında gelmektedir. Kurulduğundan bu güne kadar faşist bir diktatörlükle yönetilen Türkiye'de hiçbir dönem demokrasinin uygulandığından bahsedilemez. Kürt ulusu ne zaman kendi hakları için bir istemde bulursa katledilmiş, sürgüne gönderilmiştir. Aynı durum şimdi de devam etmektedir. 1 Eylül Dünya Barış

Günü'nde yürümek istemelerine gösterilen tepkiler dahi herşeyi ifade etmektedir. Bu durum ülkede anti-demokratik uygulamalara karşı çıkan, insan hakları isteyen, işsizliğe ve yoksulluğa karşı mücadele eden güçler içinde geçerlidir. En doğal insani hak ve istemler kanlı bir şekilde bastırılmaktadır. İşte Türkiye hapishaneleri bunun en son uygulaması olmuştur. Zindanlardaki devrimci-komünist tutsaklar kimliklerine uygun bir yaşam ve hak talebinde bulunmalarını Türk devleti kanlı bir şekilde katlederek cevaplanmıştır. Devlet 19 Aralık 2000 tarihinde 20 hapishaneye birden yaptığı operasyonla 28 devrimciyi katletti. Devam eden Ölüm Oruçları'nda ise onlarca devrimci hayatını kaybetti. Bu katliamlardan emperyalistlerde sorumludur. Emperyalist güçler Türkiye'de rahat hareket edebilmek, özelleştirmeleri çabuklaştırmak ve her türlü yasal olanakların kendi lehlerine olması için kendi uşakları olan Türk hakim sınıflarına verdikleri destekle bu katliamı birlikte gerçekleştirdiler. Dünyada tüm bu vahşet ve katliamlar yaşanırken dünya barışından söz edilebilir mi?

Emperyalizmin dünyamıza hakim olduğu bu koşullarda gerçek bir barış zaten beklenemez. Barışın en büyük düşmanı emperyalistler ve onların yerli uşaklarıdır. Bu güçler var oldukça kalıcı bir barıştan söz edilemez. **Gerçek ve kalıcı barış ancak; sömürünün olmadığı, işgallerin yaşanmadığı, ulusların kendi kaderlerini özgürce tayin ettiği, bir dünyada ancak mümkündür.** Bunu yaratacak olanda ezilen dünya hakları olacaktır.

Deprem Hala Sürüyor!

"Hücrelere Değil Konutlara Bütçe"

H.Merkezi: Egemenlerin çıkarları doğrultusunda bina denetimi yaptırmayan devlet, iki yıl önce 17 Ağustos depremiyle 40 bine yakın insanın hayatını kaybetmesine neden olmuştu. Depremden sonra devlet birçok vaatlerde bulunduğu halde aradan yıllar geçmesine rağmen depremedeler hala çadırkentlerde yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor. Depremden sonra toplanan milyarlarca para ise çoktan kaybolmuş durumda. Devlet depremedeler için barınacakları konutları yapmazken, milyarlarca para harcayıp ülkenin dört bir yanına F tipi zindan inşa ediyor. Konut sorunu çözülmediği gibi sağlık, yiyecek gibi en temel ihtiyaçlarda karşılanmıyor. Tüm bu uygulamaları protesto eden depremedeler, depremin ikinci yıldönümünde birçok yerde eylem yaparak sorunlarını anlattılar.

İzmit ve Sakarya'da Miting

İzmit ve Sakarya'da 16 Ağustos 2001 tarihinde binlerce insanın katıldığı

bir miting düzenlendi. Sakarya'daki miting sendikalar, kitle örgütleri ve siyasi partilerin oluşturduğu "**Sakarya Kent Konseyi**" düzenledi. Kapalı Spor Salonu önünde toplanan 2 bin kişi "**Depremi unutma, unutturma**" ve "**Orada kimse var mı?**" pankartını açarak Gar Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş boyunca "Depremi unutmayacağız, unutturmayacağız" sloganlarını atan kitle, "**Depremzedeler için gelen paralar nerede?**", "Sabır istemeyin, hizmet verin" yazılı dövizler taşıdılar. İHD, Genel-İş, Hak-İş, Demir Yol-İş, Esnaf ve Zanaatkarlar Odası, Dep-Der temsilcileri depremedelere yönelik konuşma yaparken, belediye başkanı ve resmi yetkililerden hiç kimsenin katılmaması tepki topladı. Miting boyunca sık sık slogan atan kitle, siyasileri sürekli yuhaladı.

İzmit'te ki mitingte Fevziye Camii önünde toplanan kitle burada, Atatürk Bulvarı boyunca, depremede ağır hasarlı Metro Apartmanı'na kadar yürüdü. Mitinge **MAĞ-DER, TMMOB, MMO, EMEP, ÖDP, SİP** ve birçok

demokratik kitle örgütü katıldı. Sık sık "**Felaket unutulduğunda felakettir**" sloganının atıldığı mitingde yapılan konuşmalarda barınma, eğitim, sağlık ve istihdam gibi sorunların çözülmesi istendi.

Aynı gün İHD İstanbul Şubesi, Galatasaray Postanesi önünde TBMM'ne faks gönderme eylemi yaptı. Faks metnini okuyan İHD İstanbul Şubesi Başkanı **Eren Keskin**; bir an önce depremedelerin sorunlarının çözülmesini istedi.

Depremde Yaşamını Yitirenler Anıldı

İzmit'te çeşitli toplum örgütlerinin Doğukışla alanında düzenlemeyi planladığı iki yıllık süreci değerlendirme toplantısı asker tarafından engellendi. Yine İzmit Cumhuriyet Parkı'nda düzenlenmesi planlanan basın açıklaması da polisin keyfi uygulamasıyla yasaklandı. Birçok yerde engellemelerle karşılaşan depremedeler, basın açıklamasının depremede hasar almış Metro Apartmanı önünde yaptılar. Açıklamada sorunlarını anlatan depremedeler, hasarlı binaya "**Geleceğin beton mezarına hayır**" pankartını astılar.

Gölcük, Yalova, Kartal, Avcılar, Küçükçekmece ve birçok il ve ilçede de anma programları gerçekleştirildi.

Gece boyunca dışarda olan depremedeler gece saat 03:02'de depremede yaşamını yitirenler için 1 dakikalık saygı duruşu yaptılar.

Anma programları sadece Marmara Bölgesi'yle sınırlı kalmadı. 1998 yılında yaşanan depremede birçok insanın yaşamını yitirdiği Adana'da da 17 Ağustos'un yıldönümünde anma programı gerçekleştirildi. Adana Halkevleri tarafından organize edilen anmada ellerinde mumlar ve "**felaketi unutma, unutturma**" yazılı dövizler taşıyan kitle İnönü Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. "**Hücrelere değil konutlara bütçe**", "Doğal afet değil katliam" vb... sloganların atıldığı yürüyüşten sonra halkevleri bir açıklama yaptı. Açıklamanın sonunda kitle sloganlar ve alkışlarla dağıldı.

Ankara Kızılay'da biraraya gelen Ankara Üniversitesi Öğrenci Koordinasyonu üyeleri de devletin çözümsüzlüğünü protesto ettiler. Akşam saatlerinde bir araya gelen yaklaşık 50 kişi; "**Hortumcular villada, depremedeler çadırda**", "**Cezaevi değil konut**" yazılı dövizler taşıdı. Basın açıklaması metni okunduktan sonra Güvenpark'tan Yüksel Caddesi'ne kadar yürüyerek; "**Rantiyeye değil depremedeye bütçe**", "IMF'ye değil depremedelere bütçe" sloganlarını attılar. □

Serdar Tanış ve Ebubekir Deniz'in akıbeti açıklansın

H.Merkezi: HADEP Silopi İlçe Başkanı **Serdar Tanış** ve İlçe yöneticisi **Ebubekir Deniz**'in gözaltında kaybolmasının üzerinden 7 ay geçmesine rağmen hala haber alınamıyor. Silopi Jandarma Karakolu tarafından güpe gündüz gözetimine alınan Deniz ve Ta-

nış'ın akıbetlerinin açıklanmaması nedeniyle Hadep İstanbul ve Adana Şubeleri **25 Ağustos 2001** tarihinde yaptıkları basın açıklamasıyla bu durumu protesto ettiler. HADEP İstanbul İl binası önünde yapılan basın açıklamasında konuşma yapan İl Sekreteri **Halil**

Salık, İçişleri Bakanlığı'nın başlattığını iddia ettikleri soruşturmadan hiçbir sonuç çıkmadığını belirtti. Kamuoyuna neden bilgi verilmediğini soran Salık; "Sabah akşam hukuk devletinden, insan haklarından dem vuran bütün yönetim birimleri ne zamana kadar

sessiz kalmaya devam edeceklerdir?" dedi. HADEP Ankara İl Örgütü yaptığı basın açıklamasında, kayıplarından karakol yetkilileri, Şırnak Cumhuriyet Savcılığı ve yöneticilerinin

25 Ağustos 2001 HADEP'in basın açıklaması

sorumlu olduğunu aktardı. □

YAŞAMIN DİLİ

Nergiz Selvi Güzel

Şimdi sosyalizmi daha çok dillendirelim

Ekonomik ve siyasi sistem tıkanıkça, sisteme şu veya bu nedenle şu veya bu taleple karşı çıkanlarla, sistemi savunanlar arasındaki çatışmada yaşamın her alanında kendini daha yoğun hissettiriyor.

"Küreselleşme", (emperyalist sömürü) küresel zulme paralel olarak "küreselleşme"ye karşı çıkan kitleleride çoğaltıyor.

Egemenler bir yandan şiddet yoluyla bu muhalif güçleri ezme-ye çalışırken diğer yandan sistemden beslenen sözcüm ona "aydınlarda" piyasaya sürerek piyasa ekonomisinin en ideal sistem olduğu noktasında halkların bilincini karartmaya çalışıyorlar.

Bugünlerde her tür aydın bozuntuları gazete sayfalarında daha yoğun boy gösterir oldular. Mevcut sistemi öylesine allayıp pullayıp sunuyorlar ki sanki başka alternatif yok ve en iyisi buymuş gibi. Bir yanda yazılanlar, diğer yanda yaşadığımız gerçeklikler... Tarih hükmünü gerçeklerden yana verdi/verecek.

22.08.2001 tarihli Radikal gazetesinde Sabancı Üniversitesi Bireysel Gelişim Merkezi Üyesi **Yasemin Çelik**, piyasa ekonomisi ve demokrasiyi savunan yeni bir siyasi partiye Türkiye'nin düze çıkacağını savunuyor. "Halkın siyasi partilere güvenmediği için teknokrat parti arayışında olduğunu söyleyen Çelik "kısa vadede "küreselleşme"nin sıkıntılarını yaşasakta uzun vadede ileri teknoloji-den, hızlı iletişimden, zenginleşmeden geniş kitleler yararlanacaktır" diye bir "kez daha sabırlı olun ve varolana katlanın, ileride mutlu

olacaksınız" ninnisini söylüyor. Dincilerde "bu dünyada acı çekiyoruz ama öbür

dünyada cenneti yaşayacağız" avutması içinde. Biri işi, belirsiz ve asla gelemeyecek geleceğe, diğeri de öbür dünyaya havale ediyor.

Yasemin Çelik Türkiye'nin sanayileşme ve demokratikleşme süreçlerini tamamlayamadan "küreselleşme" ile karşılaştığı için ileri teknoloji ve hızlı iletişimin nimetlerinden yeterince yararlanamıyor. Bunun için piyasa ekonomisi ve demokratikleşmeyi birlikte geliştirmenin sancıları yaşanıyor diyerek yıllardır sürdürülen demokratikleşme sahtekarlığı altındaki piyasa ekonomisi olduğunu gözlerden gizlemeye çalışıyor.

Yazıyı beynimize birazcık işlev yükleyerek okuduğumuzda yazarın "küreselleşmeyi" överken sonuçlarının ne kadar olumsuz olduğunu yazmak zorunda kaldığını da görürüz.

"Hem bizim gibi ülkelerde hem de gelişmiş dünyada gelişen teknolojinin ve iletişimin hızına ayak uyduramayan kitleler bu düzenden olumsuz etkileniyor"... Küresel sistemin mimarları bu sistemden yana olanlara yeni bilgi, beceri ve mesleki formasyon kazandırıyor"

Bu düzenden olumsuz etkilenenlerin, yara alanların çoğunlukta olduğu bir sistem nasıl iyi olabilir? Elbette iyidir ama bir avuç sömürücü eylemler için, bu gerçeği ters yüz etmek ve "küreselleşme"nin kitleler lehine olduğunu söylemek olsa olsa "küresel ahlaklılığı" bu aydın bozuntularındaki yansımasıdır.

Hele bir tespiti var ki evlere şenlik "IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü'nün yöneti-

cileri diğer ülke yöneticilerine ülkelerinde daha çok demokrasi uygulansınlar diye baskı yapıyorlar." (!!) Dünya halklarının "Kahrolsun IMF, DB, DTÖ" diye haykırdığı bir süreçte bunların halklar için demokrasi istediklerini söylemek halkla alay etmektir. Bugün halkla alay etme cesaretini kendinde bulanlar yarın bunun sonucunda katlanmasını bilmek zorundadır.

Yine aynı gazetenin 24-08-2001 tarihli sayısında kendisine siyaset bilimcisi diyen Mümtazer Türküne kurtuluşu sivil toplum devrimine öncülük edecek bir siyasi partiye acilen ihtiyaç olduğunu söyleyerek, siyasi partiler enflasyonuna bir yenisinin eklenmesini isteyerek "kurtuluş yolunu" gösteriyor. Bir yandanda "küreselleşme"nin sulandırdığı beyniyle şu soruyu soruyor. "Bütçe imkanlarımızı cömertçe seferber ettiğimiz bir ordumuz, bir nezaket abidesi başbakanımız, Türkiye'nin en entellektüellerinden biri olan Dışişleri Bakanı, en iyi hukukçulardan biri olan Adalet Bakanı, herbiri yaptığı işte seçkin ve nitelikli milletvekillerimiz, her konuda uzmanlaşmış köşe yazarlarımız, gözü kapalı risk alabilen iş adamlarımız, iş bulduğunda karın tokluğuna çalışan bir halkımız var, ama dünya ile rekabet edemiyoruz? Gerçekten neyiz eksik?"

Sayın siyaset bilimcisi çık ininden gir halkın içine sor yaşamı azbuçuk sorgulama yetisine sahip olan herhangi birine. Sana diyecek ki" Halka zulmeden bir ordu, kendini idare etmeden aciz bir başbakan, emperyalizmin kucağına oturan bir Dışişleri Bakanı, tutsakları katleden bir Adelet Bakanı, memleketi satmak ve hortumlamakla meşgul milletvekilleri, ruhunu paraya satmış köşe yazarları, kar hirsından başka şey düşünmeyen patronlar ve ne yazık ki bizim gerçek çıkarlarımızı savunan örgütlerle henüz bütünleşmeyen ve kaderine boyun eğer bir halk olduğumuz

için bunları yaşıyoruz."

Emperyalist-kapitalist sistem tıkanmıştır. Bu tıkanıklık öylesine boyutlanıyor ki, bu durum anti-kapitalist hareketleri ve alternatif arayışları hızlandırıyor. Ama kimi akli evveller sistemi savunma adına böylesi zavallılıklar sergiliyor.

Şimdi her zamankinden çok daha fazla sosyalizm alternatifini dillendirelim. "Sosyalizm öldü" demagojisini açığa çıkaralım. Ölen, çürüyen, dejenere olan sosyalizm değildi, sosyalizmden uzaklaşmanın kapitalist yola girmenin sonuçlarıydı yaşananlar.

Bilelim, araşturalım, öğrenelim; Dünya halkları kısa bir sürede olsa sosyalizmin, emeği ve insanca yaşamı yücelten yılları yaşadı. Geri dönüşler yaşansada sosyalist yıllarda yaşananlar tarih belgelerinde, istatistiklerde mevcuttur. O yılları yaşayanların canlı tanıklıkları vardır. Eğitim, sağlık, iş, beslenme, barınma, sosyal ihtiyaçlar vb. vb. İnsanca yaşama dair ne varsa kapitalizmden temelden farklı ve çok daha iyi koşullarda olduğunu kimse inkar edemez. Bugün bu ülkeler sosyalizmden geri dönüşün acılarını yaşıyorlar. "Küreselleşme" bataklığı onları hallaç pamuğuna çevirdi. İşsizlik, fuhuş, dejenerasyon oralarında sarıp sarmaladı. Artık oralarda da emperyalist-kapitalist sistemin sonuçlarına karşı çıkışlar ve geçmişte yaşanan sosyalizmi yeniden yaratma çabaları vardır.

Artık şimdi çok daha yüksek sesle, evde, sokakta, okulda, fabrikada, tarlada tartışalım, yaşadıklarımızın kapitalist sömürden, feodal gericilikten kaynaklandığını söyleyelim. Özel mülkiyetin bireyciliğin hücreleştirdiği yaşama karşı çıkıp, kamu mülkiyetini kabul ettiğimizi ve insanca yaşamın var olduğu sosyalizmi isteyelim. Sınıfsız ve sınırsız bir dünyayı hedeflemeyen insanlığın kurtuluşunun mümkün olamayacağını asla aklımızdan çıkarmayalım. □

KOLLEKTİF

Hasan Bilgin

"Dava adamı" olmanın özellikleri

Bugün zorunluluğun bilincine vararak sınıf mücadelesinin ve Öncü'nün safında yerini almış olan partizan(lar) çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın kurtuluşu için mevcut sisteme başkaldıran ve bu uğurda yüzlerce bedel ödeyen "dava adam(lar)ıdır."

Burada irdelenmesi ve bilince çıkarılması gereken 'dava adamı' kavramının nasıl bir muhtevaya sahip olduğunu, altını çizerek somutlamakta fayda var. Fayda var çünkü; somut vurgu pratikte de somut olarak hayat bulur. Somut olan şey bulanıklaşmaya başladığında ise soyutlaşmaya, belirsizleşmeye ve gerçek amacından uzaklaşmaya götürür. Gerçek amacından uzaklaşma ise esas tarza bütünlüklü bakamayı ve yabancılaşmayı da beraberinde getirir. Dolayısıyla, bu yabancılaşmayı yaşamamak ve buna maruz kalmamak için 'dava adamı' demek nedir? Buna netlik kazandırmalıyız. Kavramda netlik; sınıf mücadelesi içerisinde ilerlemenin, gelişimin ve çoğalmanın müjdecisidir. Kavramda net olmama/olamama ise; gerilemenin, sığlaşmanın ve azalmanın ya da tükenişin kara habercisidir.

'Dava adamı' demek; belleklerde iki değişik şekilde yorumlanabiliyor ve pratikte her iki şekilde de kendisini gösterebiliyor.

Bunlardan birincisi: Salt örgütlü mücadele ettiği gerçekliğidir. Kendini fedadır, bir feda ruhudur. Bir 'dava adamı' kendinde var olması gereken birçok yeteneğini öncünün, halkın ve devrimin çıkarlarına uygun açığa çıkarıp kullanmasını beceremiyorsa bu çok büyük bir eksikliklerdir. Yani günün mücadele koşullarında tarihin onun omuzlarına yüklediği ihtiyaca cevap veremez, akabinde, öncünün nitelik olarak zayıflamasına neden olur. Uzun vadede ise niyet olarak, öncünün, halkın ve devrimin çıkarları gözönünde tutuluyormuş gibi gözükse de, objektif olarak öncünün halkın ve devrimin çıkarlarından fersah fersah uzaklaşmasını beraberinde getirir. Öncüye, halka ve devrime yabancılaşma da budur işte.

Öncünün, halkın ve devrimin çıkarlarını gerçek anlamda düşünen bir 'dava adamı' böyle olabilir mi?

Buna vereceğimiz yanıt kesinlikle HAYIR olmalı. Kendimize şunu çok açıkça sorup yanıtını da yine kendimiz vermeliyiz: Gerçek 'dava adamı' olabilme yolundaki mücadelede yeteneklerimizi ne kadar seferber edebiliyoruz?

Öncünün, halkın devrimin gereklerine ve ihtiyaçlarına ne kadar cevap verebiliyoruz?

Gerçek bir 'dava adamı'nda somutlaşan kişilik, mücadelenin her alanında etkinliğiyle nitelik kazanır. Öncü içerisindeki bütün 'dava adamları'nın üretkenliği de öncüyü nitelikli kılar. Öncünün nitelik kazanması ise, kitleler nezdinde çekim merkezi haline gelmek demektir. Bu da öncünün kitlelerle muazzam derecede bütünleşmesini ve kitlelerle iktidar hedefine kilitlenmesini sağlar.

Demek ki; burada en can alıcı sorun, örgütlü mücadele içerisinde yer alan bir 'dava adamı'nın kendisini birçok yönüyle geliştirip, yetkinleştirip donatması ancak öncüyü daha ileriye taşıyacaktır. Şüphesiz ki şu soru sorulabilir; başarının yolu hangi yol ve yöntemleri kullanmaktan geçer? Cevabı ise oldukça basittir; Öncünün bir 'dava adamı' üzerinde yarattığı değerleri doğru tarzda kullanmasına cüret etmekten geçer.

Peki nedir bu değerler? Öncünün; ideolojik-politik-örgütsel-kültürel-sanatsal-ahlaki-felsefi tarzını zerrelere kadar hissedebilmek ve bunu pratiğimizle sergileyebilme cüretine sahip olabilmektir. İşte bütün mesele budur. Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için somut örneklemeler yapalım.

Öncünün olduğu bütün alanlarda yani; kırdada: gerilla ve milis, kentte: fabrikada işçi sınıfının örgütlenmesi, değişik iş alanlarında emekçi kesimin örgütlenmesi, orta ve yüksek öğrenim içerisinde öğrenci gençlik örgütlenmesi, zindanlarda vb. A'dan Z'ye, bütün dava adamlarının yukarıda sıralanan değerlerin ne kadarına ulaşabilmiş ve ne kadarı mücadele içerisinde hayat bulabilmiş? Hayat bulması gerekirken bulamamış değerlerimizin esas olması gerekene ulaştığında, öncüde yaratacağı muazzam etki öncüyü nerelere taşır? Örneğin; ideolojik-politik yetkinleşme, işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlarımız üzerinde ajitasyon ve propagandaya dö-

nüştüğünde nasıl bir etki yaratır? İdeolojik-politik yetkinleşmenin çıkaracağı bir alanda, gazetemizin haftalık, akabinde de günlük çıkmasını sağlayacaktır hiç şüphesiz. Eğer bugün gazetemiz hala 15 günde bir çıkıyorsa ve üstüne üstlük bir 'dava adamı'nın "ah bir gazetemiz haftalık çıkabilse" diye biraz yakınmacı, biraz şikayetçi, bir o kadar da özlemle istiyorsa ve buna rağmen, kendi üstüne düşen sorumluluğu yerine getirmeyip, her daim başkalarından sorumluluk bekleniyorsa ona dava adamı değil, hazırlopçu denir. Buda yetmezmiş gibi, ortamımızda saygınlık görmek istemekte geri kalmaz!

İdeolojik-politik yetkinleşme sınıf mücadelesinde nasıl ki pratikte öncünün, halkın ve devrimin çıkarlarına muazzam derecede avantajlar sağlayabiliyorsa, kültürel ve sanatsal anlamda da bu yöne böyledir.

Kültür ve sanat alanına da kısaca değinip, birkaç örnekleme yapmak yerinde olacaktır.

Bilindiği gibi; sınıflı toplumlarda nasıki, burjuva ideolojisiyle proleter ideolojisi arasında amansız bir mücadele varsa, nasıl ki burjuvazi kendi saltanatını sürgit devam ettirmesi için kendi beyaz ordusunu oluşturup, işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarının kendi öz evlatlarından oluşan ve onların kurtuluşunu sağlayacak olan biricik güç, İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu arasında kıyasıya

savaşım sürüyorsa, işte; emperyalist-feodal kültürle, proleter kültür arasındaki savaşın acımasızlığı da o oranda olanca hızıyla sürüyor. Emperyalist-feodal kültür, geniş kitleleri kendi manyetik alanına çekme uğraşındadır. Çünkü, kitleleri yozlaştırarak, kendi öz davasına yabancılaştırmaktır amacı.

Proleter kültür; emperyalist-feodal kültürün kitleler üzerinde yaratacağı yozlaşmaya karşı bir 'duruş'u ifade ederken, esasta ise; bu alanda da emperyalist-feodal kültüre karşı mücadele ederek yenilgiye uğatmaktadır. İdeolojik-politik-askeri alanda olduğu gibi.

İşte, bu alana da gereken önem verilmediğinde, sınıf mücadelesinin bütünlüklü bir kavrayış olduğu gerçekliğinden uzaklaşmış olunur. Dolayısıyla bir 'dava adamı'nın, bu alanı da sınıf mücadelesinin çıkarlarına uygun bir şekilde avantaja dönüştürmesi, son derece hayati bir sorumluluktur. **Özcesi: Sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde ihtisaslaşmak, daha açıkçası koparıcı olmak.**

Sonuç yerine: Öncünün muzaffer yürüyüşünü doruklara taşıyabilme ve tarihin onun üzerine yüklemiş olduğu sorumluluğu tam anlamıyla yerine getirmesi ise öncü ortamındaki bütün 'dava adam(lar)ı'nın olanca güçleriyle omuz vermesi ve olanca feda ruhunu kuşanıp pratikte ifadelendirmesiyle yaşam bulacaktır. □

Dersimli nineler hala tutsak

H.Merkezi: Dersim'in Kutudere Hozmerek Mezrası'nda yaşayan 9 kişilik köy halkından 6 kişi PKK'ye yardım yataklık ettikleri gerekçesiyle Tunceli Kapalı Hapishanesi'ne kondular. Kasım 2000'de Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nde karara bağlanan davada yargılanan nineler 3 yıl 9'ar ay hapis cezasına çarptırıldılar.

Emine Kıyanççek (76), Güllü Çelik (62), Fatma Sevük (77), Ali Adır (56), Yemiş Altıntaş (61) ve

Naciye Sevük (20 yaşında ve sakat) bir PKK itirafçısının iddiaları doğrultusunda gözaltına alındılar. Malatya DGM tarafından yargılanan Dersimli kadınlar okuma-yazma bilmedikleri

halde düzmece ifadeler imzalatılarak tutuklandılar. İddia edilen miktardaki yiyecek erzakların gıda ambargosu sürecine denk gelmesi ve esas olarak yaşlı kadınların taşıyamayacağı kadar ağır ve gerilla barınaklarına uzaklığıda iddiaların asılsızlığının bir başka yanını oluşturuyor. Mayıs ayından beri Tunceli Kapalı Hapishanesi'nde bulunan Dersimli kadınlar yaklaşık 3 yıl hapis yatacak. □

Tunceli Kapalı Hapishanesi'nde bulunan Dersim'li nineler

Ekonomik kriz halkı vurmaya devam ediyor

Mudurnu Tavukçuluk AŞ'de üretim durdu, Mudurnu halkı işsiz

Ülkemizde yaşanan Kasım ve Şubat krizlerinin ardından yüzlerce küçük işletme kepenk kapatırken orta düzeyde birçok işletmede kapanma ve iflasın eşiğine geldi. Şubat krizinin ardından TÜRK-İŞ'in yaptığı araştırmalara göre son 7 ayda 738 bin kişi işten atıldı. Her geçen gün bu sayı daha da artış gösterirken, IMF tarafından Türkiye emekçi halklarına dayatılan istikrar paketi çerçevesinde öngörülen ekonomik program, tüm aşamaları uygulanmış olmasına rağmen ekonomide olumlu hiçbir gelişme yaşanmadı. Emperyalistlerin yaşadığı krizin aşılabilmesi için emekçi yoksul halktan fedakarlık bekleyen Türk egemen sınıfları, krizin kaynak sıkıntısını çözmek için halkı zam teröründe boğarak ülke topraklarını dahi satışa çıkardılar.

İşsizliğin çığ gibi büyüdüğü ülkemizde binlerce insan yoksulluk ve açlıkla yüzyüze bırakılıyor. Tarımın tasfiyesiyle, özelleştirmelerle üretimden koparılan binlerce insanın açlık ve yoksulluğu gün geçtikçe daha da boyutlanıyor. Tüm bu gelişmelerin yaşandığı ülke de tavukçuluk sektöründe dünyada üçüncü, ülkemizde ise birinci sırada yer alan Mudurnu Tavukçuluk AŞ'de batma noktasına gelerek üretimini durdurdu. 2000 işçinin çalıştığı Mudurnu Tavukçuluk'ta

Mudurnu'nun köylerine ve diğer illere doğru göçmesine neden oldu işçilerin.

Altın yumurtlayan tavuk kesilince Mudurnu'daki ekonomik yaşam durdu.

Fabrikadaki üretimin durmasının Mudurnu halkı üzerinde yarattığı ciddi etkileri ve yaşanan gelişmeleri yerinde görebilmek, işçilerle ve şirket yetkilileriyle görüşebilmek için bizler de Mudurnu'ya hareket ettik. 12 Ağustos'ta ulaştığımız Mudurnu'da ilçeyi ikiye bölen cadde boyunca kurulmuş halk pazarına varını yoğunluğu taşımış halkın sığının yamacında satış yapabilmek için ciğer patlatırcasına bağırdığını, ancak çok az sayıda insanın alış-veriş yaptığını gördük. Mudurnu'da karşılaştığımız görüntü, yaşananlar, ülkemiz gerçekliğinden bağımsız olmayan, açlıkla-yoksullukla burun buruna yaşayan emekçi halkın gerçekliğinden başka birşey değildi. Fabrikasının bakımı, temizliği ve güvenliği için kalan işçilerle, şirket temsilcisi ve belediye başkanıyla yaptığımız görüşmelerde şirketin ilçenin ekonomik yapısındaki belirleyiciliğini daha iyi gördük. Şirketin posta kutusunda birikmiş, işçiler adına gelen faturalar tüketici kredisi vergilerini tahsil etmek için gönderilen icra tebligatlarını, borç yüklerini

noktasına gelen işletmenin, finans kaynağı yaratamaması nedeniyle demirbaşlarının hepsine haciz konuldu. %30-35 gibi faizlerle alınan krediler bankalar tarafından %2000'lere varan faizlerle tahsil edilmek istenince şirket batma noktasına geldi. İşletmenin 150 milyon dolar değerindeki dev görüntüsüyle atıl durumda beklemede olması, halkın geçiminde önemli bir tahribat yaratıyor.

Mudurnu Tavukçuluk A.Ş. kapanma noktasında, 2000'e yakın işçi işsiz kaldı

Yaşanan ekonomik krizle birlikte üretimi duran Mudurnu Tavukçuluk A.Ş.'nin Teknik Müdürü Cengiz Ustaoglu'yla süreci batma noktasına getiren gelişmeler ve işletmenin durumuna ilişkin yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

-Sizi batma noktasına getiren gelişmeleri bizlere aktarır mısınız?

Cengiz Ustaoglu: Mudurnu Tavukçuluk A.Ş. günde yaklaşık 140 bin adet piliç üretim kapasitesine sahip, yani 140 bin adet piliç keser durumda idi. Bu da yıllık yaklaşık 40 bin ton değer demek. 2000'e yakın çalışanla üretimi devam ettiriyorduk. Yalnız Eylül ayından itibaren pürüzler ortaya çıkmaya başladı. Almış olduğumuz küçük faizli krediler, o bankalar kredisinin patlamasıyla çok fahis şekilde faizlerin yükselmesi ve bizden bu paraların anında geri dönüşünün istenmesi diğer yandan kriz öncesi yapmış olduğumuz yatırımların fazla olması (kümes inşaatları, yem fabrikasının modernizasyonu) ama esas olarak sıkıntı doğuran bankalar kredisi ve ekonominin kötü gitmesi, tavuk eti fiyatlarının o dönemde neredeyse zararına satılması vb birçok faktör bizi sıkıntıya soktu. Biz birtakım kaynaklar bulduk. Yurtdışı kaynakları bulmuştuk, yaklaşık 10 milyon dolar miktarda bir krediydi bu. Bunun karşılığında bizden bir devlet bankasından teminat mektubu istediler. Bir devlet bankası teminat mektubunu büyük bir olasılıkla IMF'nin direktifleri doğrultusunda bize vermedi. Bu dönem biz sıcak para için bir sermaye artırımına gittik. Sermaye artırımına geçmek için evraklarımızı hazırladık, borsaya verdik. O dönemde borsa başkanı ölmüştü. Yaklaşık 3 ay kadar süre borsaya yeni bir başkan atayamadıkları için bizim evraklarımız orada bekledi ve biz sermaye artırımını gerçekleştiremedik. 4,7 trilyon lira kadar bir sıcak para girişi olacaktı. Bize Ziraat Bankası'nın bizim işletmelere vermiş olduğu 1,7 trilyon liralık bir kredi Ziraat Bankası'ndan çıktı. Karşılığında vereceğimiz ipoteklerin hepsini hazırladık. Experler geldi, fakat

onlarda sermaye artırımını istediler bizden. Biz sermaye artırımını yapamadığımız için o parayı da alamadık. O dönemde hemen hemen 10 milyon dolar gibi sıcak bir para girişi olsaydı bu halere düşmezdik. Bankalar yüksek faiz uygulamasına geçtiler. Vermiş oldukları kredilerin süresi bile dolmadan geri dönüşü için çağırılmaya başladılar. Biliyorsunuz bankalar kitap gibi sözleşme hazırlıyorlar. İçerisinde her türlü madde mevcut. İtirazınızda olamıyor. Sonuç itibarıyla işte Mudurnu Tavukçuluk A.Ş. bu hale düştü.

-Şu anda kaç işçi çalışıyor? Fabrikanın durumu nedir?

C. Ustaoglu: Yaklaşık 6 aydan beri burada 100 kişilik bir grup kurduk. Fabrikayı çalışır vaziyette tutmaya çalışıyoruz. Kalanlarında maaşlarını tam olarak veremiyoruz. Fabrikada şu anda üretim yok. Fabrika, büyük bir makine. Bu makinenin çalışır, işler vaziyette durması için bakımlarının yapılması gerekiyor. Bakarsanız bağ, bakmazsanız dağ olur. Bakılmazsa buraya ne bir ortak bulunabilir, ne el değiştirilebilir.

-Yeniden üretimin başlaması için ne tür girişimleriniz var?

C. Ustaoglu: Patronlarımız uğraşıyorlar. Buraya, yerli ortak bulma veya bir finans kaynağı bulup tekrar çalıştırma yada bir müşteri bulup devretme gibi girişimler var. Ama ekonomi çok kötü, kimse önünü göremiyor. Önünü göremeyince de böylesi birşeyin içerisine giremiyor. Bizim 40 milyon dolar borcumuz var. Şu anda bizim şirketimizin toplam değeri ise 150 milyon dolar. Düşünün yıllık 40 bin ton et üretimimiz var. Ortalama 2 milyon TL deseniz 80 trilyon lira bir ciro oluyor. 80 trilyon lira ciro yapan bir işletmenin 40 milyon dolar borç için batması ancak Türkiye'de oluyor.

-Şu an Türkiye genelinde Mudurnu bünyesinde kaç işçi çalıştırılmaktadır?

C. Ustaoglu: 100 işçi civarında.
-Üretimin tekrar başlaması durumunda işten atılan işçiler işe alınabilecek mi?

C. Ustaoglu: Tabii öncelik onların zaten. Onlara da borcumuz var. Şu an kaynak bulabilmiş olsak bu işçilerin geçmiş alacaklarını ödeyeceğiz. Mudurnu'nun şu anki halini sizlerde görüyorsunuz. Geçmişte civıl civıldı. Şimdi göçler başladı. Bundan iki üç ay öncesi ne kadar hergün iki üç tane traktörle birçok insan göçünü yükleyip köylüne döndü.

-Kaç yılında açıldı Mudurnu Tavukçuluk A.Ş.?

C. Ustaoglu: Yaklaşık 30 yıllık ma-

Fikret Tanrikulu

Seyhan Başkan

1900 işçi işsiz kalırken, ekonomisi şirketin üretim yapmasına bağımlı hale gelen Mudurnu ilçesindeki ekonomik yaşamda durmuş vaziyette. Hayvancılık ve ormancılığın, el sanatlarının çok az sayıda insanın geçimine kaynak oluşturduğu 6000 nüfuslu ilçede Mudurnu Tavukçulukta işçi olmak halkın tek geçim kaynağı. Üretimin durduğu 15 Mart'tan bu yana geriye dönük ücretlerini de alamayan işçiler son çare olarak göç etmek durumunda kaldılar. Şirketin üretime başlamak için finans kaynağı yaratma girişimlerinden sonuç alınamaması; kısa vade de alınacak gibi görünür olmaması

önümüze serdiler. Bu sistemin "altta kalanın canını çıkarmaya çalıştığını" dile getiren işçiler altan alta sisteme duydukları tepkileri ifade ederek yaşadıkları adaletsizliğin, haksızlığın dünya görüşlerinin değişmesine yol açtığını dile getirdiler.

Üretimin Durmasında Yüksek Faizli Banka Kredileri Etkili Oldu

Yaşanan krizle birlikte özel bankaların, verdikleri kredileri bir hafta içerisinde ödenmesini şart koşulmasıyla batma

zisi var bu işletmenin. Patronun kendisi Ziraat Teknisyeni. 500 tavukla başlamış. İşletme ekleye kökleye zaman içerisinde gelişerek bu hale gelmiş.

“Tek yol işsiz kalan insanlara, yeni iş olanakları yaratılmak ya da şirketi tekrar çalışır hale getirmek”

Mudurnu Tavukçuluk A.Ş'nin Teknik Müdürü Cengiz Ustaoglu'yla yaptığımız görüşmenin ardından Mudurnu'nun CHP'li Belediye Başkanı Mehmet Karagözoğlu'nu ziyaret ederek, fabrikadaki üretimin durmasının ilçede yaşayan halkı, ne yönde etkilediği üzerine görüşlerini aldık. Mudurnu Tavukçuluk AŞ'nin kapanmasıyla beraber ülkede yaşanan ekonomik krizin Mudurnu'da 3-4 kat daha fazla hissedildiğini belirten belediye başkanı, yaşanan gelişmeleri aktardı. Osmanlı döneminde de önemli bir ticaret merkezi olan 6000 nüfuslu Mudurnu'da yaşayan halkın geçiminin çok azını hayvancılık ve ormancılık yaparak, el sanatlarıyla sağladığını, 1970'li yılların başlarında ise tavukçuluk sektörünün gelişmesi ve Mudurnu A.Ş'nin büyümesi, entegre haline gelmesiyle ilçenin ekonomisinin bu şirkete bağlı hale geldiğini vurguladı. Fabrikadaki üretimin durmasıyla birlikte başka illere doğru göçün yaşandığı ilçede esnafa zor günler yaşıyor. İşsiz kalan Mudurnu halkı ihtiyaçlarını karşılayamıyor, esnafa olan borçlarını ödeyemiyor. Yoksulluğun, gün geçtikçe arttığına, ilçede, hırsızlık olaylarının gün geçtikçe çoğaldığına dikkat çekiyor belediye başkanı. Bir “yatır”a ait kazan ve tencerele- rin, camiye ait yardım kutularındaki paraların çalındığını, yaşanan yoksullaşmanın sonuçlarına örnek gösteriyor. Mudurnu Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'na başvuruların sayısının da arttığını söyleyen belediye başkanı Mehmet Karagözoğlu, çözümün şirketin üretiminin durmasından kaynaklı işsiz kalan insanlara yeni iş olanakları yaratılmasına ya da şirketini tekrar çalışır hale gelmesine bağlı olduğunu söylüyor.

İşsiz kalan Mudurnu halkı göçe başladı

-Kaç yıldır çalışıyorsunuz Mudurnu fabrikasında?

Seyhan Başkan: 4-5 yıldır kesimhaneye işçi giriş kapısında çalışıyorum.

-Krizden kaynaklı fabrika şu anda kapalı öyle mi?

S. Başkan: Şirket 15 Mart'tan itibaren kapatıldı. Biz şu an fabrikada bekliyoruz. Makinelerin bakımını, temizliğini yapıyoruz. 2-3 günde bir makineleri çalıştırıyoruz.

-Çalışan işçiler ağırlıklı olarak Mudurnu'da mı oturuyor? İlçelerden de gelen var mı?

S. Başkan: Şu anda çalışanların hepsi Mudurnu'da oturuyor. İlçelerden burada çalışan önceden vardı. Şu anda yok.

-Fabrikanın kapanmasının nedeni nedir?

S. Başkan: Krizin yaşanması üzerine bankalar verdikleri kredileri tekrar geri istediler. Kriz yüzünden kredilerin acilen geri ödenmesi için yüklendiler. Ödemediği takdirde % 200 faiz uygulanacağı söylendi. Faiz oranları çok yüksek tutuldu.

-Fabrika patronu istemediği halde mi fabrikayı kapattı?

S. Başkan: Evet. Tamamen bizden kaynaklı fabrikadaki üretim durdu.

-Fabrikanın üretimi nasıldı?

S. Başkan: Şirketin kendisi yumurta üretiyor. Kuluçkasını, civcivini kendisi üretiyor. Hammaddesi hariç yemini kendisi üretiyor ve çiftçilere veriyor.

-İşçiler şu anda işten atılmış durumdadır mı?

S. Başkan: Üretim durunca mecburi çıkış oldu.

-Fabrikada üretimin başlamasıyla işçilerin tekrar işe dönmesi mümkün mü?

S. Başkan: Tekrar üretimin başlaması para bulabilmesine bağlı. Şu an kredi borçları ertelenebilirse, devlette kredi olanağı sağlarsa o zaman üretim başlayabilir. İşçiler arada bir gelişmeleri öğrenmek için fabrikaya uğruyorlar.

-Fabrikanın kapatılması siz işçileri nasıl etkiledi?

S. Başkan: Bizler de zor durumdayız. Tüketici kredisi çektik. Kredi kartları borçlarımızı ödeyemiyoruz. (Posta kutusundaki faturaları göstererek) Bunlar burada çalışan işçilerin bankalara, olan borçlarının ödeme ihbarları ve faturaları.

-İçralık olan var mı işçiler arasında?

S. Başkan: Tabii. İçralık olan, hapse giren, yatıp çıkan arkadaşlarımız var. (Duvara astıkları icra tebligatları göstererek). Bunlarda ibraz edilmiş icra tebligatları. Yarın-öbür gün bizlere de gelecek bu tebligatlar. Ne kadar yatacağımızda belli değil.

-Mudurnu Tavukçuluk, sektörde

Mehmet Karagözoğlu

Cengiz Ustaoglu

önde gelen kuruluşlardan biri. Kredilerin kesilmesiyle, yüksek faizlerin uygulanmasıyla bir anlamda yumurta, beyaz et üretimi engellenmiş oluyor. Bunu nasıl yorumluyorsunuz. Fazla üretimden kaynaklı beyaz et stoklarının eritilebilmesi için fabrikanın üretimi engellenmiş olabilir mi?

S. Başkan: Bununla alakası olduğunu düşünmüyorum. Ekonomik krize girilmesinin ardından bankalar, ödeme tarihi zamana yayılmış kredilerin tamamının ödenmesini istediler. Özel bankaların uyguladığı yüksek faizlerin sonucunda yaşandı bunlar.

“Benimde dünya görüşüm değişti”

-Mudurnu'da başka çalışabilecek iş alanları var mı?

S. Başkan: Yok, şu anda çalışılabilecek bir iş alanı, sektörü yok.

-Mudurnu halkı geçimini nasıl sağlıyor?

S. Başkan: Kümesçilik yapıyor. Kimisi çiftçi, kimisi de orman köylüsü. Yapabileceği başka birşey yok.

-Fabrikadaki üretimin durmasıyla ilçeden göç başladığı söyleniyor?

S. Başkan: Daha önce köylerden göç alan bir ilçeydi. Şu anda bu tersine döndü. Göç vermeye başladı. Çalışan

arkadaşlar kirasını, elektriğini ödeyemedi. Esnafa borcunu ödeyemedi ve göç etmek zorunda kaldı.

Perdesini camında bırakıp çekip gece vakti göçenler var.

-Siz kaç yıldır, hangi bölümde çalışıyorsunuz?

Fikret Tanrikulu: Ben 20 yıllık soğutma görevlisiyim 1998'den bu yana da burada çalışıyorum.

-Fabrikada elektriklerde mi kesik?

F. Tanrikulu: Elektrik borcu olmasından dolayı elektriklerde kesildi. Yaklaşık 600-700 milyon bir elektrik borcu olduğu söyleniyor. İçerideki bazı bilgisayar programlarının yokolmaması için, 72 saatte bir jenaretörü çalıştırarak enerji veriyoruz. Bazı bölümlerin paslanmaması için çalışır durumda tutuyoruz. Şu anda da yarım saat kırkbeş dakika bir mazotumuz kaldı. Mazot bitince jenaretörü de çalıştıramayacağız artık.

-Krizin size yansımalarına ilişkin neler söyleyeceksiniz?

F. Tanrikulu: Şu andaki rejimin adı “altta kalanın canı çıksın” o kaniya vardım ben. İnsanların beklentileri karşılanmayınca düştükleri durum ortada. Çaresizlik, maalesef insanların görüşlerinin değişmesine yol açıyor. Şimdi olsa elimden geldiği kadar askere gitmez kaçırdım. Benim de dünya görüşüm değişti.

Üretimi duran Mudurnu Tavukçuluk A.Ş

Türk ordusuna biçilen rol, "ulusal güvenlik"

Son üç MGK toplantısında gündeme alınan "sosyal patlama" tehlikesi ve buna yönelik alınacak önlemlerin görüşülmesi, hakim sınıfların son süreçte nasıl bir yönelim içerisinde olduklarını gözler önüne serdi. Emperyalizm tarafından "yeniden yapılandırılan" Türkiye "ulusal güvenlik" kavramında değişikliğe gitti. "Stratejik güvenlik anlayışı" doğrultusunda devlet hem sınırları hem de sınırlar içinde vurucu bir güç olarak konumlandırılıyor.

Son bir aydır Anavatan Partisi Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz'ın ortaya attığı "ulusal güvenlik" kavramı konusunda tartışmalar yapıldı. Genelkurmay'ın yayınladığı yanıt niteliğinde ki sert açıklama tartışmaları daha da boyutlandırdı. Son üç MGK toplantısında gündeme alınan "sosyal patlama" tehlikesi ve buna yönelik alınacak önlemlerin görüşülmesi, hakim sınıfların son süreçte nasıl bir yönelim içerisinde olduklarını gözler önüne serdi. Konuyu daha iyi anlayabilmek için herşeyden önce "ulusal güvenlik" kavramını açmakta yarar vardır. Bunun içinde biraz eskilere ve özellikle kavramın yoğun olarak tartışıldığı 1990'lı yıllara gitmek gerekmektedir.

Ulusal güvenlik

"Körfez Savaşı bitince orada boşluk oldu... PKK ortaya hortlak gibi çıktı. 1991'in baharı ve yazında ben büyük endişe içerisindeydim. Hemen büyük bir çalışma grubu kurdum. Ne yapmamız gerektiğini araştırdık... Sonunda bu işe el atmam gerektiği neticesine vardım" (!) Zamanın Genelkurmay Başkanı Doğan Güneş bu konuşmadan sonra işe iç tehdit değerlendirmesiyle başladı. Bölücülük, "Kürt kimliği ve Kürt sorunlarını kullanarak, bunları sömürerek, Kürt milliyetçiliğini körükleyerek, terör ve silah yolu ile özerklikten bağımsız bir Kürdistan oluşturmaya kadar uzanan ve Doğu ve Güneydoğu Anado-

lu'nun Türkiye'den koparılmasını hedef alan ideolojik akımdır" (2) diyerek bu ideolojik akımın bölgedeki gelişmelerden faydalandığını, "bölgede taraftar toplamak, yığınak ve hazırlık yapmak ve de teşkilat eğitimi geliştirmek suretiyle güçlendiğini" (3) de belirterek "Ulusal güvenlik stratejisinde bir yön değişikliği yapılmış, daha önce Yunanistan ve Rusya Federasyonu'na göre düzenlenmiş savunma kopsepti değiştirilmiş, ilk kez iç tehdit değerlendirilmesi ne gidilmiştir" (4) 30 Temmuz 1992 yılında yapılan MGK toplantısında bir dizi kararın yanı sıra, bölücülüğü merkez alan Yeni Ulusal Güvenlik Stratejisi oluşturulmuştur.

Egemen sınıfların iç tehdit merkezli Ulusal Güvenlik Konsepti bir dizi gelişmelerin sonucu olmuştur. Dönemin Milli Savunma Bakanı İsmet Sezgin "1991 yılında Sovyetler Birliği dağılıncaya, yeni bir milli siyaset belirlemek gerekmişti. Çünkü o tarihe kadar Türkiye'nin Milli Güvenlik Konsepti, Sovyet tehdidine göre düzenlenmişti. Kuzeyden gelecek komünizm tehlikesine karşı vaziyet alınmıştı" (5) diyerek değişimin nedenlerini sıralamaya çalışıyordu.

Ulusal güvenlikte belirleyici tehdit unsurunun değişmesi, yukarıda belirttiğimiz gibi ulusal, bölgesel ve uluslararası plandaki gelişmeler sonucu olmuştur. "Basına sızan bilgilerden, belgenin iki yıl süren çalışmalarından sonra 30 Temmuz 1992 tarihli MGK toplantısında son şeklini aldığı öğre-

nilmiştir" (6) Belgedeki kasıt Milli Askeri Strateji Konsepti'dir. Yani bölücülük merkezli Ulusal Güvenlik Konsepti'dir. O güne kadar ulusal güvenliğin askeri ve kimi idari tedbirlerden öteye gitmediğini, ulusal güvenlik tehdidine böyle karşı durulacağı kurgulanıyordu. Oysa gelişmelerin ulaştığı boyut, ulusal güvenlik kapsamının hayli gelişmesine neden olmuştur. İç politika, dış politika, savunma gibi sorunların yanı sıra, ekonomik, sosyal, kültürel, eğitim, iletişim ve demokratik değerler, yani yaşamın bütün alanları bu konseptin (kavram-eksen) dahilindedir. Bu da egemen sınıfların yeni sürece (MGK görünümü) ordunun öne çıkmasıyla gireceklerini gösteriyordu. Siyasi yaşamdaki istikrarsızlık, parlamentonun güvenilirlik sorunu, ordunun (MGK'nın) öne çıkartılmasının diğer nedenleri sürece esas olarak şiddet ağırlıklı girmeleri, uygulayacakları stratejide bu yönün öne çıkması, karar alıcı ve icracı makamın aynı olma zorunluluğu ve bölgesel güç olmanın gereklerine hazırlık gibi nedenleri de ekleyebiliriz. Nitekim yaşanan süreç bu olguyu doğrulamış ve ordu süreçte başat rolünü oynamıştır. Bugün gelinen aşamada ise ordu yine süreçte belirleyici rolünü oynamaktadır. Bu başat rol hem emperyalistlerin Türkiye'ye biçtiği misyon ve hem de devletin bu misyon doğrultusunda "yeniden yapılandırılması"nın ifadesi olan IMF yasalarının çıkartılması ve bu yasaların işçi sınıfı ve emekçi halkı büyük bir sefaletle, açlığa ve

yoksulluğa itmesi sonucunda gelişen tepkilerin karşılanması ve bertaraf edilmesidir. Yani kendi ifadeleriyle "Sosyal Patlama"ya karşı her türlü önlemin alınmasıdır.

"Askeri kanat, ulusal güvenlikle ilgili konularda karar alma, mekanizmasının politik çevrelerin etkisinden uzak bir kuruluşun, yani MGK'nin tekelinde olmasında bir sakınca görmemiştir" (7)

Karar alma mekanizmasının MGK'nin elinde olması, iplerin bütünlüklü olarak MGK'da olması anlamını taşımaktadır. Ulusal güvenliğin kapsamı, yukarıda sıraladığımız (iç politika, dış politika, savunma, eğitim, kültür, demokratik, iletişim) alanları içerisinde artmış oluyordu. Geçerli bir konunun altını çizmek istiyoruz. Etkisi artan MGK öyle kendisine münhasır bir kurum değildir. MGK bir yana, diğer her şey bir yana gibi bir durum yoktur. Sonuçta ordunun (MGK) öne çıkması emperyalistler ve onların ülkemizdeki uçaklarının ihtiyaçlarıyla ilgilidir. Onlara rağmen bir durumun olmadığını belirtelim.

İç tehdit algılaması beraberinde egemen sınıfları süreç içinde bütün kurum ve kuruluşlarını bu tehdit algılamasına göre yeniden işlevlendirmesi ve dizayn etmesine götürmüştür. "Jandarmaların komandolardan oluşturulması, özel timlerin yetiştirilmesi, Özel Harp Dairesi'nin, Özel Kuvvetler Komutanlığı'na dönüştürülmesi" (8) ilk elde yapılanlardı. Yapılan bütün düzenlemeler, alınan kararlar, parlamento dışı yerlerde gerçekleşiyordu. Parlamento da onlar tarafından önemsiz, ciddiyetsiz görünüyordu, açıktan aşağılanıyordu. Hatta olumsuz şeyler varsa, çarçabuk onlara fatura ediliyordu. Zira "Ulusal güvenlik anlayışındaki bu yön değişikliği için sivil otoritenin talimatı beklenseydi, memleket bölünecekti". (9) Sivil otorite, yani parlamento, artık göstermelik de olsa dikkate alınmıyordu. "Başlangıçta kimi siyasal partiler ve liderler sızlanmaya, yer yer itirazlara kalktıysa da hizaya getirilmeleri dolayısıyla yeni süreci anlamaları gecikmedi".

Bu konuda çarpıcı olması açısından şu örneği vermekte yarar vardır. Böylelikle Mesut Yılmaz'ın "ulusal güvenlik" ile ilgili çıkışının gerçekte kendine ait bir çıkış olmadığı, hele hele bazıların ileriye sürdüğü gibi "demokratik" bir açılımın zorlanması anlamına gelmediği çok net olarak ortaya çıkar. Böylelikle yapılan bütün tartışmaların -ordu karşıtı gibi görünse desasında var olan bir konseptin, emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin çatışmasının bir yansıması olduğu daha net açığa çıkar.

1991-1996 yılları arasında iktidarın "bölücülük sorununa" yaklaşımı incelendiğinde, 1993 yılının bir dönüm noktası olduğu görülmektedir. "1993 yılında, ağırlıklı olarak hükümet ve parlamento kanadına egemen olan yaklaşımın daha da sertleşeceği, kamuoyunda adlandırıldığı şekliyle şahinleştiği gözlenmektedir. Şahin-

TSK'nın toplam askeri gücü

Aktif: 560. 300 kişi,
Yedek: 1. 107. 000 kişi,

KARA KUVVETLERİ:

Ekipman;Savaş Tankları: 3928 Adet: 523 M-47, 1. 130'u M-48 A1-A2, 1980'i M-48 A5 T1/T2, 195 Leopard 1A3., Zırhlı Personel Taşıyıcılar: 3860 Adet, 500'ü M-59, 2. 460'ı M-113, 600'ü M-2/3, 300'ü BTR-6, Toplam Top Sayısı: 4. 235 adet, Çekili Topları: 1. 740 adet, Kundağı Motorlu Topları: 546 adet, Havan Topları: 1929 adet, Tanksavar güdümlü silahlar: 4000 adet, Cobra: 3000 adet, SS-11: 516 adet, Tow SP: 392 adet, Milan Roketatarlar, M-72 Geri Tepmesiz Roketatarlar: 1631 adet, M-18 57 mm: 2300 adet, M-40 A1 Hava Savunma Silahları: 1285 adet, 200'ü GA1-DO1 20 mm, 260'ı GDF/3. 35mm, 725'i L60/70 40mm, 100'ü M-42A1 Redeye Uçaklar: 163 adet, 8'i Cesna 206, 4'ü Cesna 421, 1'i DO-28D, 50 adet O-1E, 15 adet K-42A, 20 adet U-17, Helikopterler: 323 adet 5'i AH-1, 20'si AB-204 A-1, 30'u AB-205, 20'si AB-206A, 3'ü AB-212, 30'u OH-13H, 70'i TH-55, 30'u UH-1D, 15'i UH-1H

DENİZ KUVVETLERİ: 52. 300 kişi.

Ekipman; Denizaltı: 12 adet, Destroye: 12 adet, Fırkateyn: 8 adet, Hücumbot: 16 adet, Torpido Gemisi: 2 adet, Devriye Gemisi: 29 adet, Mayın Arama-Tarama Gemisi:, Amfibiler: 7 adet Destek ve Yardımcı Gemileri: 28 adet

HAVA KUVVETLERİ: 58. 000 kişi.

Ekipman; Savaş Uçakları: 12 Uçak Filosu, 5 filo FSA/B (RF-5A, RT-33A)lardan, 4 filo F-4E (RF-4E)'lerden, 3 filo F-16'lerden, 5 filo F/TF-104G'lerden oluşmaktadır, Avcı Uçakları: 2 Uçak filosu, F-104 G'lerden oluşmaktadır. Keşif Uçağı: RF-5A, RF-4E, Uçaklar: 100 adet F-16 C/D, 136 adet F-5 (48 adet F-A, 10 adet F-B, 18 adet RF-5A, 60 adet NF-5A/B), 143 adet F-4E, 161 adet, F-104, 34 adet S-217/ET racker, 9 adet C-130, 20 adet C-160D, 3 adet Viscount, 54 adet C-47, 4 adet Citation 1, 3 adet Citation 111, 2 adet CN-235, 15 adet SF-26000, 2 adet BN-2A, 95 adet T-33, 12 adet T-34, 42 adet T-37, 28 adet T-38, 18 adet T-42. Helikopterler: 45 adet UH-1H, 4 adet AS-380, Karadan Havaya Füzeler: 128 adet Nike Hercules, 24 adet Rapier.

Tablo 1 (13)

ve "stratejik güvenlik" kavramı üzerine

Faşist TC'nin Genelkurmay'ı ve faşist başbakan Ecevit'in Anıtkabir ziyareti

leşme olgusunu üç temel gelişme ile paralel veya sonucunda geliştiği fark edilmektedir. Bunlardan ilki, bölücülüğün MGK tarafından... tehdit sıralamasında birinci sıraya konulmasıdır. İkinci temel gelişme, 1993 yılında, bölgedeki silahlı eylemlerin artış göstererek resmi makamlarca, "Düşük Yoğunluklu Çatışma" şeklinde nitelenirilecek kadar ciddi boyutlara ulaşmasıdır. Üçüncü gelişme Türkiye siyasi yaşamının aktörlerinde olmuş... Tansu Çiller başbakanlığı devralmıştır. Tansu Çiller hükümetinin işbaşına gelmesi de sertleşme süreci üzerinde etkili olmuştur." (10)

Siyasal irade, girilen sürece angaje olmak zorundadır. Nitekim yukarıda bahsedilen şahinleşme olgusu bu angajmanın sonucudur. Elbette keramet Çiller gibi şahsiyetlerde değildir. Yalnızca ödevi uygun görüldüğü bir zamanın ürünüdür Çiller. Bugünde gerek Mesut Yılmaz ve gerekse Bülent Ecevit ve Devlet Bahçeli'nin icraatlarının bütünü kendilerine yüklenen ödevlerin yerine getirilmesi oluşturmaktadır.

"İki yıl boyunca üzerinde çalıştıkları" ve sonuç olarak iç tehdit eksenine üzerine bina ettikleri "Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi" ulusal ve sosyal kurtuluş kuvvetlerine karşı bütün gerekleriyle yaşama geçirmeye başlandı. Egemen sınıflar için durum ciddiydi. Gelişen gerilla savaşına karşı siyasal otoritenin iradesiz davrandığı düşünülüyordu. "Geç olmadan müdahale" edilmeliydi; bu müdahale "sadece askeri operasyonların devlet terörünün ön plana çıkararak, topyekün askeri nizami birliklerin savaşa sürülmesi değil, aynı zamanda siyasal-ekonomik-kültürel-ideolojik-psikolojik savaş yürütme tarzını benimseyen topyekün saldırıda da" (11) somutlandı ve bunun bütün gerekleri yerine getirildi. Gelişen aşamada ise hem emperyalistlerin Türk egemen sınıflarına yükledikleri misyonun netleşmesi hem de Kürt Ulusal Hareketi gibi bir dinamiğin tasfiyesi; hakim sınıfları yeni yönelimlere, ulusal güvenlik kavramında vurguyu başka noktalara yapmaya itmiştir.

Stratejik Güvenlik

Yukarıda da belirttiğimiz üzere, hakim sınıflar iç tehdit kavramında vurguyu baş-

ka noktalara yapmaya başladılar. Özellikle son üç MGK toplantısında gündeme aldıkları konular bu değişikliğin sonuçlarının yansımasıdır.

Temmuz ayında gerçekleştirilen MGK toplantısında gizli gündemle ele aldıkları ancak daha sonra uygulanan politikalar sonucunda ortaya çıktığı üzere; hakim sınıflar açısından sosyal kurtuluş mücadelesi bir tehlike olarak devam etmektedir. Tam da bu yüzden toplantı sonrasında özellikle Proletarya Partisi'nin gerilla savaşı yürüttüğü bölgelere yoğunlaşmaları ve "ideolojik terör" tespiti yapmaları bunun göstergeleridir.

Bununla birlikte özellikle son süreçteki toplantılarında belli başlı gündem maddesini oluşturan "sosyal patlama" olgusu da bu vurgunun hangi konular üzerinde yoğunlaşmış olduğunu ya da iç tehdit olgusunun TC. devletinin kuruluşundan itibaren bir varlık sebebi olan halka karşı olmasının, bir terör devleti olmasının yansımasıdır. MGK bir kurum olarak emperyalistlerden bağımsız değildir. Tam aksine emperyalistlerin süreçte Türkiye'ye biçtikleri Balkanlar, Ortadoğu ve Kafkaslar'a oradanda Avrasya'ya yönelik bir vurucu güç olarak kullanma görevinin yerine getirilmesinin bizzat yürütücüsüdür. Bu net olarak ifade edilmelidir. Buradan hareketle, son süreçte emperyalist politikalar doğrultusunda uygulanan IMF politikaları ve kuşkusuz ki devletin "yeniden yapılandırılması" MGK'nın tavsiyeleri(!) doğrultusunda olmaktadır. Halka yönelik bu topyekün saldırının sonuçları oldukça yıkıcı olmuştur/olmaktadır. Bu saldırının bizzat planlayıcısı ve uygulayıcısı olan MGK'nın saldırının sonuçları üzerine de çeşitli politikalar tespit ettiği, devleti buna göre şekillendirdiği de ortadadır. "Yeniden yapılandırma"nın halka yönelik kısmında bu politikalar doğrultusunda değerlendirmek gerekir. "ulusal güvenlik" kavramının içerisinde, halka yönelik saldırılar (ideolojik-politik-askeri-psikolojik vb. olmak üzere) daha bir önem kazanmıştır. Nitekim son dönemde halka yöneltilen fiili saldırılar bunu doğrular niteliktedir.

Bu fiili saldırılarla birlikte yapılan açıklamalarda bu paralelde olmaktadır. Örneğin Orgeneral Cumhur Asparuk, "ulusal güvenlik" kavramının sadece dış tehditlere karşı alınan askeri önlemlerden ibaret olmadığını belirterek "devletin temel değerlerinin iç tehditlere karşı korunmasını da kapsadığını" belirtmekten çekinmemiştir. MGK Genel Sekreterliği'nden Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na atanan Cumhur Asparuk, devir teslim töreninde yaptığı konuşmada, hakim sınıfların "ulusal güvenlik" kavramının yerini "stratejik güvenlik" anlayışına bıraktığını ifade etmiştir. "Güvenlik kavramı geçmiştekinden farklı algılanmaya başlanmış, ülke topraklarının dış tehditlere karşı fiziksel savunulmasına yönelik askeri tedbirlerin yanında, ekonomik, teknolojik siyasi ve sosyal menfaatler ile devletin temel değerlerinin iç ve dış tehditlere karşı korunması ve kollanması da önem kazanmıştır. Soğuk savaş sonrası Batı'ya yönelik tehdidin kalkması üzerine, sınırların korunmasına dayalı savunma anlayışı terk edilmiş, bunun yerine; sınır-

ların ötesindeki menfaatlerin korunması ve olumsuz gelişmelerin ülkeye zarar vermeden yerinde çözümlenmesine dayanan stratejik güvenlik anlayışına yönelinmiştir. Buna karşılık Türkiye'nin, etnik, ideolojik ve tarihi emellerinden kaynaklanan sorunlar, çatışmalar ve istikrarsızlıklar içeren bir coğrafyanın içinde yer alması, 21. yüzyılın Batı'ya sağladığı barış ortamının nimetlerinden yeteri kadar yararlanamamasına neden olmaktadır." (12)

Son dönemde hakim sınıfların "stratejik güvenlik" anlayışı çerçevesinde halka yönelik saldırılarının arttığına tanık oluyoruz. Türkiye Kürdistanı'nda Kürt halkına uygulanan zulmün pervasızlaşmasına, giderek bu zulmün Konya'da halkı taramaya vardığına, oradan da Tokat'ta köylüleri katletmeye ve fiili OHAL uygulamasına ulaştığını görüyoruz. Aslında TC. 'nin bu uygulamaları yeni olgular değil. Kuruluşundan itibaren uyguladığı zulmün devamı olarak ifade edebileceğimiz bu uygulamalar son süreçte daha sıklıkla ve sistematik bir biçimde yapılmaktadır. Bu da kuşkusuz ki "sosyal patlama" korkusu ve "stratejik güvenlik" olgusundan bağımsız değil. Tamda burada bizzat MGK tarafından planlanan ve hayata geçirilen 19 Aralık Hapishane katliamına değinmekte yarar vardır.

19 Aralık Hapishane katliamı F tipi tecrit saldırısının hayata geçirilmesinin en önemli ayağıdır. Bu saldırıda yani F tipi tecrit saldırısında; emperyalistlerin Türkiye'yi "yeniden yapılandırma" politikalarından bağımsız değildir. Emperyalistler ve onların işbirlikçileri komprador-patron ağalar, gerek Balkanlar, Ortadoğu ve Kafkaslar'da ve gereksede içerde yani halka karşı politikalarında başarılı olabilmek için tek bir yol öngörüyorlardı. O da bu politikalarını sorunsuz bir biçimde hayata geçirmek ve bunun için en ufak bir muhalefeti ya da devrimci dinamiği ortadan kaldırmak. Bunun için halkın en bilinçli, dinamik, örgütlü kesimi olan ve hepsinden de önemlisi bir direniş ve muhalefet odağı olmayı en karanlık dönemlerde bile yerine getiren hapishaneler hedef seçildi. Hapishanelerdeki devrimci-komünist tutsaklar teslim alınmadan, toplumdan tecrit edilmeden tam anlamıyla başarı sağlayamazlardı. Nitekim gelinen aşamada hakim sınıflar bu arzularını her ne kadar devrimci-komünist tutsakları F tipi hapishanelere sevk ederek gerçekleştirdiklerini düşünselelerde daha büyük bir direnişle karşı karşıya kalmaktan kurtulamadılar. Büyük Zindan Direnişi ve Ölüm Orucu eylemi yarattığı gelenek ve gösterilen müthiş iradeyle emekçi halkımıza ilham olmaya devam etmektedir. Bu durum hakim sınıfları daha da korkutmakta, direniş karşısında her türlü politikayı/saldırıyı uygulamaya itmektedir.

Emperyalistler açısından bu politikalarının uygulanmasının en önemli aracının MGK olduğuna değinmiştik. Türk Silahlı Kuvvetleri bu topraklarda bu politikaların bizzat uygulayıcısı ve destekçisidir. Desteklemekle kalmayıp aynı zamanda fiili olarak emperyalist politikalarda aktif rol oynayan ordu bir bütün olarak emekçi halka karşı örgütlenmiş faşist bir güçtür. Bu

güç bölgenin en önemli gücü olarak, emperyalistler tarafından sürekli olarak beslenmekte, faşist Türk generalleri emperyalistlerin en ufak bir talebi için bu gücü hazır tutmaktadır. TSK'nın açıklanan askeri gücü'de bu gerçekliği doğrular niteliktedir. (Bakınız tablo 1) TSK'nin böyle bir biçimde silahlandırılması açıktır ki emperyalistlerin bölge üzerinde ki emellerinden bağımsız değildir. Daha önceden TSK'nin Somali'de görevlendirilmesi bu görevin ön adımlarının atılması anlamını taşımaktadır. Son olarak Genelkurmay Başkanı H. Kıvrıkoğlu'nun Hazar petrolleri tartışmasında ABD'nin isteği üzerine, İran'a gözdağı vermek (dolayısıyla Rusya ve Çin'e) amacıyla Bakü'yü ziyareti ve "Türk Yıldızları" adlı bir akrobasi filosunun gösteri yapması da bu yönelimin bir yansımasıdır. Kısacası TC. Balkanlar'da, Ortadoğu'da, Kafkaslar'da yeni rolüne; uşaklık rolüne ısındırılıyor, bunun adımları atılıyor. Üstelik emperyalistler sadece bununla sınırlı kalmıyor. TSK'ya sadece okyanuslarda kullanılacak uçak gemisi alma emrini vererek, gelecekteki niyetlerinin daha büyük olduğunu işaretlerini veriyorlar.

Ülkemizde gerçek demokrasinin yaşama bulması, halklarımızın özgür ve kardeşçe birarada yaşayabilmesinin tek yolu devlete ve başta bu kurumun en önemli gücü olan faşist orduya karşı mücadele etmektir. Son süreçte devletin ve onun en önemli gücü olan ordunun bir maşa olarak bölge halkları üzerinde (tıpkı bir İsrail gibi) kullanılmasının adımları atılırken; bunun önünde durmak, halkların emperyalist politikalar doğrultusunda birbirlerine kırdırılmasının önüne geçmek ancak ve ancak, halk savaşını büyütmekten geçmektedir. Bu da bizlere, başta Türkiye halkları olmak üzere, bölge halklarını bilinçlendirmek, aydınlatmak görevinin aciliyetini dayatmaktadır.

Dipnotlar:

- 1- Düşük Yoğunluklu Çatışma, Sayfa:229, Aktaran Burak Ülman (En Uzun On Yıl)
- 2- Güney Doğu Anadolu'da devam etmekte olan bölücü hareketin gelecekteki seyri ve Türkiye'nin bütünlüğüne etkileri, Harp Akademileri Basımevi, sayfa 1
- 3- Düşük Yoğunluklu Çatışma, Sayfa 224
- 4- "MİT Müsteşarı Veda Etti" Başlıklı yazı, Cumhuriyet 1 Ağustos 1992
- 5- En uzun On Yıl, Sayfa 108
- 6- Milli Güvenlik Siyasetinin Oluşturulması (Harp Akademileri Kom. Yayınları), Sayfa: 49, Aktaran En Uzun On Yıl, B. Ülman
- 7- En Uzun On Yıl
- 8- Mustafa Balbay, Cumhuriyet 17 Kasım 1993 (adı verilmeyen bir genel kurmay yetkilisinin açıklamaları)
- 9- Mustafa Balbay'ın aynı tarihli yazısından
- 10- En uzun On Yıl, Sayfa: 112
- 11- Özgür Gelecek, sayı 95, sayfa 16
- 12 - 23 Ağustos 2001 Cumhuriyet syf. 9
- 13- The Military Balance 1992-1993 akt. Suat Parlar Silahlı Bürokrasinin Ekonomi Politikası □

“Stratejik güvenlik anlayışı”nın halka yönelik uygulamaları sürüyor

Son bir ay içinde; Tokat, Konya, Balıkesir ve Edirne’de yaşananlar devletin halka karşı düşmanlığını boyutlandırığının en açık göstergesidir.

Halkı acımasızca katledenlerin onun öfkesinden kurtulamayacaklar

Turhal: Egemenlerin kedine muhalif bireyle-re/kurumlara yönelik baskısını zulmünü bilmeyenimiz, duymayanımız yoktur. Son dönemlerde kaçınılmaz bir şekilde basına ve kamuoyuna yansıyan haberlerde ise patron-ağaların iktidarını sürdürmek için yalnızca muhalifleri değil ezilen tüm kesimleri hedef aldığı gün yüzüne çıkmaktadır. Patron-ağaların bu pervasız saldırılarına en son örnek Balıkesir/Edre-

birkaçının isabet ettiği Hasan Gültekin’in gerçekliği devletin jandarmasının, polisinin kimin için, kime karşı olduğunu göstermektedir. Devletin uyguladığı bu pervasız saldırılar sonucunda ölenlerin yanlışlıkla öldürüldüğünü düşünmek,

dönmesin. İşte bu doğrultuda devletin Karadeniz Bölgesi’nde uyguladığı politikalara da değinecek olursak; ciddi anlamda askeri gücünü T. Kürdistanı’ndan Karadeniz’e kaydıran TC, bölgede yaptığı toplantılarla da fiili bir O-HAL uygulamaktadır.

larına zarar verilmektedir.

Gazetemizin geçtiğimiz sayısında yer verdiğimiz bir habere tekrar değinecek olursak; Tokat Almus’a bağlı Akarçay beldesinde 75 yaşındaki Hüseyin Aslan isimli yaşlı bir köylü jandarma tarafından vurulmuştu. Koruculuk dayatmasının yaşandığı köyde son dönemde yoğun bir abluka yaşanıyordu.

Devletin sorgusuz-sualsiz katliamını ört-bas etmek için TV’lerde verilen yalan-yanlış haberlerde bölgede insanların tepkiyle karşılandı. TV haberlerinden birine göre; kulakları duymayan amca “dur” ihtarına uymadığı için; bir diğer habere göre de “yanındaki kimliği belirlenemeyenler kaçmış” Hüseyin Aslan kaçmamış ve vurulmuştu. Olayın en çirkin ayrıntısı ise dizlerinden kurşunlanan yaşlı köylünün yaralıyken saatlerce olay yerinde tutulup, hastaneye kaldırılmamasıdır. Olaydan sonra Hüseyin Aslan’ı arayıp bulamayan, daha doğrusu arayıp bulamadığını söyleyen jandarmaya sormak lazım bacaklarından yaralı bu yaşlı adam nereye uzaklaşabilir? Ki zaten vurulduğu yerde kan kaybından ölmüştür Hüseyin Aslan. Çektiği sıkıntısıyla bahçesini sulamaya giderken sorgusuz-sualsiz kurşun yağmuruna tutulan Hüseyin Aslan’ın bahçesine akan kendi kanı olmuştur.

Almus Akarçay’da ya-

Özgür Ünal

şanan bu olay bir çok kesimin tepkisini alırken; şimdiye kadar Hüseyin Aslan’ın ilk olmayışı gerçeği bölge halkını endişelendiriyor.

Bölgede yaşanan son 4-5 yıllık gerçeklik köylüleri haklı olarak endişelendiriyor. Ordu-Mesudiye’de özel timlerce katledilen 2 çoban çocuk, Tokat Çerdeşin köyünde askerler tarafından uğradığı tecavüz sonucunda bunalıma giren ve intihar eden Fatma gelin, yine Almus Kapıcı köyünde 1997 katledilen köylü Ali Baş, Karadere köyünden atının üzerinden vurulan köylü ve Tokat Merkez Kışla köyünde vurulan köylünün akıbetleri düşünülünce halkın yaşamının her anından endişe etmesi gayet normaldir diyoruz.

Tüm bu yaşananlar şu gerçekliği değiştiremeyecektir; ülkemiz egemenleri emperyalizmin kollarına düştükçe her geçen gün yeni siyasi ve ekonomik krizler olacaktır. Bu krizler gerek sosyal, gerek bireysel patlamaları da beraberinde getirecektir. Devletin halka uyguladığı her zulümde bu patlamalar besleyecek, ezenler ezilenlerin öfke selinde boğulacaktır.

Jandarma birliklerinin halka yönelik saldırısından bir görüntü

buna inanmak söz konusu dahi olmamalıdır. Kimse yanlışlıkla 920 kurşun sıkılmaz veya işkence yanlışlıkla yapılmaz.

Peki neden yaşanmaktadır tüm bunlar? Unutmayalım IMF ve DB patentli her ekonomik program yeni yeni krizleri, bunalımları getirirken yeni yeni protestolara mekan olan Başbakanlık önünde yaşananlar da devleti yeni yeni tedbirler almaya zorlamaktadır. Devletin MGK gündemine aldığı sosyal patlamaları engellemenin anahtarıdır tüm bu işkenceler, kurşunlar, baskılar.

Sisteme karşı ufak bir kıpırtı dahi bu yolla bastırılmalı ki kıvılcım yangına

Yüzlerce askerle ablukaya alınan yerlerde yapılan operasyonlarla bölgede gerilla faaliyeti yürüten TKP/ML TİKKO hedef alınırken, köylere dayatılan koruculukla, kurulan karakollarla gerillayla halkın bütünleşmesi engellenmeye çalışılmaktadır.

Getirilen yayla yasakları, defalarca yapılan kimlik kontrolleri, köy kahvelerinde yapılan toplantılarla dayatılan ihbarcılık, tehdit ve küfürler köylülerin yaşamını iyice çekilmez duruma sokmuştur. Öyle ki insanlar, öğüttükleri unu evlerine götürürken bile sorgulanıp, tarlasına giderken kimliklerine el konulup, askeri araçlarla tarla-

Aydın’da kimlik kontrolü bahanesiyle polislin döverek katlettiği Resul Aydemir’in ardından akıtılan gözyaşları henüz kurumadan, Konya’da bir asker uğurlaması sırasında jandarma tarafından sıkılan 920 civarında kurşundan

Konya Akkise olayında İçişleri Bakanlığı'ndan çelişkili rapor

Hasan Gültekin

H.Merkezi: Gözaltında kaybedilen ya da öldürülerek ailesine teslim edilen; jandarma kurşunları ile katledilen insanların varlığı başlı başına bir insanlık ayıbı iken, olayların ardından sözde hukuk sürecini başlatmak için düzenlenen raporlarda bu olayları açıklığa ka-

vuşturmak, ışık tutmaktan çok suçluları koruma amacını taşıyor. Geçtiğimiz haftalarda Konya'nın Ahırlı ilçesine bağlı Akkise kasabasında, jandarmanın asker uğurlayan halkın üzerine ateş açması sonucu bir kişi ölmüş, beş kişi de yaralanmıştı. Olayın ardından İçişleri Bakanlığı Müfettişleri olayla ilgili bir rapor hazırladı. Raporla, olaylar sırasında çok sayıda askerin yaralandığı, askeri araçlarının tahrip edildiği, halkın jandarmaya karşılık verdiği ve tüm bunlar sırasında da jandarmanın mecburen silah kullandığı belirtiliyor. Olaylardan iki gün sonra açıklanan bu rapor, tıpkı Aydın'ın Telsiztepe Mahallesi'nde evini aramaya gelen polislerle arama izinlerini soran ve bu yüzden dövülüp, üzerine araba sürülerek öldürülen **Resul Aydemir**'in katledilmesinin ardından yapılan açıklamalara benziyor. O zamanda Aydın Valiliği tarafından

Resul Aydemir'in kalp krizinden öldüğü açıklamaları yapılmıştı. İçişleri Bakanlığı'na olayı tersine çevirmek ve suçlularını örtbas etmek için hazırlanmış bu raporlarda da bin bir çelişki var.

Çok sayıda askerin yaralandığı, darp aldığı söyleniyor raporda. Ancak o tarihlerde hiç bir hastanede bu şikayetlerden doktora görünen asker yok. Bir çok askeri aracın tahrip edildiği söyleniyor. Oysa savcılık tarafından tutulan tutanakta hiçbir askeri aracın parçasına dahi rastlanmamıştır. O an orada bulunan ve olayları yaşayan köylülerin anlatımları ve de olayın sorumlularından Başçavuş Ali Çalışkan'ın sicili de raporun yalancılığını kanıtıyor. Başçavuş **Ali Çalışkan** daha önce de bir tarihi eser kaçakçılığı operasyonunda bir tarlada çalışan köylüleri kurşunlamıştır. Bu olaylar sırasında da "Benim burada 4 kişiyi öldürmeye yetkim

var. İstersem öldürürüm" diyerek halk düşmanı yüzünü ortaya koymuştur.

Jandarma katliamlarına bir yenisini de Edirne/İpsala ilçesine bağlı Sarıcaali köyünde eklendi. 35 yaşındaki **Yusuf Alver** adlı vatandaş askerler tarafından katledildi. Askeri yasak bölgede "dur" ihtarına uymadığı ve askerin üzerine yürüdüğü iddia edilerek G-3 piyade tüfeğinde takılı kasaturaya kendisinin saplandığı ileri sürüldü. Yusuf Alver son bir hafta içerisinde öldürülen 3. kişi oldu. Alınan bilgilere göre Sarıcaali Köyü Gerenlik Mevkii'nde 26 yabancı uyruklu yasadışı yollardan sınırı geçiren Alver nöbetten dönen er Sedat Başakçı tarafından farkedildi. Ve "dur" ihtarına uymayan Alver askerin üzerine yürüyerek G-3 tüfeğindeki kasaturaya saplandı. Ağır yaralanan Alver hastaneye götürülürken yolda öldü. □

Beytüşşebap'ta jandarma baskısı

Sırnak'ın Beytüşşebap ilçesine bağlı Aşat, Ortaklı, Silicak, Dağraltı köylülerine yönelik baskılar hala devam ediyor. Bu köylere faşist TC güçleri tarafından 20 Temmuz 2001 tarihinde operasyon düzenlenmiş ve köyler boşaltılmıştı. Yaşadığı topraklardan sürülen yaklaşık 700 kişi, Beytüşşebap ilçesinde kıl çadırlarda yaşamlarını sürdürmeye devam ediyor. Bölgeye inceleme yapmak için heyetler gideceği söylentilerinin artması nedeniyle Jandarma köylüleri "köyümüzü hiçbir baskı altında kalmadan kendimiz boşalttık" şeklinde ifade vermeye zorluyor.

Ayrıca daha önce bölgede inceleme yapan heyette yer alan İHD Diyarbakır Şube Başkanı Osman Baydemir hakkında köylülere baskı yapıldığı bildirildi. Jandarmanın vahşetini iliklerine kadar hisseden köylülerin bir kısmı ölüme göze alarak Baydemir hakkında ifade vermiyor. Köylüler Jandarmaya "ifade vermiyoruz, isterseniz bizi öldürün" diyor.

HADEP'e baskılar devam ediyor

Ahmet Turan Demir Tutuklandı

A. Turan Demir

H.Merkezi: Halkın Demokrasi Partisi (HADEP) Genel Başkan Yardımcılığını sürdüren **Ahmet Turan Demir** 17 Ağustos 2001 tarihinde tutuklandı. Hadep Gençlik Kolları'nın Ankara'da düzenlediği bir şölende yaptığı konuşma nedeniyle Terörle Mü-

cadele Yasası'nın 8/1 maddesine göre hakkında açılan davadan 1 yıl "ceza" alan Demir, hapishaneye HADEP'liler tarafından uğurlandı. Ulucanlar Hapishanesi'ne girerken yaptığı konuşmada Demir, Türkiye'de düşünce suçunun kaldırılması gerektiğini söyledi.

HADEP Bürolarına Baskın

İstanbul: HADEP İstanbul İl Örgütü, Gaziosmanpaşa, Ümraniye, Maltepe, Kağıthane, Bahçelievler, Bağcılar İlçe Örgütleri'ne 16 Ağustos 2001 tarihinde polis baskın düzenledi. Bürolarda yapılan aramalarda hiçbir suç unsuruna rastlanmamasına rağmen partiye ait arşiv, evrak ve afişlere keyfi bir şekilde el konuldu. Gaziosmanpaşa İlçe Örgütü'ne yapılan baskında kütüphane ve ar-

şiv polis tarafından tahrip edildi. Baskınlarda 24 HADEP'liyi gözaltına alan polis, bir kişi dışında diğerlerini serbest bıraktı. Bırakılmayan **Haydar Işıktaş** ise "araması var" gerekçesiyle Diyarbakır'a götürüldü.

HADEP Antep İl binasında 22 Ağustos'ta polis baskınına uğradı. Baskına "1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Ankara'da Buluşalım" yazılı davetiyeler gerekçe gösterildi. Hapishanelerdeki PKK dava tutsaklarının başlattığı açlık grevine destek vermek için açlık grevi başlatan Antep Tutuklu Anaları İnsiyatifi'nden **Fatma Bağrıyanık**, **Safiye Uçan**, **Sebahat Aktaş**, **Safiye Şen**, **Sevilay Budak**, **Akgül Aktaş** ile Hadep Antep İl Başkanı **Abdullah İnce**, ilçe yöneticileri **Rıdvan Özer**, **Osman Acar**, **Müslüm Çoban**'da baskın sırasında gözaltına alındı.

Yozgat köylüsüne koruculuk dayatması

H.Merkezi: Egemen sınıfların "ulusal güvenlik"lerini korumak amaçlı emekçi, yoksul halka yönelik geliştirdikleri baskılar olağanlaştırılarak sürdürülürken, halkı tepkisinin yoğunlaştığı, sınıf savaşımının boyutlandığı bölgelerde ise halka zulmün dozajı arttırılıyor.

Yıllardır T.Kürdistanı'nda, Karadeniz'de uygulanmakta olan baskı ve zulüm son süreçte Yozgat'ta da hisse-

tilirmekte. Yoksulluk içinde yaşayan Yozgat halkı bu süreçte yoğun baskı ve zulüm altında ezilmektedir. Devletin olağan üstü toplantılarında karara bağladığı politikalarından olan koruculaştırma dayatmasıyla köylü yüzüze bırakılmaktadır. Özellikle gerilla mücadelesinin gelişmeye başladığı bölgelerde devletin pervasızca sürdürdüğü köy yakmaları ve toplu katliamları bilinen gerçeklerdir. Bu baskıların sıkça yaşandığı bölgelerden biri de Karadeniz ve özelde Tokat'tır. Yozgat köylüsünede zorla koruculaştırma uzun bir zamandır dayatılıyor. Bu bölgede yoğun bir baskı uygulanmaktadır. Köylüler hayvanlarını istedikleri yerde otlatamamaktadırlar. Köylüler bu baskılardan dolayı

geceleri evlerinden çıkamamaktadır. Bu baskılar köylüler arasında olan ulaşımı ve dostluğu da engellemektedir.

Özellikle bu ağır baskılar **Yücepınar**, **Gümükas** ve **Çiğirbağ** köyleri üzerinde uygulanmaktadır. Köylüler keyfi olarak gözaltına alınmakta, kimlik kontrolü yapılmakta ve köyler aranmaktadır. Yine aynı şekilde savaşa uçakları köyler üzerinde alçak uçuş yapmaktadır. Zorla koruculaştırma, zorunlu göç vb... dayatmalar başkaldırılan direnilen her yerde devletin halka karşı uyguladığı baskılar daha da artmaktadır. İnsani değerleri kurtuluş bilinciyle birleştiren halkımıza bu dayatma da sökmeyecektir.

Bozkırdan Cannes'e uzanan devrimci emek: Yılmaz Güney

"Asıl hapisane, insanın kafasında yarattığı hapisanedir. Hayatı sınırlayan hapisane odur ki ilk fırsatta yıkılmalıdır, dünyayı daha iyi kavramak için.

Hapis olan benim fiziğimdir, kafam hapis değil ve onu kimse durduramaz" diyor **Yılmaz Güney**. Hapishanedeyken de sanatsal faaliyetini sürdüren Güney, dışarıdaki dostları aracılığıyla dergi çıkarıyor, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı, sanatı ve kültürel sorunları hakkında değerlendirmelerde bulunuyordu. Yılmaz Güney her şeyden önce devrimci proletaryanın bir mirasıdır. Sanatını ve kalemini emperyalizme, her türlü gericiğe, faşizme, oportünistlere karşı güçlü bir silah olarak kullanmıştır.

Değişim sürecini yaptığı filmleriyle yaşayan Güney; "Halkımın içinde bulunduğu değişimin toplumsal uyanışın bana yansıyan coşkusunu ve sevincini beynimin barajında biriktirmek, onların bilinçlenmelerine katkıda bulunmak benim görevimdir. Bilincin önderliğinde değilse coşkular, sevinçler; fayda yerine zarar verir halkıma" diyerek ifade ediyor. Yaptığı "Umut" adlı ilk filmiyle yoksul bir Kürt köylüsünün ekonomik nedenlerle şehre göçme hikayesini anlatarak ezilenlere umut olduğu kadarıyla düşmanada korkulu rüya oluyordu.

Birçok sahnesi sansürlen "Umut" filminin yurtdışında da gösterimi yasaklanmıştı. Ve "Umut" artık illegaldi. Gizli olarak yurtdışına çıkarılan "Umut" Orenb- le'de "Büyük Jü- ri Özel Ödülü"nü kazan- dı. Ardından Ağıt, **Mayın Tarlaları**, **Sürü ve Yol** filmleri son olarak **Duvar** adlı dev yapı- tıyla ölümsüzleşiyor.

emperyalizm, Çin revizyonizmi ve bütün ülkelerin karşı devrimci toplumsal güçleri proleter sosyalist dünya devriminin, halk demokrasilerinin düşmanlarıdır. Bu güçler proleter sosyalist devrimimizin ön aşaması olarak kabul ettiğimiz Toplumsal Demokratik Halk Devrimimiz'in de düşmanı sayılmalıydılar" diyerek ka-

lemine proletaryanın mirası için kullanmış, ülkemiz devriminin gerçekliğine işaret etmiştir. Kürt, yoksul bir tarım emekçisi ailenin çocuğu olarak 1931 yılında doğan **Yılmaz Güney**, Siverek'ten kan davası nedeniyle ailesiyle Adana'ya göçer. Çocukluğu yoksulluklar içinde geçen Güney, çobanlık, bağ bekçiliği, su satıcılığı, çapa işçiliği, pamuk toplama, ırgatlık, satıcılık, çıraklık işlerinde çalışır. Pursantaj işçiliği Güney'i sinema seyircisiyle karşı karşıya getirir. 1954'te İstanbul İktisat Fakültesi'nde öğrenci olarak onurlu yaşamını sürdürür. İlk hikayesi olan "Üç Bilinmeyenli Eşitsizlik Denklemleri" hikayesinde "Komünizm propagandası yaptığı" iddiasıyla mahkemede 2,5 yıl hapis ve sürgün cezasına çarptırılır. Nevşehir Hapishanesi'nde yattığında henüz 24 yaşındaydı. Kaldığı siyasi koğuştta 16 aylık bir çalışmanın ürünü olan "Boynu Bükük Öldüler" adlı romanını yazdı. 1970'lerde yayınlanan romanıyla 72'de "Orhan Kemal Ödülü"nü kazanır. Ödülü kazandığında 2. kez hapidedir. 74'te çıkarılan Genel af'la birlikte çıkar ancak aynı yıl Adana'da tertiplenen bir provakasyon sonucu yeniden tutuklanır ve 19 yıl ağır hapis cezası verilir. 1981 yılında izine çıktığı Isparta Hapishanesi'nden firar eder. 1983'te vatandaşlıktan çıkarılan Güney 1984 yılında Paris'te geride bıraktığı yapıtları ve devrimci sanatçı yaşamıyla ölümsüzleşti. □

2. Munzur Festivalinden izlenim

Dersim'e yaklaştıkça heyecanımız artıyor. Öyle ki yanımızdakilerin birçoğu on yıldan fazladır memleketini görememenin verdiği heyecanla adeta yerinde duramıyordu.

Seyitlik köyünde ilk arama noktasına yaklaştığımızda arama noktasında durdurmadılar bile. Şaşkınlığımızı üzerimden atmam bir hayli zaman aldı.

Kendi kendime daha yolumuz var Siyenk'te ya da köprüde kesin durdururlar diyorum, oralarda da durdurmuyorlar, şaşkınlığım iyice artıyor. Dersim'in birçok yerindeki Atatürk posterleri ve Türk bayrakları hemen dikkatimizi çekiyor. Osmanlı'nın torunu TC'nin uyguladığı politikalarından biriydi buda. Dersim'e gelen insanları etkilemek, yıldırma için yapılan bu oyunu Dersim halkı daha ilk günden yok etti. Organizasyondaki eksiklikler festival başlar başlamaz kendini gösterince halk protesto ederek tepkisini koydu. Bu protesto faşizme anında verilmiş bir cevap oldu. 2. Munzur Doğa ve Kültür Festivali'ni her ne

kadar Belediye Başkanlığı ve Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği düzenlemiş olsa da halkın koyduğu tepkiyle kendi lehine döndü.

Bunu kabullenemeyen faşizm gerçek yüzünü göstererek on binlere keyfi uygulamalarını dayatmaya başladı. Böylece kitleyi sindirip insanlara istedikleri festivali yaşatmayı amaçladılar. Dersim halkıda birlik ve dayanışma içerisinde bu politikaları boşa çıkarttı. Katılımın çok fazla olması faşizmi ürkütüyordu. Bir yolunu bulup bu insanları kurtulmalı, sindirmeliydi. İlk gün düzenlenen eylem sonrası gençlerin yürüyüşüne izin vermediği gibi silah sıkarak taciz etti. Konserlerde kitleyi coşturan sanatçılar ve gruplar sahne alınca çareyi elektriği kesmede bulan faşizme cevap, kitlesel marşlar, türküler ve protokolün yuhlanmasıyla verildi. Ö. O'ları ile ilgili sloganların atıldığı gözlenirken katılımın az olduğuda dikkat çeken bir durumdu. Gerilla mücadelesinin hiç eksilmediği binlerce şehit verilen bu topraklarda yaşam sürdüren emekçi Dersim halkının geçmekte olduğumuz ağır süreçte ve güncelliğini koruyan zindanlardaki görkemli direnişe devrimcilere sahip çıkacağını, festivali direnişe çevireceğini bekliyordum. Dersim halkına da bu yakışırdı. Ama o derece yaşanmasa

da süreci anlatan ve yaşayanlara gençliğin sahip çıkışında sevindiriciydi.

Faşizm festivali provake etmeye çalıştıysa da halk onların oyunlarını boşa çıkarmayı başardı. Belediye'nin, Valiliğin festivali sahiplenmesini halk kabul etmedi. Vali; paneline izleyici bulamazken Belediye Başkanı Hasan Korkmaz'ın, Milletvekili Kamer Genç'in her konuşmasının yuhlanarak karşılık bulması Dersim halkının kendini kimseye kullandırmayacağını göstergesiydi. Göze çarpan birşey daha vardı. Kültürel

etkinliklere ilginin azlığının yanında yerel halkın biraz daha birşeyler satma çabası. Yani Munzur vadisinde yapılacak baraj kimsenin ilgisini çekmedi. Oysa bu baraj yapılırsa doğanın güzelliği yok olacak insanlar bölgeyi terk etmek zorunda kalacak. 2.' si yapılan festivale katılım yüksekti. Buda gelecek yıllar için umut vericiydi. Organize edildiğine ve baraj yapımına karşı şimdiden hazırlanmalyız. Yani şimdiden barajla yok edilmek istenen Dersim'e sahip çıkmalyız. □

14 Eylül 1973 Victor Jara kurşuna dizildi

Emperyalizmin kültür saldırısına karşı devrimci mücadeleciler bir müzik hareketi olan **Yeni Şili Şarkısı Hareketi** önderidir Victor Jara. Müziğini devrimci bir silaha dönüştüren Jara, Şili halkının ve ezilen halkların acılarını haykırıştır. "Benim namuslu gitarımın sesi, dünyanın yüreğinden çıkar" diyen Jara, yaptığı müziğin evrenselliğine de işaret eder. Şili darbesinin ertesini günü tutuklanarak Santiago Stadyumu'na doldurulan binlerce kişiden biridir. Direnen binlerin sesini gitarının perdelerinde büyüten Jara'nın parmakları gitar çalmasını diye kırılır. Victor Jara türkülerini sesiyle haykırarak devrimin sesini yükseltir. Karşı-devrim ideolojisi temsilcileri Victor Jara'yı kurşuna dizerek ideolojilerinin ne kadar çürüdüğünü bir kez daha gösterir. □

Victor Jara

NEHİR Zeki Aydın

Müslüman Türk ne yapmalı?

Geçenlerde, Başbakan Yardımcısı Devlet Bahçeli'nin Samsun'un bir kasabasını ziyaretinde köylüler, Bahçeli'yi yuhalayarak protesto ettiler. Bunun üzerine O; "Müslüman Türk böyle davranmaz, misafiri böyle karşılamaz" dedi ve protestocular, polis ve faşist MHP'li militanlar tarafından tartaklandı ve bir çok köylü karakola götürüldü. Polis ve faşist militanlar köylülere, kan emici efendilere boyun eğmeyenlerin dirisini vermiş oldu.

Aslında bu, müslüman Türk'ün ilk karşılaştığı yada coplandığı olay değil. Müslüman Türk'e Osmanlı'dan beri, devletine karşı boyun eğmesi, şiddetle de olsa öğretilmiş ve ondan bu yana da "büyükler" dedikleri, devlete egemen olan kesime karşı boyun eğdirilmiştir. Halkın direnişleri "Müslümanlığa ve Türklüğe yakışmaz" gerekçesiyle şiddet ve sömürücü sınıfın ideolojisi ile bastırılmıştır.

Müslüman Türk'e, Türk ve Müslüman olmayanlarda baskı uygulanması, zorla Türkleştirilmesi ve müslümanlaştırılması öğretilmiştir. Osmanlı döneminde müslümanlaştırmak önemli iken, TC döneminde Türkleştirmek esas olmuştur. Türk olmayanlar, Türkler tarafından baskı altında tutulmuş ve bunun sonucu Türk olmamanın bin bir türlü acısını yaşamışlardır.

Bu ülkede Türk olmamanın en büyük cezasını, kendi vatanlarında Kürtler yaşamıştır ve hala yaşıyorlar. Kürt olmak, ölümlerden ölüm beğenmek, soykırımlarla karşı karşıya kalmak, yerinden yurdundan kovulmak, sürgünlerde kurşunlanmak ve aşağılanmak; kendi ana dili Kürtçe'yi konuşamamak, zorla da olsa onu unutturmaya çalışmak ve Kürde, zorla "ben Türküm" dedirtecek kadar şiddetin boyutunu artırmak...

Kürtlerin müslüman olması da onları ezen egemen ulusun egemenlerinin baskısından kurtarmaya yetmemiştir. TC döneminde, Türk olmak esas olmuştur. Türk olmayanlar yada kendi ulusal

kimliklerini inkar ederek Türkleşmeyenlere yaşam halkı tanınmamıştır. Bugün olduğu gibi.

Adına Türkiye denen bu ülkede, ikinci zulmü Ermeniler yaşamıştır. Osmanlı döneminde iki milyon Ermeni katledilmiş ve TC döneminde ise ağır baskılarla karşı karşıya kalmışlardır.

Üçüncü baskı ise, Rumlar üzerinde uygulanmıştır. 1955 yılında 16-17 Eylül olayları bunlardan biri iken, onlar kendi doğdukları yerleri terk ederek ya Yunanistan'a yada Kıbrıs'a göç etmek zorunda kalmışlardır. Kalanlar ise, baskılar karşısında susmak, kendi varlıklarını inkar etmekle karşı karşıya kalmışlardır.

Diğer yandan Yezidiler, Süryaniler ve daha bir çok azınlık ulustan halk ise, şu anda Türkiye'de yok denecek kadar azalmıştır. Türkleştirme baskısı o insanları başka diyarlara göçe zorlamıştır.

Kürtlerin dışında diğer azınlık ulusların ulusal hakları Lozan Antlaşması ile "koruma ve tanıma" altına alınsa da, bu madde kağıt üstünde kalmıştır. Kürtlerin ise, Kürt değil, "kart-kurt" Türklere olduğu var sayılarak, egemen ulus baskısının her türlü sü mübah görülmüştür.

Müslüman Türk halkı, kendi ulusundan olmayan halkların Türk egemen sınıflarını baskısı karşısında sesiz kalırken ve hatta onaylarken ve yer yer bu baskıya kendisi de katılırken, kendisi de baskıdan, sömürüden ve en kötü yaşam koşulları içinde yaşamaktan kurtulamamıştır.

Dünya işçi sınıfının büyük öğretmeni Marks: "Bir başka ulusu ezen ulus özgür olamaz" derken, tam da ülkemizdeki durumu anlatıyordu. Kürtlerin yok sayılması, Ermeni, Rum, Yezidi, Süryani, Arap ve diğer bir çok azınlık ulustan halklara baskı uygulanması, egemen ulus egemenlerini baskısının sınırını bunlarla sınırlı tutmaz. O, kendi ulusundan halkı da baskı altında tutmak zorundadır. Kendi ulusundan halkı baskı altında tutmayan egemen sınıflar, bir başka ulustan halkı yada ezilen ulusun tümünü baskı altında

tutamaz.

Bütün bunlar, müslüman Türk halkı ile Kürt ve diğer azınlık uluslardan halkların kaderinin ortak olduğunu, kurtuluşlarının ortak mücadeleden geçtiğini ortaya koyduğu gibi, ezilen ulusların özgürlüğünü tanımadan, halkların özgürlüğünün olmadığını da ortaya koyar.

Türk egemen sınıfları için tek bir millet ve tek bir din vardır. Yerine göre dini öne çıkarır, yerine göre ise milleti öne çıkarırlar. Kürtlerin müslüman oluşu onları, Türk egemen sınıfların her türlü kıyımından kurtaramadıysa, örneğin kendilerini "müslüman" gören Anadolu (Türk-Kürt ve Arap) Alevilerini de kıyımından ve inkardan kurtaramamıştır. Devlet, Sunni devleti olarak Alevilerin varlığını inkar ede gelmiştir ve resmi ağızlarından, hiç bir zaman "Türkiye'de Aleviler var" sözcüğü çıkmamıştır.

Son zamanlarda, "Aleviler camilerde ibadet etmelidir" sözleri ise, örgütlenen Aleviliği, diyanet ve derin devletin adamı İzzettin Doğan'la elele vererek, gericileştirmek amaçlıdır.

Müslüman Türk halkı, bugün yoksulluk içinde yaşıyorsa, devletin her türlü zulmü ve ağır sömürü baskısıyla karşı karşıyaysa, bir nedeni de, kendi ulusundan ve dininden olmayan halklara yapılan baskılara sessiz kalışından yada bunları onaylamak zorunda kalışındanır.

Türk egemen sınıfları her sıkışıklarında: "din elden gidiyor" yada "devlet bölünüyor" sözleriyle, çeşitli uluslardan halkımız üzerindeki baskı ve sömürüsünü artırmıştır. Baskı ve sömürüde ayırım yapmamıştır. Fabrikada çalışan Türk Ahmet- Kürt Ehmed ne de Yorgo ve Krikor arasında bir ayırım gözetmemiştir. Hepsini aynı sömürü çarkı içinde yönetmeye ve yaşamaya zorlamıştır.

Türk egemen sınıfları Kürtler ulusal demokratik hakları için mücadele ederken, onların üzerine Türk yoksul halkını sürmüş, halkı halka kırdırılmıştır. Ama kazanan, bir avuç kan emici Türk egemen sınıfları, kaybeden ise Kürt, Türk ve diğer azınlık uluslardan halklar olmuştur.

Müslüman Türk halkı, Türkiye'de yaşayan aynı dine ya da aynı ulusa mensup olmayan ulus-

ların ve halkların haklarını savunmadıkça, bunun için mücadele etmedikçe, onların baskı ve kıyımına seyirci ya da ortak olduğu sürece, kendi kurtuluşunu da gerçekleştiremez. Bugüne kadar olduğu gibi, Türk egemen sınıfları tarafından kendine "kader" olarak sunulan "yaşamın" dışına çıkamaz.

Özellikle Kürt ulusunun ulusal demokratik hakları tanınmadan, ülkede burjuva anlamda demokrasi dahi gerçekleştirilemez. Burjuva demokrasinin esas temellerinden biride ulusların kendi kaderini tayin hakkının gerçekleştirilmesidir. Bunu gerçekleştirmek ise günümüzde, halkların demokratik devrimiyle olacaktır.

Müslüman Türk halkı bilmelidir ki; suskunluğu ile kendi yoksulluğunu, demokratik haklardan yoksunluğunu, her türlü sefalet ve sömürü ortamı içinde yaşamını onaylıyor. Diğer ulus ve dinlerden sınıf kardeşlerinin salt değişik din ve ulusa mensup olmasından dolayı ayrıca ağır bir baskı altında yaşamasına göz yumduğu sürece, kendi köleliğini de onaylıyor demektir.

Halkın alınteri emperyalist tekelere ve bir avuç yerli işbirlikçilere aktararak, halk açlığa mahkum ediliyorsa, işsiz ve evsiz kalıyorsa, bir ekmeğe dahi muhtaç oluyorsa, kendi ulusundan olan Türk egemen sınıfların devletine karşı baş kaldırmamasından, "Türklük" ve "müslümanlık" demagojileri ile susturulmasındanır. Oysa, aynı coplar, aynı jandarma dipçikleri, halkların demokratik ve ekonomik hakları mücadelesinde din, ulus ayırımı yapmayıp, sınıf ayırımı yapıyor.

Bugün, devleti Türk egemen sınıfları aracılığıyla emperyalistler yönetiyorsa, başına IMF memuru Derviş'leri kılıç olarak dikiyorsa, omuzu kalabalık en Amerikancı apoletlileri "en vatansever" olarak göstermeye çalışıyorlarsa, sana açlığı ve yoksulluğu reva görüyorlarsa, bunda, devrimci ozan Nazım Hikmet'in dediği gibi: "Biraz da suç sendey halkım!" Bunları gör ve uyan. Seni uyandırmak isteyenlere, senin haklarını savunmaya çalışanlara omuz ver. Ve devletin faşist baskı ve sömürüsüne karşı ayağa kalk. Sen uyanmadıkça bu düzen böyle sürer. Bunu bil. □

Ölüm Orucu direnişçilerinin dilinden Muharrem Horoz

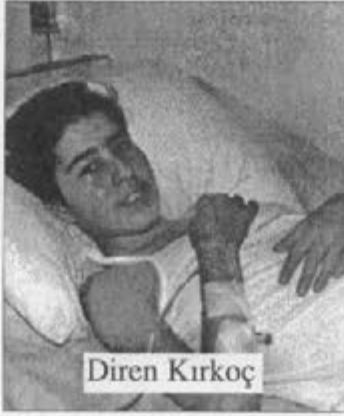
Proletarya Partisi'nin genç önder kadrolarından Muharrem Horoz'un Ölüm Orucu eyleminin 236. gününde şehit düşmesi sonrasında yoldaşlarından onunla ilgili görüşlerini aldık.

Nezahat Turan

Nezahat Turan: Öne çıkan en önemli özelliklerinden biri yoldaşlarına bağlılığıydı... Muharrem'in aslında anlatılacak çok özgül yanları var. Bir komünistte, bir devrimcide olması gereken, onda da varolan çok güzel yanlar var. Bunların hepsini ayrıca konuşmak gerekir, anlatmak gerekir. Bu süreçte özellikle ÖO sürecinde en ön plana çıkan yanlarından biri -yanlarından biri diyorum çünkü birçok yanı vardı- yoldaşlarına bağlılığıydı. ÖO'nun 200'lü günlerini aşmıştı. Son anına kadar yoldaşlarına sürekli mektup yazmayı ihmal etmiyordu. Ya mektup yazıyordu ya da ailesi üzerinden haber yolluyordu. Bir komünistin görev ve sorumlulukları bilincini diri tuttuğu son anına kadar devam eder. Bunun en özgül örneklerinden biri de Muharrem'dir. Bana ve diğer yoldaşlarına son anına kadar mektup yazmıştır. Muharrem'in eşyaları ailesi tarafından alındıktan sonra bazı mektuplara baktım. Ben tahliye olmadan birkaç gün önce yazdığı fakası, tahliye olduğumdan dolayı dışardaki bir adres üzerinden yollamıştı. Hepsini umut dolu, direniş dolu, kararlılık dolu mektuplardı. Bayrampaşa Hastanesi'nde kaldığım sürede de, Çapa'da tedavi gördüğüm sürede de ailesini ziyarime yollamıştı. Kendisinin sesi, solukları olmuştu onların ziyareti. Benim açımdan Muharrem'in gelişi gibi bir şeydi bu. Kendisi, yazısıyla kalemiyle ulaşamadığı yere ailesini yolluyordu. Bu da yoldaşlarına bağlılığının, direnişi kavrayışının, direniş ruhunu nasıl büyüttüğünün, kendi direnişçi ruhunu yoldaşlarına taşımasının en somut örneğidir. Anlatılacak çok fazlasıyla yanı var. ÖO sürecinde hatta ÖO öncesinde 19 Aralık katliamında nasıl bir önder olduğunu, direnişi nasıl örgütlediği, direniş komutanı olduğunun çok fazlasıyla

örneği var. Bir başka zamanda bunları anlatmak İşçi-Köylü okurlarıyla paylaşmak büyük bir mutluluk. Şu an özellikle bu yanları vurgulamak önemliydi benim açımdan. Dediğim gibi yazısıyla, kalemiyle, soluğuyla son ana kadar yoldaşlarına hep umut, direniş taşıdı. Kendi soluğunu onların soluğuna kattı. Umudunu onların umuduna kattı. Ve ailesine özellikle söylediği "kimsenin kalbini kırmayın" çok anlamlı bir vasiyet aslında. Bu hem insanlara verdiği değer, hem de yoldaşlarına

Diren Kırkoç

Diren Kırkoç: Muharrem yoldaş Parti'nin ilk erkek Ölüm Orucu şehidi. Ben yoldaşı çok fazla tanımıyorum. O tutuklandığında bende Ümraniye Hapishanesi'ndeydim. Çok yardımsever, çok yoldaş canlıydı. Bunu yaşadığım bir örnekte daha iyi anlamıştım. Bir gün başka bir yoldaşım yanlışlıkla dirseğiyle gözüme çarpmıştı. O zaman Muharrem yoldaşı çok fazla tanımıyordum. Hemen koşup buz getirdi, uzun süre ilgilendi benimle. Gözümün şişmesini önlemişti. Cana yakınlığı, yardımseverliği beni çok etkilemişti. O yoldaşla daha çok ilişkide olmam gerektiğini düşündüm o zaman. Bir kadro olarak bizleri çok olumlu etkiliyordu. Yılların deneyimi vardı kendisinde. Bize bunları aktarırdı pratiğiyle. **Yoldaşlarının en ufak bir sorununa hemen koşar, sorunu sonuna kadar çözmeye çalışırdı.** 8 Mart'ta biz Kartal Hapishanesi'ndeyken bize kartı gelmişti yoldaşın. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'müzü kutluyordu. Yoldaşlarını hep düşünür sorardı. Annesini de ziyaretimize gönderdi. Ben, yoldaş hastanedeyken mektup gönderecektim. Ama bunu gerçekleştirmeden şehit haberini duydum. Muharrem yoldaşın şehit düşmesi beni çok etkiledi. Tanıdığım, bildiğim, çok sevdiğim bir

yoldaşın fiziken de olsa bir daha aramızda olmayacağını bilmek çok acı veriyor. Nasıl Nergiz yoldaş fiziken yok ama O'nun direnişi, kararlılığı hep yüreğimizde ise; Muharrem yoldaşın aynı kararlılığı da sürececek bizde. Bizlere her yönüyle örnek olan bir yoldaşı Muharrem yoldaş.

"Reyhan kokularında uğurlamak"

Sait Oral Uyan: Merhaba yoldaş. Seni çok iyi tanımıyorum ama "dört gün savaşı"nı birlikte yaşadık. Ölüm ve gaz kusan makinelerle saldırdıklarında; aç bedenlerimizle, kanlarımızla karşı koyarken, korkaklığın, acizliğin ve çaresizliğin düşmanda, mutlak zaferin ise bizde olduğunu biliyorduk.

Bu muazzam karşı koyuşun ardından işkencelerden ve insanlık dışı uygulamalardan ölümlerden geçerek hücrelere atıldık. Burada aç bedenlerimizi mutlak zaferin teminatı olan ve bedenlerimizden başkaca silahımız olmayan hücrelerde Ölüm Orucu'na yattık. Tıpkı

Sait Oral Uyan

omuzaydık.

İnceden bir koku yayılıyor suyun kaynama hisirtileri arasından. Aromatik ve mistik... Yapraklarında tarihsel ezilmişliğine karşı yok edilmeye çalışılmasına karşın inadına ayakta kalmanın, direnmenin kokusu sarar her yanı... Bizim oralarda Reyhan kokusu derler adına. Her zaman temizliğin ve haklılığın, başarının ve zaferin haklı gururu olmuştur Reyhan kokusu... Ebediyete yolculuğa uğurlanan kahramanların ve yiğitlerin kaynayan suyuna konuk olmuştur Reyhan kokusu.

F tipi hücrelerden ilk haber Kartal Zindanı'ndan geliyor. Reyhan kokularına Nergiz karışıyor. Tüm hücreler Nergiz'ce kokuyor. İlk olmamanın ve Nergiz'i uğurlayamamanın hüznüyle boğuşurken notuna

ulaşıyorum. İmzayı tanımıyorum önce ama coşkun ve utku dolu satırlarını okudukça hüznün yerini daha ileriye koşmanın coşkusu alıyor. Akıl edip soruyorum imzanın sahibini. Senden bir yanıt daha geliyor: "Hala titriyor musun yoldaş" O zaman anlıyorum notun senden geldiğini.

Dipçikler arasında, çamurlar içerisinde sürüklenişimizi, vücudumuzun her santimetre karesine postal darbeleri yediğimiz yüzümüzün kanlar içerisinde kalışını daha Ümraniye Zindanı'ndaki küçük hücrede yüzlerce asker arasında hafif bir gülümsemeyle anlatıyorduk. İçimize kadar ıslanmanın verdiği ürpertiyle inceden bir titremeye tutulmuşum. Başım göğsündeydi. Kulağıma eğilerek "Ne o yoldaş titremeye başladın hayır ola" dedin. Kahkahalarımızı hiçbir güç engelleyemedi. Bizi koparmaya çalıştılar. Ama o da kar etmedi.

Evet yoldaş ben hala titriyorum, yüreğim titriyor Nergiz'ce... Muharrem'ce... Zafer doruklarında fiziki olarak sarılamayacak olmanın verdiği bir titreme. Ama Reyhan kokularında güneşle taçlandıracağız.

Yürekerimizdeki Reyhan kokularında uğurladık seni, yüreğimizdeki titreme zaferi şehitlerimize armağan edene dek devam edecek. Dört mevsime sığdırılan zaferimiz yakındır yoldaş.

Tüm yoldaşlara

Selam olsun size ey, savaştan, direnen, Savaştıkça, direndike özgürleşen; Özgürleştiğin de karanlıkları ve tüm gerici prangaları tuzla buz eden, kadınlarımıza bin selam.

Selam olsun size ey parıldayan siperlerin parıldayan, alnı kızıl bantlı direnişçileri; yürekleri, bilinçleri inanç atıllarımız, can yoldaşlarımız Bin selam olsun sizlere.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla sizleri kutluyor ve sizlerle omuz omuza, yürek yüreğe olmanın onurunu ve coşkunu taşıyoruz.

Sizleri umudumuzun sıcaklığıyla kucaklıyor, Ayfer gülüş, gülüşünüzden/yürekerinizden öpüyoruz. □

Muharrem

Can dost selam,

Mayıs'ın ikisinde yazdığım ve APS ile gönderdiğin mektubu dün aldım. Hemen yazayım istedim. Zira önceki mektubuna da hemen cevap vermeye çalışmışım. Karttı sanırım. Ancak ulaşmadığını düşündüm, geçen bunca zamana rağmen. Çünkü ilk başlarda çok daha geç ulaşıyordu yazınlar. Şimdi görece daha iyi. Ulaşmadığını düşününce adresten kaynaklı, eksik yazmışsın gibi bir düşünce doğdu herhalde bundan ulaşmamıştır dedim. Neyse ki gelen mektubun, geç de olsa ulaştığını gösteriyor. Buna çok sevindim. Zira öyle çok özledim ki tüm yoldaşları, dostları. Anlatması oldukça güç. Bir nefes, bir ses de olsa ulaştırabilmek dostlara, yoldaşlara biraz özlemi hafifletiyor. Ben de senin ifade ettiğin gibi, çok başarılı olamasam da duygularımı kağıda dökmekte yine de, özlemlerimizi gidermeye çalışıyorum. Anlatması oldukça güç dedim ya, yaşamak gerekiyor gibi geliyor. Daha iyi anlayabilmek için özlemin boyutunu. Elbette bunu durdurmak için can bedeli yola çıktık. Onun için kimsenin özlemin boyutunu kavraması, anlaması için yaşaması gerekmiyor ya da onu

Muharrem Horoz

söylemiyorum. Zira insanın, toplumsal varlığın en temel özelliği yok sayılıp makine, robot yapılmaya çalışılıyor. Öyle sansınlar biz birbirimizde, özlemlerimizde büyüyor, daha bir bizleşiyoruz aslında. Ama bunu anlayamazlar. Yani neredeyse günün tamamı yoldaşlarla, dostlarla olan anektodları anımsamakla geçiyor. Bu özlemleri bir taraftan büyütürken, bir taraftan da özlemler gideriliyor. Tüm bu düşünsel yoğunluklu yaşamda derinleşme yaşıyorsun, ilişkilerde, yaşadıklarında, özlemlerde vb. daha pek çok şeyde. Yeni daha geniş boyutlara ulaşıyorsun, yeni ufuklar yakalyorsun ve bu sistematik her geçen zaman biraz daha derinleşerek, özlemlerimizi dindirecek o muhteşem güne kadar süreceğe benziyor. Ama mutlaka, mutlaka gelecek o muhteşem gün. Osmanlı'nın oyunlarının para etmediği, tarih sayfalarında bir kez daha yazılacak altın harflerle, bedeli kan, bedeli can, bedeli önemli oranda yitirilmiş sağlık da olsa. Yani ne olursa olsun bu utkuya ulaşmak için bedellerin daha da ödenmesi gerektiğini biliyor ve ona göre her geçen gün kendimizi donatıyor, donatmaya çalışıyoruz.

Can dostum, biraz da buradan bahsedeyim. Her geçen gün yürüyüşçülerimizin sağlık durumları bozuluyor. Önemli bir bölümü hastaneye götürüldü. Birisini geri getirdiler. Hafızasını yitirmiş, yoldaşların ilettiğine göre çok boyutlu değilmiş, ancak Ümraniye sürecinden sonrasını hemen hiç anımsamıyor ve pek çok yoldaşı tanımıyor. Süreçle düzelme olasılığı var.

Burada kalanlarımızda kısa sürede herhalde hastaneye kaldırılır. Ayakta tutan tek olgu irademiz. Zira gelinen süreçte 150'li günleri geçmiş. Ancak doğanın diyalektiği de her geçen gün kendini daha yakıcı hissettiriyor herbirimiz üzerinde tüm iradi müdahalelerimize rağmen. E... bu da doğal artık, gelinen aşamada yani yaşamın diyalektiğinin ötesinde yapabileceğimiz çok da fazla birşey yok. Ama bunu, dediğim gibi ta başından biliyorduk. Bu anlamıyla bir problemi-miz yok. Sevgili dost benim durumun da görece daha iyi olsa da, diğer yoldaşlardan kaçınılmaz sonun beni de beklediğini biliyorum. Ama iradi olarak zorlayabildiğim kadar direniyorum/direnemeye çalışıyorum. Gazetede okuduğun haber doğru. Detaylar var, ancak yazmaya gerek yok diye düşünüyorum. Zira yoruldu da. Zaten fazla da yazamıyorum. Yani hepsi bu yarım dosya kağıdı en fazla. Neyse. Ha bir de o müdahale girişiminden sonra teklere koydular beni.

Sesinin gittiği, görebildiğin, kucaklaşabildiğin tüm dostları sıkıca kucaklıyor, özlemlerle öpüyorum. Sana ve tüm dostlara, tüm yürüyüşçülerimizin Nergiz direngenliği, Nergiz kararlılığı, Nergiz gülüşüyle coşkularını selamlarını yolluyorum. Hoşçakal. Kendine iyi bak. □

Muharrem

Elimize posta kanalıyla ulaşan yazıyı haber değeri gördüğümüzden dolayı gazetemizde yayınlıyoruz

Dağlarda, zindanlarda ve kavganın diğer alanlarında şehit düşen yoldaşlarımızı selamlıyoruz

Zirveleri hedefleyen zorlu yürüyüşümüzün kararlı partizanları cüretlice girdikleri savaşımızda bayraklaştılar. Zafer yaratmaya kilitlenmiş, düşman karşısında tavizsiz, coşkulu ve ıslık ıslıldılar. Yüreklarimize direnişi, kavga coşkunu taşıyarak bayraklaşan Partizan yürekler kavga çağrısı olarak zirve yürüyüşümüzde yer alıyorlar. Emekçi halkımıza yönelik teslim alma saldırılarına karşı zindanlarda ve mücadelenin şahdamarı olan gerillanın dağlarda savaşımı yükselten halkımızın yiğit evlatları birer birer şehit düşerken bizler TKP/ML-TİKKO militanları olarak ülkemiz hapishanelerinde süren Ölüm Orucu muharebesini MLM bilinci ve Partizan kararlılığıyla binlerce kez selamlıyoruz ve bizler bu bilinçle muhaberede yitirdiğimiz yoldaşlar; Nergiz Gülmez, Muharrem Horoz, Murat Deniz'in kararlı duruşunun yolundayız. Bizler 15 Ağustos 2001 tarihinde Esenyalı bölgesinde yaptığımız yazılmalarda onların ve tüm devrim şehitlerinin önünde saygıyla eğiliyoruz. Yazılmalarda "Nergiz Gülmez yoldaş ölümsüzdür", "Muharrem Horoz yoldaş ölümsüzdür", "Murat Deniz yoldaş ölümsüzdür" yazılmalalarının yanında bölgenin merkezi yerlerine "Yaşasın TKP/ML-TİKKO", "İbo yaşıyor TİKKO savaşıyor", "TİKKO işkencecilerin peşinde" yazılmalalarıyla bir kez daha selamladık.

Duisburg'da Ölüm Orucu anması

5 Ağustos 2001 tarihinde Ölüm Orucu'nun 236. gününde şehit düşen TKP/ML'nin genç önder kadrolarından Muharrem Horoz anmak amacı ile Almanya'nın Köln şehrinde NRW Partizan okurlarının organize ettiği bir anma toplantısı düzenlendi. Muharrem Horoz'un mücadelesi ve kısa özgeçmişini içeren TKP/ML YDB'nin bildirisinin okunması ile başlayan anma toplantısı daha sonra Ölüm Orucu gazileri ile yapılan röportaj kasetinin gösterilmesi ile devam etti. 200 civarında insanın katıldığı etkinlikte büyük ilgi ile izlenen kaset yoğun istek üzerine 26 Ağustos 2001 tarihinde Duisburg'ta yapılan bir gös-

terimle kitleye sunuldu.

Özelde 2 Ağustos 2001 tarihinde şehit düşen TKP/ML'nin genç önder kadrolarından Muharrem Horoz şahsında genelde ise tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinlik, Ölüm Orucu gazilerinden Sait Oral Uyan ve Ganime Bozlu'nun konuşmasının kitleye sunulması ile devam etti. Tutsaklar "F tipi zindan saldırısının kendilerine yönelik değil; toplumun en ileri kesitine yani devrimin dinamikleri olan tutsakları teslim almakla amaçlanan toplumu

teslim almaya yönelik olduğunu" vurguladıkları konuşmalarında, direnişin mutlaka zaferle sonuçlandırılacağını belirttiler.

Etkinliğin ikinci bölümünde devrimci dayanışmanın güzel bir örneğini sergileyen Grup Kardelen sahne aldı. Akabinde Onur Olgun'un seslendirdiği birbirinden güzel marşlar ve parçalarla etkinliğe katılan 60 civarındaki kitlenin F tipi zindan saldırısına karşı mücadelede daha sahiplenici olunması dile getirilerek program bitirildi. □

EVRENSEL BAKIŞ

Acar Çağlayan

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından yayınlamıyoruz!

Başkan Gonzalo tutsaklığının 9. yılında

Başkan Gonzalo

3 Aralık 1934'te Peru'nun güneyindeki Arequipa'da doğdu. Katolik kilisesine devam ettiği sıralarda bir aktivist oldu. Komünist olması ise üni-

versitede felsefe ve hukuk okuduğu sıralardadır. 16 yaşındayken tanık olduğu bir köylü ayaklanması; O'nun siyasete ilgi duymasına önemli derecede etkili olmuş, ayaklanmada hakın savaştığını, gençlerin barbarca katledilişi karşısında kitlelerin zaptedilmez bir öfkeyle nasıl savaştığını ve ordunun garnizonlarıyla geri çekilmek zorunda bırakıldığını görmüştür. 1960 yılında Ayakuço'da bir üniversitede felsefe hocası da yapan Guzman; öğrencilerle ilgilenmekle birlikte bölgede oturan halkla birçok röportaj yapmıştır. Dr. Guzman bu röportajlardan sonra Mao'yu kavramaya başladığını belirtmişti. 1960'ta iki defa Çin'i ziyaret etmiş, Peru Komünist Partisi'ni yeniden inşa etme ve Peru'da devrim yapmaya hazırlanma mücadelesine önderlik etmeye koyuldu. Köylerde, liselerde ve üniversitelerde parti hücreleri oluşturuldu. 1975'te Dr. Guzman faaliyetlerini illegal olarak sürdürmeye başladı. 18 Mayıs

1980'den itibaren de Peru'daki Halk Savaşı'nı başlatarak önderlik etti. 12 Eylül 1992'de Fujimori diktatörlüğüne yakalandığı ana kadar PKP'yi yönetti. Peru faşist rejimi, Başkan Gonzalo'nun direnişini sindirememiş, PKP önderliğinde gelişen Halk Savaşı'nı etkisizleştirmek amacıyla özelde de Gonzalo'yu küçük düşürmek için yaptığı basın toplantısında; Başkan Gonzalo karşı devrimin kalelerini; sosyalizme, partiye olan inancını haykırarak yaptığı güçlü konuşmasıyla tuzla buz etti.

"Bizler halkın evlatları, işte buradayız, savaş siperleri olan bu siperlerde savaşıyoruz; çünkü bizler komünistiz! Çünkü biz, halkın çıkarlarını savunuyoruz, Partinin ilkelerini ve Halk Savaşı'nı savunuyoruz! Bizim yaptığımız yapmakta olduğumuz ve yapmaya devam edeceğimiz şey budur..." diyerek Peru'da Halk Savaşı'nın tutsaklığıyla engellenemeyeceğini yinelemiştir.

Barışın değil haklı savaşımızın bedelidir

Didar Abla

Türkiye'de bir tutsak ablası olarak 12 Eylül faşizmine karşı mücadele eden Didar Abla; 1940 yılında Hitler faşizminin işgali altındaki Yugoslavya'da doğdu. Yugoslav Devrimi'ne kafa emekçisi olarak katıldı. Radyo sipikeriydi. Üç çocuk annesi olan Didar Abla Türkiye'ye geldiğinde kardeşi Hasan Şensoy MLSPB davasından tutsaktı. Faşist rejime karşı mücadele etmenin hapisane koşullarında birlikte direnmekten geçtiğini gördü ve özgür tutsakların aileleriyle hareket etti. İHD'nin kurulmasında aktif rol oynadı. Hapishanelerin ölüm evlerine dönüştürüldüğü bir süreçte insan hakları savunucularıyla direnişe omuz verdi ve dışarıdaki ai-

Didar Şensoy

lelere umut oldu, direnç oldu içeride-dışarıda... 1 Eylül 1987 "Dünya Barış Günü" emperyalizmin ve yerli uşaklarının sözcüğü bir gündür. Tutsak aileleri ve Didar Abla hapishanelerdeki insani koşulların yaratılması ve ölüm sınırına dayanan açlık grevlerinin son bulması için meclis kapısına dayandılar. Barıştan söz edenler kolluk güçlerini ailelerin üzerine saldırtılar. İnen cop darbeyle Didar Abla şehit düştü. Faşizmin barışı meclis kapısında böyle kutlanmıştır.

Faşizmden barış umanlar bilmediler ki ezilen halkların barışı haklı savaşın zaferiyle gelecektir. □

Ho Chi Minh

1890 yılında Hge An'da dünyaya geldi. Vietnam Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu olan Ho Chi Minh, Hanoi'de ve Fransa'da öğrenim gördü. Fransız Komünist Partisi saflarında konuk üye olarak militanlık yaptı. Ülkesine döndü ve Vietnam Komünist Partisi'ni kurdu. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı boyunca bir yandan Japonlarla, bir yandan da Fransızlarla halkın bağımsızlığı için savaştı.

"Beni Leninizm'e Götüren Yol" başlıklı yazısında anlattığı gibi bilimsel sosyalist dünya görüşünü ulusal bağımsızlık özleminden ülkesini, Fransız sömürcülüğünün boyunduruğundan kurtarmak amacıyla kalkarak bulmuştu. Kuzey Vietnam devletinin kuruluşuna kadar uzun yıllar süren yeraltı mücadelesi ve kır gerillası koşullarında savaşa önderlik etti. 1954'de Cumhurbaşkanı seçilen Ho Chi Minh, ölümüne dek ülkesinin kaderini elinde tuttu. 1969 yılında Hanoi'de öldüğünde ülkede ulusal yas ilan edilmemesini vasiyet edecek kadar alçak gönüllüydü. □

Ho Chi Minh

Zulmün doruk noktası ve süreklileşen 12 Eylül Cuntası

Emperyalizme bağımlılık bir yandan sömürü ve zulüm, hak gasplarını yoğunlaştırırken diğer yandan buna karşı çıkan muhalif güçlerin oluşmasının da zeminini yaratıyor.

TC tarihi boyunca yükselen her muhalefeti (Ulusal ve sınıfsal) kanla bastırarak sorunların "çözümü" yolunu aradı. Zira, emperyalizme bağımlılık, faşist rejimin varlığı, demokratik hak verme gücünden yoksunluk, onlara tek yolu bırakıyor; dizginsiz devlet terörü.

12 Eylül 1980 Askeri faşist Cuntası'da bu gerçeğin sonucu günde-

me geldi. Yükselen halk muhalefeti, hak alma ve sistemi sorgulama sürecine girmişti. İşsizlik, yoksulluk, hak gaspları bugünkü gibi insanları canından bezdirmişti.

Faşizm gelişen mücadeleyi kesintiye uğratmak, yönünü değiştirmek ya da halkın bilincini karartmak için çeşitli yöntemlere başvurdu. Provokasyon ortamları yarattı. Sivil faşistleri muhalif güçlerin üzerine sürerek sorunu sağ-sol çatışması olarak göstermeye çalıştı. Ya da Maraş'ta olduğu gibi insanlık dışı bir katliam yaparak alevi-sünni çatışmasını yaratmak istedi. Gelişmelerin önünü almayınca "sağ-sol çatışmasına, kardeş kavgasına son vereceğiz" demagogisiyle Cunta rejimini getirdiler. Sonuç; 100 binlere varan siyasi tut-

sak, katledilen onlarca insan, kapısına kilit vurulan demokratik kuruluşlar ve siyasi partiler.

YÖK, Yüksek Hakem Kurulu, MGK gibi kurumlarla cehenneme çevrilen bir ülke ve suskunluk çemberi içinde yok edilmeye çalışılan insanlık...

Cunta rejimi her ne kadar göstermelik olarak da kimi sağcıları içeri atsa da, esas hedef sınıfsal ve ulusal muhalefeti ezmek içindi. Gerçek; faşistlerin dediği gibi idi: "Bizim kendimiz içeride ama fikirlerimiz iktidardadır."

12 Eylül sadece katliam, fiziksel imha, hak gaspları ve yıllar süren zindan saldırısıyla yaklaşmadı. Ondan daha da tehlikeli olarak ideolojik saldırıya geçti. İnsanların sosya-

lizm umutlarına saldırdı. Bencilliği, bireyselliği, kapitalizmi kutsayarak toplumu kapitalizm bataklığına çekmeye çalıştı. Askeri cunta daha sonra sivil cuntaya evrilerek bugüne gelindi.

24 Ocak 1980 kararlarıyla ekonomik temeli atılan cunta 1982

Anayasası'yla siyasal zırha büründü. Bugün 12 Eylül cuntasının uygulamaları IMF ve DB dayatmalarıyla sürmektedir. Ülkenin kaderini belirleyenler yine MGK'dır, YÖK'dür, Ekonomik Sosyal Konsey'dir.

Cunta rejimlerine karşı çıkmanın yolu, sınıf bilinciyle yaratılan halk hareketlerini güçlendirmekten ve sosyalizmi hedeflemekten geçiyor. □

Sırma Boyoğlu

Sırma Boyoğlu

Faşizme karşı mücadelede sokakları bedenleriyle özgürleştirenlerdendi Sırma Yoldaş. TKP/ML sempati-zanı Sırma, faşistlerden ağabeyini kurtarmak isterken kurşunlara hedef oldu. 14 Eylül 1978 günü Tuzla'da bildiri dağıtan faşist bir grup kendilerine

karşı çıkan devrimcilere ateş açtı. Partiye ve devrime bağlı olan Sırma yoldaşın cenazesi her türlü engellemeye karşı halkın ve devrimcilerin sahiplenmesiyle gerçekleştirildi.

Pir Hasan Kulaç

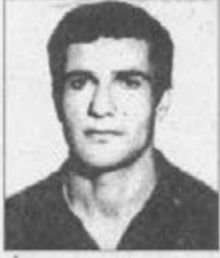
İstanbul'da işçilik yaptığı sırada Proletarya Partisi'yle tanıştı. Sömürüyü çalışma koşullarında daha da hissedilen Pir Hasan, işçi arkadaşlarını edindiği proleter bilinçle örgütledi. Birlikte patrona karşı mücadele verdiği arkadaşlarıyla birçok kez baskıyla karşılaştı. Ve birçok fabrikadan atıldı. 12 Eylül ile birlikte aranmaya

başladı. Kırsal alanda faaliyetine devam eden Pir Hasan 4 Eylül 1981 tarihinde Dersim'e çevre illerin dışında Kayseri, Bolu Hava İndirme Tugayı'nın gelmesiyle başlayan operasyonda Mercanlar mıntkasında düşmanın kuşatması sonucu çıkan çatışmada doğduğu toraklara tohum oldu. □

Pir Hasan Kulaç

İbrahim Kara, Ali Geçgel, Munzur Geçgel

İbrahim Kara

Refahiye'li yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşlarda annesini kaybeden İbrahim Kara'nın yaşamı inşaat fabrikalarında geçti. Singer, Elsa, Kartal, Maltepe, Gümüşsuyu ve Feriçelik fabrikalarında çalıştı. Bir işçi dürüstlüğüyle hareket eden İbrahim yoldaş, olumlu kişiliğiyle çevresinde tanınır, sevilir. Bu kişilik özelliklerine prole-

Ali Geçgel

ter bi-
linç eklendiğinde o artık Proletarya Partisi'nin bir üyesi ve Halk Ordusu'nun İstanbul Anadolu yakası komutanlarından-
dır.

İbrahim Kara, Ali Geçgel'le birlikte 3 Eylül günü işkenceci polislerden Fikret Çetin'in cezalandırılmasından sonra İzmir'in Hatay semtinde polis arama noktasına denk gelir ve çatışmaya

Munzur Geçgel

girerler. İbrahim yoldaş çatışmada şehit düşerken, Ali yoldaş sağ yakalanarak işkenceci Kaypakka-ya militanlığınca direnir ve işkenceci katledilir. TKP/ML'nin 1. Konferansında PÜ oldu. Desim Mazgirt doğumlu olan Ali Geçgel'in abisi Munzur Geçgel, kardeşinin cenazesini almak için gittiği İzmir'de gözaltına alındı ve işkenceci katledildi. □

2 Eylül 1977

1 Mayıs Mahallesi Ümraniye direnişi

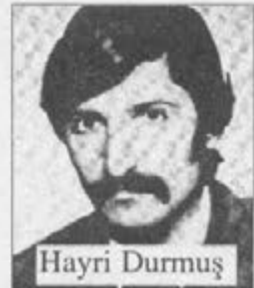
En insani talepleri, hakları zorla bastırılan ülkelerde bir gecekondu hakkını bile harcına kanını akıtmadan alamazsın. Zulmün sahipleri dünyanın her yerinde yoksul emekçi halklara açlığı yoksulluğu reva görmektedir. Sen sustukça onlar konuşur, sen bekledikçe onlar kepeçlerle, panzerlerle yıkarlar kondularını. Yoksul emekçi halkların yaşadığı gecekondu mahellerinde devlet konu mafyaları yaratarak insanlarımızın binbir emekle yaptığı evlerine el koymakta ya da para karşılığında senin olan evi yine sana satmaktadır.

İşte gecekondulaşmanın yoğun olduğu mahallelerden biri de Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi. Ancak bu mahallenin siyasi niteliği, arazi mafyasının eline geçmesini engelliyordu. 2 Eylül 1977 yılında 1 Mayıs Mahallesi'ndeki gecekonducuları yıkmak için panzerler eşliğinde bir saldırı başlar. Proletarya Partisi'nin öncülük ettiği gecekondu direnişi saat 11:00'den 14:00 kadar sürer. Panzerlere karşı taşla, örgütlü bir şekilde hareket eden gecekondu halkı 12 devrimci evladını şehit verdi. Saldırı bedellerle geri püskürtülmüştü. Tarihe 2 Eylül direnişi olarak geçen Ümraniye direnişinin yaşandığı mahallenin adı 1 Mayıs Mahallesi olarak geçti. Emekçi halka bu pratik mücadele yoluyla siyasi mesajlar verilerek politize etmek ve devrim mücadelesine seferber etmek hedeflendi. Cuma Gül, Hüseyin Aslan, Hüseyin Çaparoğlu, İmam Poyraz, Hasan Yıldırım direnişte devrimin temellerine harç oldular. □

Teslimiyet zincirlerini yaşamlarıyla parçalayanlar...

"Teslimiyet ihanete direniş zafere götürür" şiarını bedenlerinde hücre hücre eriterek bir tarihsel imha ve ihanet döneminden büyük bir tarihsel direniş dönemine öncülük edenlerden M.Hayri Durmuş, Kemal Pir, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek; militan tarzın zindanlarda da sürdürücüsü oldular. 14 Temmuz 1982'de başladıkları ÖO'nda 12 Eylül günü 57. gününde Kemal Pir, 62. gününde Hayri Durmuş,

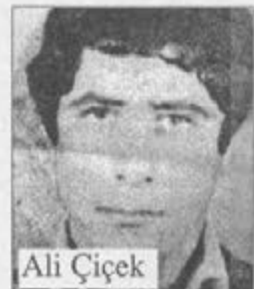
1955 yılında Karakoçan'ın Qumik Köyü'nde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Bingöl'de tamamlayarak Hacettepe Tıp Fakültesi'ne girdi. Daha lise yıllarında devrimci düşüncelerle tanışan Hayri durmuş, bu avantajını üniversitede inceleme ve araştırmayla geliştirdi. 29 Kasım 1979'da yakalandığında PKK/MK üyesiydi. Mütevazilik, olgunluk, soğukkanlılık ve davasına bağlılıkta seçkin devrimci önderlerdendi.

Hayri Durmuş

Akif Yılmaz

Ali Çiçek

Kemal Pir

Akif Yılmaz ve Ali Çiçek ölümsüzeleşti.

Mehmet Hayri Durmuş:

talan edilmesi, halkının onurunun ayaklar altına alınması karşısında

duyduğu devrimci kinyetle dikildi faşizmin karşısına. Tutsak düşü-ğünde PKK/MK üyesi ve bir komutandı.

Akif Yılmaz: 1956 yılında Kars'ın Ardahan ilçesi Beşiktaş Köyü'nde doğdu. Yoksul bir köylü ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Akif Yılmaz daha çok küçük yaşta yaşamın sorumluluğunu omuzlarında hissetti. Ekonomik sıkıntılar içinde lise 2. sınıfa kadar okuyabildi. Okulu bırakarak çalışmaya başlayan Akif, bu süreçte devrimcilerle tanışmış, 71'ler döneminin devrimci atılımı içerisinde aktif olarak yer almış. 1976'da Kars'a dönen Yılmaz, okuluna tekrar devam ederek öğrenci gençlik içerisinde yoğun bir çalışma yürüttü. Eğitim Enstitüsü'nde okurken görevlendirildiği Diyarbakır'a geçti, tutsak düşüne kadar burada faaliyet yürüttü.

Ali Çiçek: 1961 yılında Urfa'nın Hilvan ilçesi Kabahaydar köyü'nde doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Ali Çiçek, görevlerine bağlılığı ve dürüstlüğü ile öne çıkıyordu. Diyarbakır 5 Nolu Zindanı'nda dayatılan her türlü tecrit ve teslimiyete karşı başlatılan ÖO'nda yerini alarak devletin oyunlarını boşa çıkar-
dı. □

İrfan Çelik

Siyasi mücadeleyle 1968'lerde tanışan İrfan Çelik, 12 Mart ile birlikte tutuklandı. PDA saflarındayken iki yıllık gerilla eğitimi için Filistin'e gönderildi. İbrahim Kaypakka-ya'nın PDA içerisindeki revizyonizme karşı başlattığı Marksist-Leninist muhalefet sonucu Doğu Perinçek tarafından İbrahim'i öldürme görevi verilmesi İrfan Çelik'in İbrahim'le dostluğu düşünülerek yine Perinçek tarafından iptal edildi. Bir süre sonra İbrahim'le birlikte PDA'dan ayrılan

Çelik, TKP/ML kadrosu olarak Urfa'da tutuklandı. Diyarbakır İşkencehanelerinde sır vermedi. 75'te hapis-hane-den çıktı, 1976'da

AEP'çi tezleri benimseyen grupla beraber TKP/ML'den koptu. 26 Temmuz 1980'de tekrar gözaltına alındığında TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi Genel

Sekreteri'ydi. Uğradığı işkence sonucunda yoldaşlarına zarar vermemek davaya ihanet etmemek için yanlış bir yonteme başvurarak Davutpaşa Askeri Hapishanesi'nde kendi elleriyle yaşamına son verdi. □

Himalayalardan Maoist gök gürültüsü

Nepal burjuva-feodal basınında yer alan Maoist eylemlerden bir kesit:

Not: Burada çok kısa ve özet halinde verilen haberler; *Jana Ahwan National Weekly, The Kathmandu Post, Rising Nepal, Telegraph, Nepali Times...* gazetelerden alınmıştır. Bu haberler 12 Haziran ile 12 Temmuz arasında Maoistlerin gerçekleştirdiği yüzlerce eylemlerin sadece küçük bir kesitini oluşturmaktadır.

Maoist bölgelerde sayım yasak

Maoistler, 10. Ulusal Nüfus Sayımına kendi kontrollerinde olan bölgelerde izin veremeyeceklerini açıkladılar. Nüfus sayımının normalde 10 Haziran'da başlaması gerekirdi ancak, bu sayım ulusal yasayla ertelendi. Haber kaynakları Maoistlerin, nüfus sayım birimlerini kontrollerindeki bölgelere sokmadığını bildirmekte. Neden olarak da hükümetin bu sayımı halkın gerçek durumunu ortaya çıkarmak ve onları kalkındırmak için değil aksine Maoistleri ve onlara sempati duyan kitleleri açığa çıkarmak ve akabinde orduyu bölgelere yağarak halk savaşını bastırmak için yaptığını belirtti.

Rolpa, Rukum, Jarjarkot, Jumla, Kalikot, Accham ve Bajura'da halk hükümeti Koirala hükümetinin ancak Singha Darbar'la sınırlı olduğunu açıkladı. Adı geçen bölgelerde nüfus sayımını Maoistler kendi sayım programları için de yapacaklar.

Halk hükümetleri kuruluyor

Rolpa halk hükümetinin sözcüsü Santos Budamagar 15 Haziran'da yaptığı açıklamada; Rolpa halkı ve halk hükümetinin daha önce oluşturulan Bölge Geliştirme Komitesi ni lağvettiğini, dolayısıyla halk hükümeti yetkililerinden izin almadan ilgili komitenin hiçbir şey yapamayacağını belirtti.

Açıklamanın devamında, halk hükümetinin 10 Nisan'da açık ve demokratik şekilde seçildiğini ve sonuçlarının da 16 Mayıs'ta en az 50 bin kişinin katıldığı toplantıda halka açıklandığını ve seçilen hükümetin bölge halkının % 95 desteğini aldığını, bundan önceki tüm organların lağvedildiğini ve bölgenin artık halk hükümetinin kurumları üzerinden yönetileceğini, gelen her tür gelir ve bağışın yeni seçilen yetkililer ve hükümet tarafından tasdiklenmesi gerektiğini, herhangi bir iş kurmak ve yapmak isteyenlerin halk hükümetinden izin almalarının zorunlu olduğunu ekledi.

Daha fazla halk hükümeti

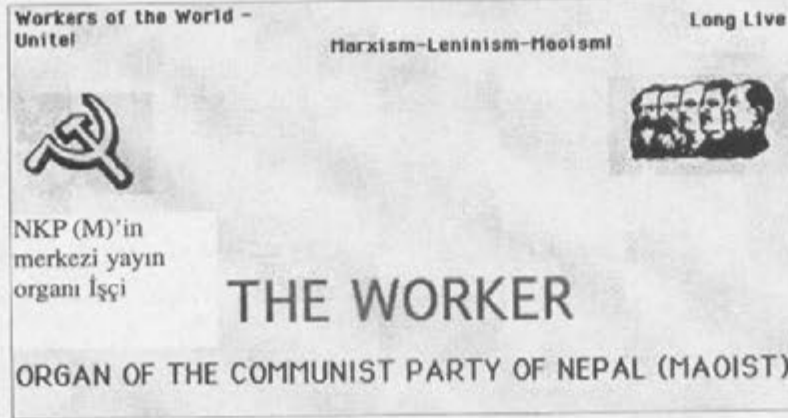
Halk savaşının altıncı yılında Maoistler halk hükümetlerini bir çok bölgede çoktan kurdular. Ve şu anda yeni dört bölgede daha kuracaklarını açıkladılar.

Maoistler Dhangadi polis karakolunu yaktı

29 Haziran'da Maoistler Dhansighpur ve Bardawa köyleri arasında bulunan polis karakolunu ateşe verdiler. Tikapur polis şefinden yapılan açıklamaya göre, Maoistler 100 litrelik benzin dökerek yakmışları karakolda bulunan tüm belge ve mobilyaların binayla birlikte yok edildiğini, karakolun artık kullanılamaz hale getirildiğini ve orada bulunan tüm askeri malzemelere el konulduğunu açıkladı.

Tanahun ve Kahilapur polis karakollarına baskın

29 Haziran 01'de Halk Kurtuluş Ordusu (HKO) Tanahun bölgesinde Kihun Polis Karakolu'na saldırdı. Bu bölge başbakan yardımcısı R. Paudel'in bölgesi. Saldırı sırasında karakolda 25 polis vardı. Saldırıda 5 polis ölümler, diğerleri savaş suçlusu olarak teslim alındı. Tüm askeri mühimmata el konulmuştur. Yanı sıra karakol yakının da bul-

nan hükümet binası da gerillalar tarafından yıkılmıştır. Aynı şekilde faşist Grija Koirala'nın bölgesinde HKO'nun çok sayıda eylemleri gerçekleşti.

Ayrıca 2 Haziran'da HKO Güney Rolpa'nın Dang Bölgesi'nin Kahilapur polis karakoluna düzenlediği saldırıda polisler teslim alınmıştı. Bu çatışmada iki polis ve iki gerilla öldü. Karakolda bulunan tüm askeri mühimmata el konulmuş ve savaş suçlusu olarak teslim alınan yaralı polislerin sağlık tedavisi Maoistler tarafından yapılmıştır.

Balaju Endüstri Alanı'na bombalı saldırı

3 Temmuz öğleden sonra anahtar konumunda ki Balaju Endüstri Alanına Maoistler tarafından düzenlenen güçlü bombalı saldırıda en aşağı iki milyon Rupilik hasarın olduğu açıklandı. Polisin yaptığı açıklamada saldırıda herhangi bir can kaybı olmazken, patlama sesinin en az beş kilometre ileriden duyulduğu belirtildi. Endüstri alanında görevli bir yetkili, altı yıl önce Maoistlerin başlattığı halk savaşından sonra buraya ilk kez saldırı düzenlendiğini açıkladı.

Maoistler Rolpa'da 34 polisi teslim aldı, ikisini ise öldürdü.

4 Temmuz'da Rolpa'nın Kusum Polis Karakolu'na bağlı güçlerin "doğu-batı otoyolu"nda hareket halindeyken Maoistlerin önceden hazırladıkları "ileride tehlike var, arabanızı durdurunuz" yazılı uyarı tabelası nedeniyle durduğu anda aniden Maoistlerin saldırısına uğramış, çıkan çatışmada iki polis ölümler 34 polis de teslim alındı. Arabada bulunan her şeye gerillalar tarafından el konuldu.

Baluwatar'ı sarsan bombalı saldırı

4 Temmuz sabahı Katmandu'nun en güvenli yerinde, baş yargıç K. Prasad'ın bulunduğu merkezin önünde Maoistlerin bombalı saldırısı gerçekleşti. Binanın hemen bitişiğinde başbakan Grija Koirala ve parti başkanının evleri bulunmaktadır.

Saldırının sabah saat 6.15'te gerçekleştiği ve o saatlerde baş yargıç, başbakan ve parti başkanın evde bulunduğu ve bunun K. Prasad'a yönelik Maoistlerin düzenledikleri ikinci saldırı olduğu belirtildi. Önceki saldırı geçen Şubat ayında konvoy halinde Birendranagar'da geçerken pusu kurduklarını ve 6 polis görevlisinin öldürüldüğü belirtildi.

Maoistlerin yeni kuralı

Maoistlerin yaklaşık 10 ay önce işletme sahibi ve diğer insanlardan almaya başlattıkları

para kampanyası giderek yaygınlaşıyor ve zorunlu hale geliyor. Maoistlerin Tanahun Bölge Komitesi Sekreteri Shektar imzasıyla yapılan

açıklamada işletmelere, iş verenlere ve diğer kesimlere daha önceden de vergi ve bağış amaçlı bir mektup gönderdiklerini belirtti.

Tanahun bölgesinde iş yapan 35 işletmeçi ve müteahhit Maoistlerden böylesi mektup aldıklarını ve kendilerinden yaptıkları işin büyüklüğü ve kazançlarının durumuna bağlı olarak 10 bin ile 100 bin Rupî arasında bir verginin istendiğini ve bunun da Temmuz ortasına kadar ödemesinin zorunlu olduğunu açıkladı.

Mütahitler birliğinin eski başkanı, işin alınması için açılan ihalelere bir çok yolsuzlukların yaşandığı, ihale bedelinin en az % 15-20'lik kısmının ihale açan komisyonun şefine rüşvet olarak verildiğini, Maoistlerin ilk önce bu yolsuzlukları durdurmaları gerektiğini ve bunu yaptıkları takdirde yardımı gönüllü olarak Maoistlere yapacaklarını açıkladı.

Katmandu Vadisi'nde Maoistlerin bombalı pankartları

5 Temmuz'da Katmandu vadisinde halk Maoistlerin bombalı ve bomba süsü verilmiş pankartlarıyla uyandı. Büyük vadinin bir çok şehri; (Katmandu, Patan, Bhaktapur) bombalı pankartlar süsledi. Pankartlarda kral ve Koirala karşıtı sloganlar yazılıyordu. Maoistlerin ülkenin kalbi durumunda ki merkezlerde saldırılarına çok daha fazla ağırlık vermeleri ve yaşamı bu denli etkilemeleri Maoist tehlikenin ülkede ne boyuta geldiğini açıktan gösteriyor.

Maoistler Kailali'de toprağa el koydu

5 Temmuz'da uzak batıda, Tikapur yöresinde toplam 30 Bighas (dönüm) toprağa Maoistler önderliğinde ki Tüm Nepal Köylü Örgütü'nün el koyduğu açıklandı. El konulan toprağın halka dağıtıldığı belirtildi. Toprak sahibi ağarın halk savaşının güçlenmesiyle birlikte Katmandu'ya taşındığı, geride kalan mülkiyeti, toprağı ise Hindistanlı birisine işletmesi ve bakması için bıraktığı açıklandı.

Maoistlerden kral ailesinin katliamına ilişkin açıklama

NKP(Maoist)'tin 6 Temmuz'da başbakan Prachanda imzalı yaptığı yazılı açıklamada; geçen Cuma günü Hindistan ve Koirala hükümeti tarafından çok iyi planlanmış bir senaryo ile kral Birendra ve ailesinin katledilerek yok edildiğini açıkladı.

Dailekh'de halk hükümeti

NKP(Maoist)'tin denetimindeki Dailekh Birleşik Halk Hükümeti en az 24 bin kişi-

nin katıldığı bir halk toplantısıyla programını deklere etti. 7 Temmuz'da Dailekh halk hükümeti komitesine seçilen Maoist görevli B. Kumar Bam kamuoyuna yaptığı açıklamada, en az 24 bin kişinin katıldığı halk toplantısında bölge düzeyinde Halkın İktidarını kurduklarını açıkladı. Ve bildiği gibi halk iktidarları daha önceden Rukum, Jajarkot, Salyan, Rolpa'da kurulmuştu.

Maoistler Nepal çapında genel grev çağrısı yaptı

NKP(Maoist) başkanı Prachanda imzasıyla, hükümetin çıkardığı "2001 Güvenlik Yasası" kararına karşı 12 Temmuz'da tüm ülke çapında genel grev çağrısı yaptı. Çağrıda, 1990'daki tarihsel halk hareketini katleden yeni yasaya karşı partinin pek çok alanda ciddi protestoları yürürlüğe koyacaklarını açıkladı.

Aynı çağrıda, yerli ve yabancı gericiliğin el ele vererek gerçekleştirdikleri kral ailesi katliamından sonra hükümetin yeni yasayı halka zorla empoze edeceklerini ve bu konuda halkın çok duyarlı olmaları gerektiğini açıkladı.

Nepal kızıl ordusu daha geliştirilmiş saldırıları düzenliyor

NKP(Maoist)'tin 12 Temmuz'da hükümetin çıkardığı anti-demokratik ve Nepal anayasasına karşı olan çıkarılan yeni yasanın ülke çapında genel grevle protesto etme çağrısıyla, Halk Kurtuluş Ordusu ülkenin batı ve orta bölgelerinde Kusum eyleminden sonra pek çok ciddi saldırılar gerçekleştirdi.

Cuma akşamı Halk Kurtuluş Ordusu Gulmi'nin Wamitaksar polis karakoluna saldırarak 9 polisi öldürmüş, diğerlerini de ağır yaralamıştır. Wamitaksar, Gulmi ve Baglung bölgeleri arasında çok stratejik bir noktadır. İkinci saldırı ise Lamjung'un Bichaur'da gerçekleşti. Bu saldırıda 21 polis öldürülürken geri kalanı ise çeşitli düzeyde yaralandı. Bu polis karakolu, polisin kitleler ve insan haklarının en büyük düşmanı olduğu yönündeki düşünceye en ciddi katkıları sunmuştu. Bu Gulmi bölgesinde polisin bu güne kadar tek bir saldırıda verdiği en büyük kayıp olmuştur. Bichaur, Lamjung ile Gorkha arasında anahtar rolde olan bir bölgedir. Bu polis karakolları ordunun savaşa katılmasıyla birlikte, Maoistleri çembere almada ciddi görevler üstlenecekti.

Üçüncü saldırı da Katmandu'nun 65 km kuzey-batısına düşen Nuwakot bölgesinin Taruka polis karakoludur. Şu ana kadar alınan bilgilere göre saldırıda en az 10 polis öldürülmüş, çok sayıda polis ise ya yaralanmış ya da teslim alınmış. Nuwakot'da Maoistler özellikle son zamanlar geniş katımlı kitle toplantılarına, halk komiteleri ve diğer örgütlerin kuruluşuna vb faaliyetlere büyük ağırlık vermişlerdi.

HKO, her üç saldırıda da polis karakolunda bulunan her türlü askeri ve diğer malzemelere el koydu. Peş peşe düzenlenen bu büyük saldırılarla, Maoistlerle kuşatılmış diğer polislerin morali alabildiğince düşmüş bulunuyor. □

Nato askeri güçleri

Balkanlarda emperyalist işgal

kontrolündeki NATO'nun bölgeye hakim hale gelmesini sağlamaya çalıştı. Son dönemlerde bölgedeki pazar kapma ve hakimiyet sağlama, var olan hakimiyeti geliştirme mücadeleleri Makedonya üzerinde oynanan oyunlarla derinleşmeye başladı. Her şeyin emperyalistler tarafından birbirine katılarak gizlenmeye çalışıldığı bölgede yine halklar birbirine düşürülmeye çalışılıyor.

AB emperyalistlerinin manevraları sonucunda NATO'nun bölgedeki gücünün geri çekilmesi gündeme geldi. AB'li emperyalistler NATO'dan boşalan yeri kurmayı tasarladıkları AGSK ile doldurmayı düşünüyorlar ve bunun içinde manevralara girişiyorlar. Emperyalizmin bilinen taktiği olan böl-parçala-örgütüle-yönet taktiği buralarda kendini gösteriyor. Bu amaçla ABD, NATO'nun bölgeden çekilmesinin bölgedeki egemenliğini azaltacağını bildiğinden bunu engellemek için bölgesel savaş çıkartmaya ve bu savaş sonucunda NATO'nun olaya müdahalesiyle beraber bölgedeki egemenliğini pekiştirmeye, geliştirmeye ve kalıcılaştırmaya çalışıyor.

ABD emperyalistlerin bölgedeki hakimiyetleri sarsıntı yaşamaya başladığı bir dönemde Amavutların Ulusal Kurtuluş Ordusu, Makedonya'daki Amavutların daha fazla hakka sahip olması için Makedonya ile savaşmaya başladı. UKO yaptığı açıklamalarda NATO'nun bölgeyi işgal

etmesini bile savunmaya başladı.

Bugün gelinen aşamada NATO'nun aracılığı ile UKO ve Makedonya arasında "barış" görüşmeleri sürmekte. Anlaşma metninde "Amavutçanın kullanım alanının genişletilmesi, kültürel-etnik sorunlarda azınlık vetosu hakkı, polis ve kamu yönetimindeki Amavut oranının artırılması, İslam ve Hristiyanlığın eşit statüye getirilmesi, adem-i merkezizetiğin teşvik edilmesi, UKO'nun silah teslim etmesi, 3500 NATO askerinin konuşlanması" maddeleri yer almaktadır.

Bugün Fransa, İngiltere ve Çek birliklerinden 400 asker Makedonya'ya gönderildi. Ayrıca İngiltere 700 askerini daha bölgeye göndermeye başladı.

Makedonya'da İngiltere'den 1100, Fransa'dan 530, Almanya'dan 500, İtalya'dan 450, Yunanistan'dan 350, Hollanda'dan 250 asker, Türkiye'den 150, İspanya'dan 130, Çek Cumhuriyeti'nden 120, Belçika'dan 90 ve Norveç'ten 22 asker bulunacaktır.

NATO birlikleri Makedonya'da Amavut gerillalardan 3 bin adet silah toplama-yı hesaplıyor. Fakat Makedonya yaptığı açıklamada yaklaşık 7-8 bin gerillanın bulunduğunu ve toplanması gereken silah

sayısının 85 bin civarında olduğunu açıkladı. NATO UKO'nun silahlarını toplamaya geldi-

ği ve kalacağı süreyi yaklaşık bir yıl olarak açıkladığı dönemde Arnavut Ulusal Ordusu

(AUO) adlı bir örgüt barış görüşmelerini tanımadığı açıkladı. NATO Makedonya Misyon Şefi Orgeneral Gunnar Lange yaptığı açıklamada "UKO denetimi altında olmayan hiçbir örgütü silahlılandırmayacağız" diyerek oynanan oyunun yeni bölümlerini açıkladı.

Son gelişmelerle birlikte gerçekleşen barış görüşmeleri ve silah teslim olayının NATO'nun bölgedeki işgalini kalıcılaştırma senaryolarının parçaları olduğu görülüyor. NATO'nun bölgeye yerleşmesiyle beraber ABD pastadan pay kapma yarışında geride kalmışlığını giderecek ve rakiplerine oranla bir adım öne geçmiş olacaktır.

Balkanlardaki Amavut, Makedon, Sırp, Boşnak... ve çeşitli halkların kurtuluşunu bu emperyalist ülkeler hiçbir daim önemsememişlerdir. Emperyalistlerin tek derdi daha fazla kar elde edebilmektir. Bunun için halkları birbirine düşürmekten hiç çekinmezler. Ezilen yoksul emekçi halkın bu oyunları boşa çıkarması ve kendi kardeşliklerini, kader birliklerini pekiştirebilmek için bir an önce bu emperyalist haydutlara karşı kendi iktidarlarını kurma çabası içine girmeleri gerekmektedir. □

Dünya üzerinde emperyalistlerin elde etmek için kıyasıya birbirleriyle çatıştıkları bölgelerden biriside Balkanlar. Tarihte paylaşımı noktasında bir çok kavgaların çıktığı, emperyalist haydutların elde edebilmek için sürekli birbirleriyle çatıştığı ve bir çok etnik grup ve dinden halkların bir arada yaşadığı bölge Balkanlar. Son dönemlerde Rus Sosyal Emperyalizminin çöküşüyle beraber diğer emperyalist haydutların pay kapmak için birbirlerine çelme takmalarının bir vesilesi Balkanlar. Önce Kosova savaşı yaşandı. Şimdi de Makedonya ile Amavutların Ulusal Kurtuluş Ordusu arasında bir savaş yaşanıyor. Emperyalistlerin özellikle ABD emperyalizminin Rusya'dan boşalan bölgede hakimiyet kurmak için harekete geçmesi fakat bu harekete geçişte geç kalmasıyla beraber bölge üzerinde Alman emperyalizminin bir denetiminin gelişmesi yaşandı. Bunun üzerine ABD bölgede karışıklık yaratarak, uşaklarını kullanıp bölge halklarını birbirine düşürerek, kendi

Ortadoğu: Kaynatılan kazan

İsrail'de yayınlanan Haaretz gazetesine göre İsrail Genelkurmayı: "Sadece radikal Filistin örgütleri Hamas ve İslami Cihad'ın gittikçe artan etkisi nedeniyle, özerk topraklarda denetimini kısmen yitirdiği görülen ve kaçınılmaz bir şekilde gücü zayıflayan Filistin lideri Yaser Arafat ile anlaşmaya varılabileceğini" düşünüyor.

Daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz üzere Ortadoğu'daki emperyalist planlar hızla uygulanmaya konuyor. Emperyalistler arasındaki hegemonya savaşı hergün yeni taktiklerin uygulanmasını ve bu taktiklerin halklara acı veren sonuçlarını görmemizi beraberinde getiriyor.

ABD'nin bölgedeki bıçak ucu pozisyonundaki İsrail sürekli olarak Filistin halkına saldırmakta ve onları katletmektedir. Bu saldırılar esnasında son model silahları kullanan İsrail'i askerlere karşı ise çoğunluğu çocuk olan Filistin halkı sapanlarla ve taşlarla karşı koymakta. Taş ve sapanlarla savaştan Filistin Halkına karşı katliam girişimlerinde bulunan İsrail, Ramallah, Gazze Şeridi, Cenin'e tanklarla, toplarla saldırı yapmakta bu da yetmiyormuş gibi Filistinliler'in yaşadığı bir çok şehre abluka ve ambargo uygulamakta. Yollarda kimlik kontrolü aramalarını sıklaştırarak Filistinlilere yaşamı zehir etmeye çalışmaktadır. Daha önce arabayla 15 da-

kada evlerinden işlerine gidebilen Filistinliler bu kontrollerle beraber 3-4 saati bulan yolculuklar sonucunda işlerine gidebiliyorlar.

17 Ağustos tarihli Washington Post gazetesinde yayınlanan yazısında George F. Will "Kısa bir savaşın dört hedefi olmalı. Bir; teröristleri öldürmek ve yakalamak. İki; Filistin Yönetimi'nin askeri altyapısını yok etmek. Üç; Filistin Yönetimine faydası olan diğer altyapıları yok etmek. Ve dört; İsrail'in nihai sınırlarını belirleyerek bu sınırlara bir duvar dikmek. Bütün Kudüs bu duvarın içinde olmalı." diye yazıyor. Tarafsız ve "barış" temsilcisi ABD kendi çıkarlarının Ortadoğu'daki savunucusu ve emirlerinin uygulayıcısı İsrail'i her fırsatta savunarak İsrail'i uyguladığı katliamlara teşvik etmekte. Bölgedeki egemenlik savaşında diğer emperyalist haydutlara pay kaptırmamak isteyen ABD gelişen Hazar Denizi sorunu ile birlikte İsrail ve TC'nin bölgedeki hakimiyetlerini arttırmaya çalışıyor. ABD son süreçte yeni değişikliklerle oluşturduğu "bir bölgede savaş" konseptiyle beraber kendi ordusunu bu konseptle göre düzenleyerek geri kalan işleride uşaklarının yapmasını sağlama amacına ulaşmak için her türlü yöntemi deniyor. Bu bağlamda İsrail'in bölgede tamamıyla ABD otoritesini sağlamlaştırması gerekmektedir. Bunun içinde yanbaşındaki

Yaser Arafat'ı teslim almış olsada ikinci intifadayı Arafat'a rağmen başlatan Filistin halkını teslim alması gerekiyor. ABD ve İsrail, Filistin halkını teslim alana kadarda saldırılarını devam ettirecek.

"Emperyalizmin uşağı İsrail'in saldırılarına karşı Filistin halkı taşla, sapanla direnirken İslami Cihad, Hizbullah gibi örgütlerde intihar eylemleriyle İsrail'e karşı eylemler gerçekleştiriyorlar. Bu örgütlerin yanısıra 25 Ağustos tarihinde Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi'nde İsrail'in Marganit üssüne silahlı saldırıda bulundu. Silahlı saldırıda biri binbaşı, biri çavuş olmak üzere 3 İsrail askeri ölümlerine sebep oldu. İsrail bu saldırının hemen ertesinde FDKC liderlerinden Ebu Ali Mustafa'yı katletti.

Emperyalizmin her türlü oyununa, hilesine, katliamına rağmen halklar emperyalizmi tarihin çöplüğüne gömeceklerdir. Hiçbir güç Filistin halkının onurlu mücadelesini engelleyemeyecektir. Bugünlerde emperyalizmin içinde bulunduğu bunalım, "küreselleşme" karşıtı eylemlerin gelişmesi, anti-emperyalist, anti-kapitalist hareketliliğin canlanması, dünyanın birçok bölgesindeki yoksul, emekçi halkın başkaldırışı emperyalizmin yaklaşan sonunun göstergeleridir. □

Mumia Abu-Jamal'a ve Tüm Devrimci Tutsaklara Özgürlük

19 Aralık 1981 tarihinden beri ABD

emperyalizminin ölüm koridorlarında yaşam mücadelesi veren Mumia Abu-Jamal'ın direnişini selamlamak ve derhal serbest bırakılması için aralarında Halklarla Dayanışma Derneği (ATİK)'nin de bulunduğu 60'ın üzerinde örgüt tarafından, Paris-Opera Meydanı'nda bir miting düzenlendi. 17 Ağustos 2001 tarihinde yapılan miting, aynı anda tüm dünyada birden gerçekleştirildi.

Yaklaşık 400 kişinin katıldığı mitingde Halklarla Dayanışma Derneği "İrkçilik ve faşizm insanlığın en büyük düşmanıdır" yazılı pankartını açarak, konuya ilişkin Fransızca bildiriler dağıttı. Yine CGT'nin de "Abu-Jamal'e özgürlük" yazılı pankartı dikkat çekiyordu. Miting boyunca sık sık "Abu-Jamal'e özgürlük", "Bush, katil-faşist", "Yaşasın halkların kardeşliği"...vb sloganlar atıldı.

Bilindiği gibi, özellikle son yıllarda tüm dünya çapında Mumia Abu-Jamal şahsında ABD emperyalizmine karşı protesto gösterileri düzenlenmektedir. 20 yıl önce bir polisi öldürdüğü iddiasıyla tutuklanarak idam cezasına mahkum edilen Abu-Jamal aynı zamanda "Kara Panterler" adlı örgütün de basın sözcüsü idi. FBI'nin bir komplosu olarak bilinen bu cezalandırma ve akabinde yapılan yargılama, tüm dünyada burjuva hukuk normlarınınca bile "adaletli" görülmemeye rağmen güçlü tepkilere neden olmuştur. Özellikle Fransa başta olmak üzere tüm Avrupa ülkelerinin dolaylı olarak bu kampanyaları desteklemeleri, ABD ile aralarındaki çatışmada dünya ölçeğinde "burjuva demokrasisi" alanında birbirlerine gol atmak istemişlerindedir.

Mumia Abu-Jamal'in özgürlüğü için yapılan eylemlere daha güçlü katılım sağlamak, ve bu eylemliliklerde, emperyalizme karşı sloganları ön plana çıkarmak görevi ile karşı karşıyayız. □

Kahrolsun emperyalizm!

Yaşasın halkların kardeşliği!

Paris/Halklarla Dayanışma Derneği (ATİK)

Mumia Abu-Jamal

Geleneksel Hacı Bektaş Şenliği yapıldı

H. Merkezi: Her yıl 16-18 Ağustos tarihlerinde geleneksel olarak düzenlenen **Hacı Bektaş Veli** etkinliklerinin 30.'su 16-17-18 Ağustos 2001 tarihinde yapıldı.

Hacı Bektaş Veli Dernekleri'ni ve Hacı Bektaş Belediyesi'nin organize ettiği şenliğe halkın ilgisi oldukça iyiydi. 15 Ağustos'ta Kültür Sarayı'nın açılışında bir konuşma yapan Başbakan Bülent Ecevit sözde alevilere sahip çıktıklarını söyledi. Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer'de 16 Ağustos'ta yaptığı açılış konuşmasında, "Hiç kimse kişisel ya da politik çıkar sağlamak amacıyla dini, din duygularını ya da dince kutsal sayılan değerleri kötüye kullanamaz" dedi. Şenliğe birçok bakanda katıldı.

Devlet erkanının yer aldığı kutlamalarda oy potansiyeli olarak görülen alevi kitlesini sisteme yedeklemenin politikaları ortaya konuldu. Buna yönelik konuşmalar yapıldı. Her dönem alevi-sünni çelişkileri kullanılarak karşı karşıya getirildikleri yaşatılan katliamların unutturulmaya çalışıldığı alevi kitlesine bir kez daha yalan, demagojik söylemlerde bulunuldu.

Polisin çirkin saldırısı; devrimcilerin tutumu

Etkinlikte devrimci basında standlar açarak yerlerini aldılar. Çadırkentte alternatif şenlikler düzenleyerek 4 mevsimdir devam eden Ölüm Orucu direnişine sessiz kalınmayacağını, sessiz kalmanın insanlık suçu olduğu belirtilerek mücadele etme çağrısı yapıldı. Alternatif şenliklerde başta Güneşe Türkü olmak üzere Vardiya Müzik Grubu, Grup Kutup Yıldızı, Yön Müzik Grubu da yerlerini aldılar. Güneşe Türkü'nün 1. gün anfiide verdiği dinleti coşkuyla dinlendi. H. Bektaş

Partizan'lar Nevşehir Hacı Bektaş Şenliklerinde

yönetimi Güneşe Türkü'ye bir plaket verdi. Çadırkentte yapılan alternatif şenlikte gruplar kitleyi coştururken, omuz omuza halaylar çekildi. Tahliye olan direnişçi **Haydar Baran**, bir tutsak babası ve bir Aymasan işçisi de birer konuşma yaptılar. Yapılan konuşmalar da sık sık "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Yaşasın sınıf dayanışması", "Aymasan işçisi yalnız değildir" vb. sloganlar atıldı.

Hacı Bektaş Veli Şenliği'nde İşçi-Köylü okurları ve Tohum Kültür Merkezi'de kalabalık olarak yerlerini aldılar. TKM ilk gün çadırkentte kısa bir dinleti verdikten sonra **Yılmaz Güney**'in "Yol" filmi gösterime sunup halkla dayanışma örneği sergiledi. TKM çalışanları TKM'yi tanıtan bildirileri ve hücre karşıtı afişleri dağıtırken polis tarafından tartaklanarak keyfi bir şekilde gözaltına alındı-

lar. Gözaltına alınan **Hüseyin Çakıroğlu**, **Filiz Kalkan**, **Erdoğan Dinçer**, **Cemil Dergiz**, **Ayten Kahraman** akşam saatlerinde savcılığa çıkarılarak serbest bırakıldılar. Ölüm Orucu'nu dile getiren önlükleriyle sistemin tutumunu protesto eden bildirileri dağıtan **TU-YAB**'lı aileler ile **Atılım** çalışanlarına da polis saldırarak gözaltına aldı. Şenliğe katılan gazetemiz çalışanları da gazete dağıtımıyla ve TKM çalışanlarıyla hücre tipi hapishanelerine karşı yaptıkları propaganda ve ajitasyonlarla ilgi topladılar. Standımıza halkın ilgisi oldukça büyüktü. Hacı Bektaş Belediyesi ve Hacı Bektaş Dernekleri'nin ortaklaşa düzenledikleri programda sanatçılar türkü, şiir ve ezgileriyle halka güzel anlar yaşatırken yapılan semah gösterileri ve açılan sergilerde halkın ilgisini çekti. Yapılan şenlik 18 Ağustos akşamı sona erdi. □

Almus Görümlü'de Kul Himmet Şenliği

Tokat/ Turhal: Halk ozanı **Kul Himmet**'in diyarı Görümlü eski ismiyle Varzıl'da **9. Kul Himmet Kültür ve Sanat etkinlikleri** bu yılda coşkuyla kutlandı. Yoğun Jandarma ablukasında bulunan şenlik alanında çevre köylerinde katılımı ile çeşitli etkinlikler düzenlendi. Cemevinde başlanan törenler, Dedenin hayır dualarıyla kesinlen kurbanların pişirilip pilavların yenmesinin ardından Kul Himmet'in deyişleri ile devam etti. Ardından sahneye çıkan Görümlü belediyesi halk oyunları ekibi izleyicilerin beğenilerini toplarken; halk sanatçıları ve ozanları **Ozan Sinemi**, **Gülây Kurt**, **Ali Baştuğ**, **Ali Ekber Eren**, **Mehmet Çoban** vb. sanatçıların saziyla sözüyle coşan kitle içerisinde, gençliğin özgün müzik ve devrimci parçalar istemesi sanatçılara getirilen kısıtlamalardan kaynaklı yerine getirilmedi. Türkülerin ardından Tokat'tan gelen **Özüm Semah Ekibi** gösterileriyle tüm dikkatleri üzerine çekti.

Ayrıca komşu köylerden ve illerden gelen satıcılar açtıkları stantlarla şenlik alanına daha çok hareketlilik kazandırırken piknik sofraları ise rengarenk donatılmıştı. □

Görümlü belediyesi halk oyunları ekibi

Merhaba İşçi-köylü ve YDG okurları

Öncelikle sizlere kendimi kısaca tanıtayım. Bende çoğunluğun olduğu gibi işçi sınıfından biriyim. Kültür-sanat üzerine sizinle paylaşmak istediğim, bir iki düşüncemi sizlere aktarmak istiyorum. **Birincisi**, Kartal'a yeni açılan Tohum'un 2. Şubesi üzerine. Tohumun açılışı çok iyi ve de hedefine isabet edecek şekilde açıldı. Malum 6-7 yıldan beridir Kartal'da ailece oturulacak yer dahi kalmadı. Hele kafelerin açılmasıyla birlikte hepten insanlar yozlaştı. Halkların kardeşliği unutuldu. Oturduğum bölge Kartal olduğu ve de ekonomik sebeplerden dolayı fazla açılmadığım için sadece Kartal yöresini yazıyorum. Fakat hemen hemen her yöre de aynı sanıyorum. **İkincisi** ise, fazla okuyup araştırmayan, herşeye çabuk inanan halkımızın kültür ve sanatla kendini bulacağına inanıyorum. Tohum gibi kültür merkezleri çoğaldıkça devrimci kültürün artacağına ve burjuva kültürün etkisinin kırılacağına inanıyorum. Biz işçi arkadaşlar da büyük özveri ile bu gibi kendi kültürümüzü bize sunan yerlere sahip çıkmamız gerekir diyorum ve tüm Umut Yayıncılık çalışanları ve okurlarına sevgilerle tekrar merhaba diyorum □

Kartal'dan Yıldız

Baştarafı 32'de

Bu bölümde vurgulanılması gereken ve Mao'nun ete kemiğe büründürdüğü "savaşta silahların değil, insanların tayin edici olduğu" ilkesidir. Aslında bu ilkenin partinin silahlara hükmetmesi ilkesi ve -sen kendi bildiğin gibi savaş, ben kendi bildiğim gibi savaşım- sözünde ifadesini bulan proletaryanın savaşta kendi avantajlarına dayanması, ilkesi ile yakın bağı vardır.

Mao ezilen yığınların kafalarını kullanarak yumruklarını sıkarak ayağa dikildiklerinde bu sömürü ve talan ordularının avantajlarının büyük oranda nötralize edileceği bilinciyle nükleer güce, çok büyük askeri ve teknolojik güce sahip olan ABD'ye ve diğer emperyalistlere dönerek "emperyalizm kağıttan kaplandır" demiştir.

Rahatça görüleceği gibi birleşik cephe ve proleter askeri doktrin konusunda Mao'nun katkıları devrim yapmada ve onu ilerletmede tayin edici önemde olmalarının yanısıra bu her iki noktada Mao Merkez Komiteyi üst bir düzeye sıçratmıştır.

Mao 1950'lerin sonlarına doğru SSCB'de kapitalist restorasyonun yaşanmaya başlamasıyla proletarya diktatörlüğünün teori ve pratiğini geliştirerek onu üst bir düzeye sıçratmıştır.

Aslında BPKD'nin teorik zemininin oluşturulması "üretici güçler teorisi"nden köklü bir kopuşun gerekliliğinin ortaya çıkmasıyla başlar. "Üretici güçler teorisinden kopuşun felsefi kopuş temelini Mao "Çelişki Üzerine" adlı makalesinde şöyle ortaya koymuştur: "Evet, üretici güçler pratik ve ekonomik temel genellikle birinci ve belirleyici rol oynarlar; bunu inkar eden materyalist değildir. Ama aynı zamanda kabul edilmelidir ki, üretim ilişkileri teori ve üst yapı gibi yönlerde belirli koşullarda birincil ve belirleyici rol oynarlar. Üretici güçler, üretim ilişkilerinde bir değişme meydana gelmeden gelişemez duruma geldiklerinde üretim ilişkilerindeki değişme birincil ve belirleyici rol oynar... Üst yapı (siyaset, kültür vb) ekonomik temelin gelişmesini engellediğinde siyasi, kültürel değişiklikler birincil ve belirleyici rol olur."

Aslında üretim ilişkileriyle üretici güçler arasındaki ilişkide üretici güçlerin her konuda belirleyici ve birincil yön olduğu 2. Enternasyonal döneminde de yaygın bir yanılıydı. Daha doğrusu bu sapma sistemli olarak 2. Enternasyonal oportünistleri tarafından hayata geçirildi. Lenin o dönemde emperyalizm ve proleter devrim teorisini geliştirerek, üretici güçler teorisine büyük bir darbe vurdu. Proleter devrimin ancak üretici güçlerin en fazla gelişmiş olduğu ülkelerde en çok gelişeceği tezi tamda üretici güçler teorisinin o zamanki koşullardaki ifadesiydi. Bu efsane Ekim Devriminin başarısıyla paramparça edildi. Ancak Lenin'in bu konudaki görüşleri yeterince kavranmadı. Daha sonraları Stalin döneminde "üretici güçler teorisi" sosyalist in-

şanın resmi politikasının temeli haline geldi. Stalin bu temel yanılığın dolaylı 1936 yılında "... Böylelikle bütün sömürücü sınıflar artık yok edilmiş bulunuyor" diyerek antagonist sınıflar arasındaki sınıf mücadelelerinin ortadan kalktığını belirtmiş oluyordu. Bu aynı zamanda sosyalist inşa için gerekli olan üretim ilişkilerindeki değişikliklerin yaşanmış olduğunun ileri sürülmesiydi. SBKP için artık görev üretici güçleri geliştirmektir. Tüm bu noktadaki yanılığın (hepsi gıdasını "üretici güçler teorisi"nden alırlar) bürokrat kapitalist sınıfın bizzat Sovyet iktidarı tarafından gelişmelerine olanak tanımak ve proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelelerinin bilinçli olarak geliştirilip yönlendirilmesi görevinin terkedilmesiydi.

Mao "üretici güçler teorisi"ne ikinci darbeyi Sovyet İktisadının Eleştirisi adlı eserinde ortaya koyduğu Marksist-Leninist görüşlerle vurdu. Mao'nun Sovyet İktisadı'nın Eleştirisi'nde işaret etmiş olduğu gibi, üretim araçlarının mülkiyet biçimindeki değişiklik üretim ilişkilerindeki değişikliğin sadece bir yönüdür. Gerek üreticilerin kendi aralarındaki ilişki, özellikle de yönetici kadrolarla üreticiler arasındaki ilişkiler gerekse dağıtım sisteminin tümü üretim ilişkilerinin temel değişimlere tabi tutulması zorunlu olan yönleridir. Üretim ilişkilerinin bu yönleri alt yapıya ait olmalarına rağmen, bu alandaki değişimler esas olarak sürekli ideolojik mücadele yoluyla mümkündür. Dolayısıyla üst yapıdaki ideolojik mücadele, alt yapıda değişikliklerle sıkıca bağlantılıdır, ki bu alt yapı ile üst yapı arasındaki suni ayrışmalar yapılmasını zorlaştırır."

Daha sonraları Kruşçev'in "üretici güçler teorisi"ni bilinçli bir şekilde popüler etmeye çalışma çabaları her düzeyde yoğunlaşmış ve artık sınıflar, sınıf mücadeleleri yerine "üretim yükseltilmesi" teraneleri çokça söylenir, herşey buna daha sistemli bir şekilde bağlanır hale gelmiştir. Hatta Kruşçev bu anlayışın kök salması düşüncesiyle komünizmin sınıfsız bir toplum olduğunu bir kenara bırakarak bolluk (Kruşçev'in ünlü gılaş) toplumu şeklinde tanımlamaya başlamıştır.

Kamu mülkiyetinin tesisıyla, üretim araçları kolektif mülkiyet haline getirilmiştir ama, yasal olarak üretim araçlarının kamu mülkiyeti (yada geniş emekçi kitlelerin mülkiyeti) haline getirilmesi, geniş emekçi kitlelerin üretim sürecinin gerçekte hakimi, efendisi olduğu anlamına gelmiyor. Pe ki bu temsilciler ve kolektiflerin gerçekte geniş emekçilerin hizmetinde çalışıp çalışmadıkları nereden belli olacaktır? İşte bu son derece karmaşık bir sorundur. Hiç bir yasal düzenlemeyi takmaz.

Kapitalist toplumun proleter devrimle çözülen temel çelişkisi, toplumsallaştırılmış üretim ile kapitalist mülkiyet arasındadır. Sosyalist devrimle kapitalist mülkiyet kolektif mülkiyet

haline getirilir. Ama bu çelişkinin bittiği anlamına gelmez. Sosyalist devrimle üretici güçler arasında hem uyum hem de çelişki vardır. Uyum, sosyalist devrimle birlikte mülkiyet sistemindeki değişikliklerden dolayı üretici güçlerin gelişiminin önündeki engellerin kaldırılmasından, çelişki ise tek başına mülkiyet sistemindeki değişikliklerin, tarım ve endüstride gerçek bir toplumsallaşmayı sonuna kadar sürdürme sorununu çözemediğinden gelir. "Bu çelişki yalnızca tamamıyla sosyal bir üretimin yerleştirilmesiyle ve böylece toplumdaki üretim ilişkilerinin tamamen toplumsallaştırılmasıyla etki altına alınabilir. Ekim devrimi döneminde Sovyetlerin tüm Rusya konferansının üretim araçlarının başlıca sektörlerini bir talimatname ile kamu mülkiyetine dönüştürdüğünü pratikte gördük. Fakat bu yalnızca hukuki bir beyanattı. Üretim araçlarının ve üretim ilişkilerinin gerçek toplumsallaştırılması, ancak halk kendi iktidarını somut bir biçimde tüm üretim üzerinde uyguladığı zaman yürürlüğe girecektir. Gerçek toplumsallaştırma budur.

Üretim araçlarının kamu mülkiyetine dönüştürülmesi kendi başına üretim ilişkilerinin toplumsallaştırılmasını getirmez. Tersine bu yeni tipte bir üretim ilişkisini yaratacağı için üretim araçlarının toplumsallaştırılması da gerçekte yaşanmayabilir. Çünkü üretim araçlarının tümü tek bir bütün olur ve üretim araçları üzerindeki genel denetim, siyasi iktidar hiyerarşisinin en üstünde bulunan karar organlarının elinde yoğunlaşır. Siyasi alandaki demokratik merkezileşme, bu aşırı şekilde merkezileşmiş üretim araçlarının toplumsal denetimini çözecek nitelikte olmalıdır. Bu niyetlerin ve isteklerin ötesinde bir sorundur. Hayat bulan bu aşırı merkezileşme gerçekte toplumsallaştırma olasılığını yadsır. Gerçek toplumsallaştırma, yalnızca halkın kendi iktidarını objektif olarak uygulayacağı düzeydir.

Mao'nun stratejisinin en önemli halkası kitlelerin siyasileştirilmesi, kitlelerin siyasi iktidarı kendi elleriyle icra etmeye muktedir kılınmasıdır. Sınıf mücadelesinin kitleler adına partinin yada temsilcilerinin yürütmesi yoğunlaştırılmış olunan üretim araçlarının ve üretimin denetiminin belirli kademelerce yürütülmesi demektir. Terside doğrudur. Bu durum da burjuvazinin bizzat parti içinden durmadan yoğun bir şekilde türemesini doğurur. İşte Mao siyasi iktidarın geniş emekçi kitlelerce icra edilmesini, oluşturduğu çizginin temeli yaparken aynı zamanda üretimin denetlenmesinin ve sınıf mücadelesinin bizzat kitlelerce yürütülmesinin komünizme doğru ilerlemenin tek yolu olduğunu berrakça ortaya koydu. "İnsanlığın geleneğini tayin edecek olan toplumsallaştırılmış üretim ilişkileridir."

Mao sosyalizmdeki çelişkilerin ve antagonist sınıfların varlığının kitleler tarafından kavranması için onlara sık

sık "biri ikiye bölmeyi" öğrenmeleri çağrısında bulundu. Sosyalist toplum çelişkisiz bir bütünden oluşmaz. Bir ara toplum olarak sosyalizm kapitalizme gerilemek ve komünizme ilerlemek şeklinde iki yolla, iki olasılıkla karşı karşıyadır. Sınıflar düzleminde bu iki yolun temsilcileri olan burjuvazi ve proletarya her alanda karşı karşıya gelirler. İşte Mao bu her alandaki karşı karşıya gelişte burjuvazinin alt edilmesi için kitlelerin burjuvaziye karşı mücadelesinin tayin edici olduğu bilinciyle kitleleri doruklara tırmanmaları çağrılarında bulundu. Kitlelerin yüzeyin altında yatan nazik ve geçici durumu somut olarak kavramaları, göze illede görünmesi gerekmeyen (yada göze görünmeyecek) tehlike ve meydan okumaların kitlelerce kavranmasına özel önem verdi. Bunun içinde "toplumdaki çelişkilerin kavranması meselelerin tahlil edilmesinde biri ikiye bölmesini öğrenin" diyordu.

Mao'nun felsefi derinliği onun Marksizm-Leninizm'e "madde bilince, bilinç maddeye dönüşebilir" katkısını sunmasına da yol açtı. "Bu ilke Mao'nun komünist toplumun amacı hakkındaki görüşünü biçimlendirmiştir. Mao Sovyetler'in vaadettiği gılaş komünizmi'ni mahkum etmiş, onun yerine tüm insanlığın gönüllü olarak kendisini ve dünyayı değiştirmesini önermiştir. Mao'nun -odak noktasını proletaryanın siyasi çizgisinin can alıcı sorunları etrafında sınıf mücadelesi yürütmesi ve tüm alanlarda toplumun efendisi olması gerektiğini oluşturduğu- komünist topluma geçiş konusundaki düşüncesi insan bilincinin dinamik ve dönüştürücü rolü hakkındaki kavrayışından kaynaklanır."

Mao'nun bilince ilişkin çizgisi Lenin'le uyum içindedir. Mao'da Lenin gibi kitlelerin bilincinin dönüştürülmesinde, siyasetin kitlelere ulaştırılmasında partiyi esas halka olarak ele aldı. Lenin komünist bilincin işçi sınıfına dışarıdan götürülebileceği, bunun için düzenin sistemli teşhirinin de yapılmasının gerekliliği vb. üzerinde durarak siyasi bilincin ekonomik mücadele içerisinde çıkmayacağını, siyasi mücadelenin daha önemli olduğunu vurgular. Mao ise bunu bir adım öteye taşıyarak "Devrim Kitlelerin Eseridir" şiarıyla kitleleri bilinçlendirmek için, onları burjuvaziye karşı donatmak, hazırlıklı hale getirmek için ve komünizme doğru tarihin ilerleyişinin kitlelerin gönüllü ve bilinçli olarak komünizme gitme mücadelesine katılımıyla mümkün olduğu bilinciyle üst yapıyı ve bunun bir parçası olan kitlelerin kafasındaki her türden geriliğe, burjuva etkiye karşı onların devrimin pratiği içerisinde çekmiş bu pratik içerisinde onların dönüştürülmesi, iktidarı icra eder hale gelmesi için partiyi öncü kurmay olarak sahneye çıkarmıştır.

Parti sorunu gündeme geldiğinde Mao, onu "günahlardan azade" bir örgütlenme olarak görmedi, böyle gösterenlere karşı kesintisiz mü-

cadele yürüttü. Aslında Mao bu sorunu da felsefi açıdan çok önceleri çözmüştü. Çelişkiler Üzerine adlı makalesinde Mao şöyle yazar: "Çeşitli fikirler arasında karşıtlık ve mücadele, parti içinde sürekli vukuu bulur; bu sınıflar arasındaki ve toplumda eski ile yeni arasındaki çelişkilerin parti içerisindeki yansımasıdır."

Mao'nun bu felsefi çözümlemesi devrim öncesinde olduğundan daha çok devrim sonrası için son derece ciddiyetle ele alınması gereken bir çözümlerdir. Parti nihayetinde sınıflı toplumun ürünüdür. Toplumdaki tüm çelişkiler objektif çelişkilerdir ve bu objektif çelişkiler parti içerisine kendilerini istensede istenmesede yansıtırlar. Parti sosyalizmde kamulaştırılmış olunan ve tam da bundan dolayı "bir bütün haline gelen" üretici güçlerin ve üretimin denetlenmesinde karar organı işlevinde görür. Üretim ilişkilerinin henüz toplumsallaştırılmadığı (yada çok yetersiz toplumsallaştırıldığı) koşullarda partinin çeşitli düzeylerinde bulunan kesimlerin burjuvalaşması eğilimi olasılığı mevcuttur.

Çünkü sosyalist toplumun kendisinde sınıfsal çelişkiler, burjuva kategoriler her düzeyde mevcuttur. Bu mevcudluk partinin sosyalist toplumdaki misyonu ve yetkileriyle birleştiği için, parti içerisinde çok çeşitli biçimlerde de olsa bütün olarak kendisini sosyalizmi geriye, kapitalizme doğru götürme eğilimindeki çizgi ile komünizme doğru ilerleme eğilimindeki çizgi arasındaki mücadele sosyalist toplumdaki burjuvazi ile proletarya arasındaki her düzeyde ki mücadelenin odak noktası haline gelir. Mao "burjuvaziye karşı mücadele ediyorsunuz ama onun nerede olduğunu bilmiyorsunuz" derken bunu yani Komünist Partiyi işaret ediyordu.

"Mao, canlı bir parti içi mücadeleyi kendi içinde bir hedef olarak görmedi aksine, bu mücadeleyi revizyonizme karşı savaşmanın gerekli bir aracı daha derin daha doğru bir siyasi çizginin, dolayısıyla daha zengin ve daha güçlü bir devrimci pratiğin aracı olarak ele aldı; zaten kendisinin ünlü formülü birlik mücadele birlikti. Parti içerisindeki iki çizgi mücadelesinin sosyal mücadelelerin yoğun bir ifadesi olduğu ve zaman zaman antagonist sınıf mücadelesi niteliğine büründüğü proletarya diktatörlüğü şartlarında dahi, Mao muhalif burjuva çizgiyi (ve hizipçi karargahları) mümkün olduğu kadar bütünsel bir şekilde teşhir edebilmek ve alt edebilmek için mücadeleyi sadece teşhir eder ve nihayet açığa çıkarırdı."

Mao ideolojik ve siyasi çizginin doğruluğu ve yanlışlığı herşeyi tayin eder" veya daha sonraları Kültür Devrimi sırasında "eğer kitleler eylemlerini doğru temelde örgütleyen güçlü bir önderlik grubundan yoksun bir şekilde sadece aktifsele böylesi bir faaliyet uzun süre muhafaza edilemez doğru yönde ilerletilemez, daha yüksek bir düzeye ulaştırılamaz" derken ayaklanan kitlelerin yetmeyeceğini, bu ayaklanmaya doğru ideolojik ve siyasi çizgi temelinde önderlik eden sağlam bir önderlik grubu sayesinde ilerletilebileceğini anlatmaya çalışıyordu. Mao'nun bu vurgulamaları aynı zamanda önderlik sorununun kitle çizgisi ilkesine işaret ediyordu. Mao kitlelere çok vurgu yapar. Her sorunu her çelişkiyi kitlelerin içine çekmeye, onları sahiplendirmeye çaba gösterdi. O kitlelerin duygularını derinden anlamının gerekliliği üzerine bütün bir kuşağı eğitmeye çalıştı. Mao'nun kitle konusunda en çok vurgusunu yaptığı ve kitle önderlerini eğitip uyarmaya çalıştığı başka bir konuda sürekli vurgusunu yaptığı "..... dağınık ve sistemsiz fikirleri tahlil

yoluyla yoğunlaştırılmış ve sistemli fikirlere dönüştürmenin" önemi üzerinedir.

Mao kitlelere yekpare bir bütün olarak bakmaz. Mao'nun bu noktadaki tavrı kitleleri "göreceli olarak aktif, orta ve göreceli olarak geri" ayrımını yapmak ve mücadelede bunu hesaba katmak şeklindedir. Mao, kadrolarına ve bizlere bu noktada da anlayış sahibi olabileceğimiz bir zemin sunmuştur.

Yine Mao kitle çizgisi konusunda kitlenin hareket halindeyken yaratmış olduğu "devrimci filizlerle" birleşmemiz için bir kavrayış zemini sunmamış yanısıra, onların devrimci potansiyelleriyle de birleşmemiz içinde kavrayış zemini sunmuştur. Bu konularda Çin Komünist Partisinin evrensel düzeyde geçerli olan pratikleri tahlil edilmeli, dersler çıkartılmalıdır.

Mao sosyalist bir ülkenin nihai zaferinin sadece ülke içindeki proleterlerin ve geniş kitlelerin çabalarını gerektirmekle kalmayacağı, aynı zamanda dünya devriminin zaferini ve insanın insan tarafından sömürülmesi sisteminin yeryüzünde silinmesini de içereceği ve ancak bununla birlikte tüm insanlığın kurtulacağı noktasında da kitleleri eğitmeye çalıştı. Buda sorunun enternasyonalist boyutudur. Emperyalizmin askeri-ekonomik can damarlarını elinde bulundurmasından kaynaklanan gücü varolduğu sürece onun dünya ölçüsünde hakimiyeti de sürecektir. Bu gerçek karşısında revizyonistlerin "barış içinde bir arada yaşama" türünden teorilerinin geniş kitleler için ne denli boş bir hayal olduğu açıktır. Sınıf mücadeleleri dünya çapında devam etmeli ve sömürü, baskı altında tutulan ulusların geniş halk kitlelerinin devrimci savaşlarıyla birleşmelidir. Mao bu anlayışla hareket etmesinin yanısıra bu konularda da sağlam ve istikrarlı bir anlayışa sahip olmamıza büyük katkılarda bulundu.

Kültür ve sanat alanının yüzyıllardır işçi ve köylülere kapalı kaldığı bunlardan yararlanmanın bir ayrıcalık olduğu bütün geçmiş toplumlarında işçiler ve köylülerin bilgileri, yaratıcılıkları zincire vurulmuş, işçiler ve köylüler bu her iki alanda burjuva dar kafalılığı şaşkına çevirmişlerdir. Kültür devrimi eğitim alanlarında da büyük devrimler gerçekleştirdi. Yüksek öğrenimin uzmanlara has olduğu ve bu alandaki burjuvazinin hakimiyetine karşılık, geniş işçi ve köylüler yüksek öğrenimi de denetim altına almaya başladılar. Eski uzmanlara karşılık "çarık-sız doktorlar" "kızıl uzmanlar" yetişti. Mao bilgiç otoritelerin "imkansız" dediklerini yaparak, sıradan köylüleri ve işçileri sanata, bilime, eğitime en üst düzeyde yönelterek kitlelerin yaratıcı gücünün nelere kadar olduğunu gösterdi. Mao henüz okuma yazma bilmeyenlere yada henüz öğrenmişlere bile tıbbın, mühendisliğin yollarını açtı. Klasik öğrenim metodlarına karşılık, "halka hizmet" kıstasını koyarak, halkın içerisinden onların seçtiği ve onları temsilen işçi ve köylülere yüksek öğrenim yolunu açtı.

Çin'de proleter devrimciler, 1976'ya kadar mevzilerini sağlamlaştırarak ilerlemeye devam etmeyi başardılar. Bütün yapılanlara karşın, Mao'nun tekrar tekrar ikaz ettiği gibi tüm bu çabalar kapitalist restorasyonu engelleyemedi. Çin'de yürütülmüş olun bu mücadelenin tüm tarihini elbette daha da inceleyip derinlemesine tahlil etmek zorundayız. Yine de kavramamız gerekir ki Kültür Devrimi'nin dersleri proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesini ele alma konusunda en ileri dersleridir ve bu yönde daha da ilerlemenin temelini oluşturuyor. □

Baştarafı 1'de

Kısaca özetleyecek olursak: "Bu çerçevede günümüzde, güvenlik kavramı geçmiştekinden farklı algılanmaya başlanmıştır..... Soğuk savaş sonrası batı'ya yönelik tehditin kalkması üzerine 'sınırların korunmasına dayalı savunma' anlayışı terk edilmiş, bunun yerine; sınırların ötesindeki menfaatlara korunması ve olumsuz gelişmelerin ülkeye zarar vermeden yerinde çözümlenmesine dayanan 'stratejik güvenlik anlayışı'na yönelinmiştir."

TC. devletin bu yeni "ulusal güvenlik" yorumu kuşkusuz ki emperyalistlerin kendisini şekillendirmelerinden bağımsız değil. Özellikle son süreçte Türk Genelkurmayı bu konuda Balkanlar'a asker, Kafkaslar'a Türk jetleri ve bizzat Komutanı'nı göndererek uygulamanın dışa yönelik ilk işaretlerini vermeye başladı. Ancak hemen belirtelim ki bu anlayış doğrultusunda gerçekleştirilen faaliyetler sadece bununla sınırlı değil. Özellikle bu anlayış doğrultusunda dışa yönelik atılan bu adımların yansımalarını görürken, içte ise uygulanan faşist politikaların arttığına ve sistematik bir biçimde uygulandığına tanık oluyoruz.

Daha önceden de defalarca ifade ettiğimiz gibi TC devletin "yeni-den yapılandırılması" emperyalist politikalar doğrultusunda olmaktadır. Bu şekillendirmede bütün devlet aygıtına yön veren Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'dir. TC. bütün kurumlarını bu belge doğrultusunda örgütlemekte, şekillendirmekte ve yön vermektedir. Bu belge de iki farklı algılama vardır. Bunlardan birincisi dış tehdit algılaması, ikincisi ise iç tehdit algılamasıdır.

Son MGK toplantılarında bu algılamada belli değişikliklere gidildiği görülmektedir. Dış tehdit algılamasında, TC. sınır ötesine müdahale etme anlayışını ortaya koymaktadır. İç tehdit algılamasında ise söylemde yine, bölücülük, irtica ve yıkıcılık algılamasına devam etmektedir. Ancak pratik göstermektedir ki bu algılamalardan özellikle "sosyal patlama" tehlikesine vurgu yaparak yoğunlaştığı konunun hangisi olduğunun ipuçlarını vermektedir. TC.'nin bütün pratik adımları bu iç tehdit algılamasına göre anılmaktadır. Bölücülük olarak ifade ettiği Kürt Ulusal Mücadelesi'nin geldiği aşama itibarıyla kendisini rahatlatması; irtica tehlikesi olarak ifade ettiği güçleri böl-parçala-örgütley-yönet anlayışı doğrultusunda bölüp etkisizleştirerek tamamen kendi güdümüne sokmasıyla beraber, yıkıcılık olarak algıladığı tehdit üzerinde yoğunlaştı. Bunu ifade ederken şunu vurgulamakta fayda vardır. Egemenler bir bütün olarak bu tehdit algılamasına yönelik pratik yönelim içerisinde oldular/oluyorlar.

Her üç tehdide de yönelik eşgüdümlü politikalar tespit ettiklerini görmek gerekiyor. Ancak bu tehditlerden bazılarını dönem dönem ön plana çıkarttıkları bilinen bir olgudur. Geçmişte Kürt Ulusal Mücadelesi birincil gündemken, diğer gündemlerin tali olarak ele alınması örneğinde olduğu gibi.

Son süreçte uygulanan emperyalist politikalar sonucunda, Türkiye halklarının içine düşürüldüğü durum gözönüne alındığında ortaya çıkan/çıkacak olan sonuçlara yönelik, egemen sınıfların bu tehdit algılamasından bağımsız düşünmediklerini bilmek için kahin olmaya gerek yok. Nitekim halkın içine düşürüldüğü durum içler açısıdır. Türkiye halkları yoksulluk, işsizlik, açlık ve sefalet içine düşürülmüştür. Bu durum halkın çeşitli biçimlerde tepkisine neden olmaktadır. Bunu öngören egemen sınıflar, halkın tepkisini örgütleyebilecek ve en önemlisi onun tepkisini siyasi iktidara yönlendirebilecek olan devrimci-komünist harekete karşı; yıkıcılık algılamasından hareketle daha yoğun yöndeldiler. F tipi tecrit saldırısı ve 19 Aralık Hapishane Katliamı bu yönelimin sonucudur. Devrimci-komünist muhalefeti tasfiye etmek ya da mümkün olduğunca etkisizleştirmenin en önemli ayağı, onun en örgütlü ve en direngen olduğu hapishanelere yönelmek olarak ortaya çıkmıştır. Ve denilebilir ki hapishanelere yönelik gerçekleştirdiği bu katliamı bütün iletişim araçlarından göstere göstere propaganda etmeside bu amacına hizmet eder tarzdadır.

Bugün geline aşamada egemen sınıflar açısından bu algılama geçerliliğini korumaktadır. Devrimci-komünist hareket hapishanelerde teslim alınmamıştır. Tam aksine muazzam bir direniş örneği sergilenecek halka direnmenin ve kuşkusuz ki kazanmanın yolu gösterilmektedir.

Bütün bu gerçeklikler orta yerde dururken ve egemen sınıflar "stratejik güvenlik" anlayışı doğrultusunda kitleleri kazanma, tarafsızlaştırma ya da baskı, işkence ve zulümle sindirme çabası içindeyken, kitleleri kazanma meselesi ön plana çıkmaktadır. Egemen sınıflar ortaya koydukları anlayış doğrultusunda her türlü yöntemi kullanarak kitleleri kendi politikaları arkasına yedeklemenin çabası içindedirler. Çünkü bir politikanın yaşamda vücut bulması ancak o politikanın kitleler tarafından sahiplenilmesine bağlıdır.

Evet mesele kitleleri kazanma ve harekete geçirme meselesidir. Bizler açısından bunun yolu da "sürekliliği sağlanmış gerilla savaş için parti inşasında derinleşme, kitle faaliyetinde yoğunlaşmadan" geçmektedir. Herşeyden önce bu yaklaşım, faşizmin halka yönelik topyekün saldırısının karşılanması ve iktidarı alınmasıyla birbir ilintilidir. Nasıl ki faşizm kendisini bütün kurumlarıyla "stratejik güvenlik anlayışına" göre örgütleyorsa; komünist partisinde kendisini belirli bir anlayış doğrultusunda örgütlemektedir. Bu anlaşılır ve anlaşılır olduğu kadar da doğal bir durumdur. İşçi sınıfı ve emekçi halk Komünist Parti önderliğinde kendi Halk Ordusu'nu oluşturmalı ve oradanda Halkın Birleşik Cephesi ile iktidara yürümelidir. Bugün halkın elinde olan silahlar bunlardır ve bunlar geliştirildiği, güçlendirildiği müddetçe zafer kaçınılmazdır. Yeter ki tespit edilen politika doğrultusunda şekillenelim ve kitleleri de buna göre şekillendirelim. □

Yayın Yönetmenimiz şahsında kurumumuza yönelik komplo sürüyor

Genel Yayın Yönetmenimiz Memik Horuz'a yönelik geliştirilen komplo devam ettiriliyor. Samsun'un ardından Tokat'a da açtığımız irtibat büromuzun açılışını yeni yeni şubelerimizin izleyeceği kuşkusuz. Yeni bir yayın çıkararak haftalık dönüşüm projesini önümüze koyduğumuz süreçte yayın yönetmenimiz şahsında kurumumuza yönelik geliştirilen komplo devletin devrimci-sosyalist basına karşı geliştirdiği bilinçli bir politika olarak algılamak gerekiyor. Yayın hayatımız boyunca onlarca kez devletin baskısıyla, işkenceleriyle karşı karşıya gelen çalışanlarımız devrimci gazeteci olma onuruyla halka doğruları açıklamaktan bir an bile geri durmamıştır. Yayın yönetmenimizde aynı politikanın hedefine oturtularak tutuklanıp konulduğu Sincan F tipinde insanlık dışı koşullarda uğradığı hukuksuzluğa karşı mücadelesini sürdürüyor.

Komplonun ve hukuksuzluğun sürdürüldüğü F tipi koşullarında görüşme hakkı da elinden alınarak tecriti koyulaştırılan yayın yönetmenimizin hapishane idaresi tarafından sansüre uğratılan mektubunu okuyucularımıza ve halkımıza sunuyoruz.

Merhaba;

Hukuki haksızlığa uğramamla, F tiplerinin insanlık dışılığı arasında, önceliği hiçbir endişe taşımadan F tipleri gerçeğine vereceğim. Her ne kadar, bir kişiye yapılan haksızlık da topluma yapılan haksızlık sayılacaksa binlerce kişiye yapılan haksızlığın yanında çok küçük kalacaktır.

Ben şu anda Sincan F tipinde tutuklu bulunan bir gazeteciyim. Devrimci-sosyalist yayın çizgisine sahip, "Devrim Yolunda İşçi-Köylü" gazetesinde Genel Yayın Yönetmeni görevini yürütüyordum. Dolayısıyla da zaten F tipi gerçeğini, bununla da düzen sahiplerinin ne yapmak istediklerini biliyordum. Fakat yaklaşık 3 aydır (bunun 2 aya yakınını Sincan F Tipi'nde olmak üzere) tek kişilik hücre hayatı yaşıyorum. Tecrit durumundayım. Bu süre içinde sadece 20 gün gündüzleri 8 saatlik havalandırmayı birlikte kullanma olanağımız olan bir arkadaş, bir insan-dost yüzü gördüm. Onun dışında tecrit ve izole edilmiş durumdayım. (Ki, 1 kişiyi belli süre görebilmek tecriti ortadan kaldırmıyor) Ben getirildiğimde o arkadaş 4 aydır dost yüzü görmüş değildi. Ve bir çok insan hala bu durumdadır. Tek kişilik ve 3 kişilik olan hücre yapısında; tekli olan yanyana 3 hücre 8 saat aynı havalandırmaya (11x7 adım. Yükseklik 8-9 metre) çıkabiliyor gündüzleri. Ama genelde hücrelerin 2'si boş tutulduğundan, buralarda kalanlar çoğunlukla havalandırmada da yalnız durumdadır. 3 kişiliklerde ise, genelde 2'şer kişi tutuluyorlar. Ve onlarda kendilerinin dışında kimseyle görüşme imkanlarına sahip değiller.

Rahatlıkla diyebilirim ki, umut üretmekten, caydırmak içindir. O nedenle de bu mimari durum, yaptırımlarla bütünlüklü olarak ele alınmaktadır. Duyarlı insanlarımızın zında bunu böyle kavradığı biliniyor.

Bugün, düzene-sisteme dair bizim dün ve öncesinde söylediklerimizin bir kısmını, sonuçları açısından MGK/ Genel Kurmay dile getiriyor. Birçok yazar da Genel Kurmay'ın açıklamasını destekliyor. İyi ama biz bunları söylediğimizde, nedenlerini de göstererek açıkladığımızda başımıza gelmeyen kalmadı.

IMF'nin birbirini tutmasa da her dediği, dediği; süreçte o tür yazarlar, MGK, hükümet vb.leri tarafından "tek doğru" olarak savunuluyor, onaylanıyordu. Bu birincisi. İkincisi, ülkemizi bu hale getirenler kimlerdir? MGK'dan tutalım hükümete, partilere, patron sendikalarına kadar yön çizen, icraatta bulunanlar da kendileri değil mi? Sanki başkası yapmış gibi, kendi dışlarında olup bitmiş gibi sonuçlardan söz ediyor ve birbirlerini "esas suçlu" gösterme gayretine giriyorlar.

Bütün bunlar "havanda su dövme" hizmet ediyor. Çünkü ABD-IMF ya da AB farketmez; hatta bize "geri kafalı" da diyebilirler, ülkemizi emperyalistlere peşkeş çeken herkes suçludur! AB ya da ABD ile "karşı-

lıklı bağımlılık" gibi safsatılara bugün alkış tutanlar, dün nasıl "çıpalı kur"a alkış tuttular, sonra "dalgalı kur"a alkış tuttularsa yarın "göbekten bağımlılığın" yeni versiyonlarına da aynı gözükapalı alkış tutacaklardır. Onların kibleleri emperyalizmdir!

Gelinen noktada ülkemizin iki yolu vardır; ya tam bağımsız ve gerçekten demokratik, yani halkın haklarını esas ve garanti altına alan bir Demokratik Halk İktidarı, ya da köleleşmenin kökleşmesi derinleşmesi! ABD'de, AB'de ikinci yolun güzergahlarıdır. ..AB'ye girerek demokratikleşeceğimiz bir safsatadır, aldanmak eğilimi taşıyanlar aldanmaktadır!..

Evet, üretimin durmasının, tarımın imha edilmesinin, işsizliğin, yoksulluğun vb.lerinin olduğu gibi, F tipi hücrelerde işte bu 2. yolun "doğal" sürecinin bir parçasıdır!

Meselenin özü budur! Toplumun hücreleştirme politikasının hapishane ayağıdır! Dışarıda halka yapılanlar, içeride ne yapılmak istendiğinin göstergesidir! Ve içeride dayatılan tecrit-izolasyon da dışarının aynasıdır!

F tiplerine karşı çıkılmasının bir nedeni; en başta, uygulanan köleleşme-köleleştirme politikalarına karşı çıkmaktır. İkinci nedeni, çokça sözü edilen "demokratikleşme ve insan hakları"nın gereğidir.

Duyarlı bir kaç yazar ve aydın dışında, konunun üzerine gidilmemesinin nedeni, devletin göstereceği tepkiden çekinilmesidir. Fincancı katırlarını ürkütme cesareti bulamıyor maalesef "aydın"larımız!

12 Eylül döneminde çeşitli hapishanelerde kaldım. Şimdi de hemen hemen aynı uygulamalar dayatılıyor. İnsan onuru kırılmak, insanın kendine duyduğu saygısı yok edilmek isteniyor.....".....".....vb.; giysi, kitap vb.lerinde sayı sınırlaması konmasına kadar herşey, insanın kendisine duyduğu saygısını kendi gözünde kaybetmesi için planlanmıştır. Hücreler, bunun mimari gereğidir.

Bugün milyonların gözü önünde 19 Aralık "Hayat kurtarma" operasyonu..... "kurtarmak" buysa, "cezalandırmak" ne olarkı?

..... zorla müdahale, işkenceyle sakat bırakmak, çok yönlü politikalarının bir özüdür. Bu yolla; muhalefet olanlar ya öldürülüyor ya da fiziken ruhen "işe yaramaz" hale getiriliyor. Ama belki de en can alıcı nokta; topluma gözdağı veriliyor! Muhalefet olmanın "somut sonuçları" olarak; bilincini, hafızasını ve vücut sağlığını kaybetmiş insanlar toplumun içine salınıyor.....

Ötesinde, tedavisine yardımcı olmamak vb. tavırlarda; ailelerle.....

Hitler sonrası; "herkes" o dönemde sessiz kaldığı için günah çıkartıyordu! Sonradan bunu yapmanın aydın onuruyla bir ilişkisinin olmadığını düşünüyorum! Dobra dobra söylüyorum; onurlu olmak, zulüm et-

kinken buna karşı birşeyler yapmaktır... Halklar zulmü yendikten, zulüm edenler zaten tarihi ve pratik olarak mahkum edildikten sonra, ona hiç kuşkunuz olmasın.....

"Gazeteler yazdığı, televizyonlar gösterdiği için eylemler sürüyor..... Ama gerçek hiçte öyle göstermiyor. 300 gündür direniş sürüyor. Gizlense de, gerçek gerçektir. Sessiz sedasız da olsa insanlarımız, gençlerimiz, "her biri bir cihan parçası" canlarını feda ediyorlar. Bunları mutlaka sıkı bir devamlılıkla halka taşımak gerekir. Arada bir söz etmek çok geri bir tutum oluyor artık.

Bu olgular bir gerçeklikse halkın gerçekleri bilme, haber alma hakkı varsa, basın görevi gerçekleri halka taşımaksa o zaman basın bu görevi yerine getirsinsin!

Burjuva basının ne olduğunu bilmeden konuşuyor değilim; sadece kendi iddiasına göre yargılıyorum onu. Ve sizin gibi duyarlı insanların "bireysel ilgi"nin (arada bir yazma tarzının) ötesinde yapabileceği şeyler olduğunu düşünüyorum: Sürekleştirmek ve bulunulan kurumu, diğer yazarları sıkıştırmak; haber-yorum, inceleme vb. yönleriyle üzerine gitmek gibi...

Sayın.....; bu bir "inatlaşma" değil; yanlış yanlımın güçlü olduğu anda karşı durma cüreti ve ısrarıdır. 60'dan fazla insan bunun için yaşamını verdi, 100'den fazla insan bunun için sağlığını feda etti. 100'lerce insanda yaşamı eyleme sürmek için sıraya dizilmiş durumdadır. Gözlemlediğim gerçek şu ki; tecrit ve izolasyon kaldırılana kadar bu tavrı sürdürülecektir... Kandırmacı manevralara değil, açık ve net olarak tecrit ve izolasyonun kaldırılmasına ihtiyaç vardır.

Kendi durumuma gelince; 1993-2000 yılları arasında çıkarttığımız ve son dönemlerinde benim Genel Yayın Yönetmeliğini yaptığım Özgür Gelecek gazetesinde 2000 yılı sonunda bir röportaj yayınladık. Ülkemiz gerçeği bilindiği için, yurtdışından gelen bir muhabir gizlice (açık ve yasal olması zaten mümkün değil) Tokat kırsalında faaliyet yürüten TKP/ML-TİKKO gerillaları ile yapılan röportaja; hem yaşam tarzlarını, ilişkilerini incelemiş hem de gerek yetkililerle gerekse de gerillalarla röportajlar yapmıştı. İşte bizde o röportaj ve muhabirin izlenimlerini gazetemizde yayınladık. Peşinden dava açıldı ve muhabir arkadaş ile yazışmaları müdürümüz yargılanmaya başlandı.

Ama bu arada, bir itirafçının Tokat İl Jandarmasıyla işbirliği sonucunda bu röportajı benim yaptığım yönünde bir anlaşmalı ifadeyle üzerime bir komplo kuruldu. Kayıtlara geçmeden 1 ay boyunca yasadışı olarak gözaltında tutulan itirafçının ifadeleriyle yapılan çeşitli operasyonlarda ciddi birşey elde edemeyince röportaj gündeme geliyor ve olay bana mal edilmeye çalışılıyor. Fakat bu boyutuyla "basın davası" olması ve zaten yargılananların bulunması nedeniyle bu tarz

çıkmaza girince; "röportaj yaparken silah taşıdı, "silahlı eğitim aldı" eklenerek komplo şekillendirilmeye çalışılıyor. Ve onlarca sayfa röportaj, onlarca fotoğraf, söylendiğine göre kamera çekimi vb. materyaller söz konusu edilirken, muhabirin oradaki faaliyetinin apaçık röportaj olduğu belli iken, uyduruk bir "silahlı eğitim" iddiası eklenip, bunu da "örgüte katılma" olarak mütalaa edip bana "örgüt üyeliği"nden dava açıldı.

İtirafçının anlattığına göre, kendisine 2 ayrı ifade imzalatıyorlar. Mahkeme dosyasına hafif olanı koyuyorlar. Ama eğer üzerime attığı suçtan vazgeçerse diğer ağır ifadeyi dosyaya koyacaklarını ve az "150 yıl ceza" alacağını söyleyerek anlaşıyorlar.

Yetkililer, zaman zaman yaptıkları açıklamalarda "tutuklu gazeteci yok" diyorlar. Bu doğru olmadığı gibi bir kısmımızla ilgili böyle komplolar yapılsa tabii ki, gazetecilik nedeniyle tutukluluk yok diye demagoji yapılır ve kitleler kandırılmaya çalışılır... Ben gazeteci değil de neyim?.. Düşünün ki, röportaj yaparken muhabir silah öğrense, taşısada o kişi orada gazetecidir ve gazetecilik görevini yapmaktadır. Konumu ve faaliyetinin niteliği değişmiş olmaz. TC ordusunun gezisine katılan askeri elbise giyen, silahları inceleyen, öğrenen gazetecilerin orada niteliği mi değişmiştir? Hal böyleyken zaten söz konusu çalışmayı yapan muhabirde ben değil, şu anda yargılanması süren arkadaşlar. Kendisinde zaten bunu daha ben gözaltına alınmadan çok önce kabul edip ifade vermiştir.

8 Ağustos'ta ilk duruşmam oldu. İtirafçı, Afyon hapishanesinden (itirafçıların kaldığı yer oluyor orası) "ödenek yokluğu" gerekçesiyle getirilmedi ve tutukluluğumun devamına karar verildi.

İkinci duruşmam, 3 Eylül'de Ankara 2 No'lu DGM'de görülecektir.

10 yıldır Umur Yayımcılık bünyesinde çalışmaktayım. Gazete ve dergilerde çeşitli görevlerde bulundum. En son, 2001 yılı 25-27 Mayıs tarihinde, 37 ülkeden 217 Demokratik Kitle Örgütü'nün Hollanda'da kuruluşunu gerçekleştirdiği kongrede, "Halkların Uluslararası Mücadele LİG'inde yönetime seçildim ve 2. Başkan (Başkanvekili) görevini üstlendim.

12 Eylül döneminde hapis yatmanın devrimci-sosyalist kimliğimi sürdürmemim üstüne bu yeni görevim de eklendiğimde "potansiyel suçlu" kimliğim güçlendi ve daha kongreden üç hafta-Türkiye'ye dönüşümden 10 gün sonra bu komployla karşı karşıya kaldım.

16 Ağustos 2001

Memik Horuz

1 Nolu F Tipi Hapishane

B1-7/16 Sincan Ankara

Not: Mektuptaki (.....) yerler hapishane idaresi tarafından silinen yerlerdir. ☐

Marksizmin üçüncü büyük yol gösterici ışığı ve doruk noktası:

Başkan MAO ZEDUNG

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin dersleri; proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesini ele alma konusunda en ileri dersleridir. Bugün Andlardan Himalayalara, Okyanusa ad olan tek ülke Hindistan'dan dünyanın tepesi Everest'in doruklarına ve ülkemizde O'nun bilimsel öğreticiliğinde şavkıyan Maoizm ezilen yoksul, emekçi halklara umut olmaya devam ediyor. 25. ölüm yıl dönümünde Başkan Mao'yu O'nun Enternasyonalist Proletarya'nın devrim bilimine katkılarını, Proletarya Partisi'nin genç önder kadrolarından Mehmet Ali Çakıroğlu'nun kaleminden aktararak sunuyoruz.

"MAO'nun Marksizm- Leninizm'e bir dizi katkısı vardır. Katkılarının esas kaynağı onun diyalektik metodun ustası olmasından gelir. Mao'nun felsefi açıdan ortaya koymuş olduğu temel çözümler ona gerek devrim öncesinde gerekse de devrim sonrasında meseleleri tahlil etmede anahtar olmuştur. Mao'nun bütün katkıları büyük önemdedir; ama tek başına alınrsa onun en önemli katkısı proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadeleleri konusundaki katkısıdır.

1917 Ekim devrimiyle emperyalizm ve proletarya diktatörlüğü çağı açıldı. Bu çağda dünya devriminin iki en önemli yönü açığa çıktı.

Birincisi: Proleter dünya devriminin parçası olarak değişik tipteki sömürgelerde yarı-sömürgelerde ilerletilen dünya çapında anti-emperyalist mücadele

İkincisi: Sosyalist devrimin kendisinin doğru yolda ilerletilmesi

Mao bu her iki sorunu ele alarak, her iki cephede de Marksist-Leninist teori ve pratiği geliştirerek onu daha yüksek bir düzeye taşıdı.

Çin devrimi anti emperyalist, anti faşist aşamasını tamamladığında, bu Mao'nun demokratik halk devletini kurarak yeni demokratik devrim teorisi ve pratiğini geliştirmenin yanısıra tüm dünya için, belirli tipteki ülkeler için devrimin bu aşamasını tamamlanmasının modelinin yaratılması demektir.

Yeni Demokratik Devrim modelinin iki unsuru çok önemlidir. Bunlar birleşik cephe stratejisi ve silahlı mücadele, bu mücadele de ordu - parti ilişkisi; silahlı mücadelenin strateji ve taktikleridir. Aslında bu her iki noktadaki temel öz yalnızca belirli tipteki ülkeleri değil, tüm dünya ülkelerini kapsar.

Birleşik cephenin Mao öncesi-olabilmiş- ulaşabildiği en üst nokta "proletarya, emperyalistlere karşı, burjuvazi dahil birleştirilebilecek herkesi birleştirir" şeklindedir.

Mao'nun birleşik cephe konusunda yeni olarak yaptığı şey "milli burjuvazi ile birleşik cephenin hangi şart-

larda uygun olduğunu ve daha da önemlisi proletaryanın böylesi bir cephe üzerinde önderlik yürütmenin, ona gerçek bir devrimci yönelim ve atılım vermenin ve cepheyi burjuva güçlerin gassetmesini önlemenin yollarını" nasıl bulacağına ışık tutmasıydı.

Mao, birleşik cepheyi nitel olarak farklı bir siyasi iktidara ulaşmak üzere, devrimci savaş vermenin bir stratejisi olarak görüyordu. Bu yeni demokratik devrimdir ve özünü proletarya ve öncünün, emperyalizmin ve kapitalizm öncesi üretim ilişkilerinin köklerini kazımada ve yolu sosyalizme hazırlamada, diğer devrimci sınıf ve kesimlere sağlam ve kesin bir şekilde önderlik ettiği bir proletarya diktatörlüğü biçimini ortaya çıkarır. Mao hiç bir şekilde iktidarı paylaşmayı, yani

proletaryanın bağımsız güçlerini kendisini ilerici, anti-faşist veya anti-emperyalist ilan etse bile esas olarak burjuva niteliğe sahip bir devlet mekanizması içerisinde bazı mevkilerle değiş tokuş etmeyi önermiyordu.

Mao'nun birleşik cephe stratejisi özellikle günümüzde çeşitli "ilerici" veya "anti-faşist", "anti-emperyalist" kesimlerce ileri sürülen sulandırılmış "koalisyon siyasetine" ve birlik konusunda "işte size bizden şu kadar" tipine indirgenemez. Mao'nun birleşik cephe stratejisi hiç bir şekilde böyle olmamıştır. Onun birleşik cephe stratejisi sadece proletarya, kapitalist toplumun çelişkilerini çözmeye muktedir olduğu için proletarya birleşik cepheye "hedeflerinin berraklığı, toparladığı maddi kuvvet ve programın güçlülüğü

temelinde önderlik eder" ve Mao'nun birleşik cephe stratejisi tek bir amacı hedefler, oda Mao'nun dediği gibi, "iktidarın silahlı güçlerle ele geçirilmesi sorununun savaşı çözümlenmesi, devrimin merkezi görevi ve en yüksek biçimidir. Bu Marksizm-Leninizm'in devrim ilkesi, Çin ve tüm ülkeler açısından evrensel olarak geçerlidir."

"Çin Devrimini zafere götüren 22 yıllık savaş süresinde, Mao ilk bütünsel Marksist askeri çizgiyi geliştirdi. Özgül bir savaşın (yada aslında savaşların) ürünü olmasına karşın, bu temel ilkeler tüm devrimler için zengin bir evrensel muhtevaya sahiptir.

Bu ilkeler içerisinde kilit rolü oynayan, partinin silahlara hükmetmesi gerektiği -yani, partinin, silahlı mücadeleye ve devrimci silahlı güçlere önderlik etmesi gerektiği ve hiçbir zaman ordunun devrimde önder siyasi güç olmasına yada partinin siyasi önderliğinden bağımsız bir güç olmasına izin vermemesi gerektiğidir. Doğru bir siyasi çizgi ve strateji, ancak hem uluslararası alanda hem de sözkonusu ülkedeki siyasi durumun ve sınıfların mevzilenmesinin doğru bir değerlendirilmesinden çıkabilir ve böylesi bir tahlil ancak parti tarafından çok yönlü ele alınıp yürütülebilir. Partinin tahlili ve metod askeri mücadele boyunca askeri konuda hükmünü geçirmeli- bu alanda da her alanda olduğu gibi bilinç kendiliğindenciliğin önüne geçmelidir, çünkü kendiliğindenci yol son tahlilde burjuva bir yoldur.

Proletaryanın askeri mantığı, asker asker silaha silah vb. şeklinde bir anlayışa dayanamaz. Bu boşa bir çaba olur. Onlara gekeren kendi avantajlarını öne çıkarmak ve bunlara dayanmaktır. Proletarya en başta "kitlelerin kendi gerçek sınıf çıkarları için savaştıklarında ortaya çıkan, aynı zamanda burjuva ordusunun dizlerinin bağına çözen, demoralize eden ve nihayet kökünden sarsan insiyatifini ve coşkusunu zincirlerinden boşaltmaya (ve pekiştirmeye) muktedir strateji ve taktikleri oluştur-

Devamı 30'da